

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2018

Núm. 113

Presidència del Molt Honorable Sr. Baltasar Picornell i Lladó

Sessió celebrada dia 6 de març de 2018

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears amb motiu del Dia Internacional de la Dona..... [6363](#)

I. PREGUNTES:

1) RGE núm. 2257/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria José Ribas i Ribas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a projecte d'ascensor entre l'aparcament i l'entrada principal de l'Hospital de Can Misses..... [6364](#)

2) RGE núm. 2232/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a ascensor de Can Misses.. [6365](#)

3) RGE núm. 2233/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Carlos Saura i León, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a situació de l'empresa Cobra... [6366](#)

4) RGE núm. 2261/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antonio Gómez i Pérez, del Grup Parlamentari Popular, relativa a proposta de suprimir el delictes d'enaltiment del terrorisme del Codi Penal... [6367](#)

5) RGE núm. 2265/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a aigua dels aqüífers de Santa Gertrudis a Eivissa... [6369](#)

- 6) RGE núm. 2227/18**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Josep Castells i Baró, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, relativa a al·legacions a la modificació del Reial Decret sobre compensació al transport de mercaderies..... 6370
- 7) RGE núm. 2259/18**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a contractació del director gerent del velòdrom del Palma Arena.. 6372
- 8) RGE núm. 2260/18**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a informe de la Sindicatura de Comptes sobre l'anàlisi del deute.. 6373
- 9) RGE núm. 2264/18**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a modernització hotelera..... 6375
- 10) RGE núm. 2269/18**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. María Consuelo Huertas i Calatayud, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a la situació de la intermodal..... 6376
- 11) RGE núm. 2319/18**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a servei d'ambulàncies a Eivissa.. 6377
- 12) RGE núm. 2268/18**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a lliure designació.. 6378
- 13) RGE núm. 2263/18**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a IRPF de les rendes mitjanes i baixes.. 6380
- 14) RGE núm. 2231/18**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a mesures per al foment del transport públic.. 6381
- 15) RGE núm. 2262/18**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margalida Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a IRPF a les Illes Balears... 6383
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 301/18**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política general del Govern en relació amb la sinistralitat laboral a les Illes Balears.. 6384
- III. MOCIÓ RGE núm. 2177/18**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a Pla d'igualtat entre homes i dones corresponent al personal educatiu, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 14131/17... 6390
- IV. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 8423/17**, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, de modificació de la Llei 8/1986, de 26 de novembre, electoral de la comunitat autònoma de les Illes Balears, per a l'establiment de la incompatibilitat de la condició de diputat del Parlament de les Illes Balears amb la de batle, regidor o conseller insular..... 6400
-

EL SR. PRESIDENT:

Diputats, membres del Govern, abans de passar al primer punt de l'ordre del dia, llegirem la Declaració institucional amb motiu del Dia Internacional de la Dona.

Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears amb motiu del Dia Internacional de la Dona.

Llegirà la declaració la secretària primera, la Sra. Joana Aina Campomar.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

El proper dia 8 de març commemorem el Dia Internacional de la Dona, que recorda les valentes dones que fa més de 100 anys van perdre la seva vida per defensar els seus drets laborals.

Gràcies al moviment feminista són molts els drets que hem conquistat les dones, però també són molts els reptes que estan pendents per aconseguir una igualtat real.

Comptam amb un marc normatiu que garanteix la igualtat de tracte i d'oportunitats i l'impuls de les polítiques públiques per promoure l'apoderament de les dones i l'eradicació de la violència que s'exerceix sobre elles, però encara així, el masclisme és present en tots els àmbits de la nostra societat i la igualtat real no acaba de materialitzar-se.

Cada any són assassinades 60 dones de mitjana per violència masclista.

Les pensions de dones són un 40% més baixes que les dels homes.

L'esclatxa salarial fa que les dones a Balears cobrin 3.894 € menys que els homes de mitjana anual pel mateix treball.

Existeix una diferència de 10 punts en la taxa d'ocupació.

Un 59% de les persones inactives són dones.

Solament hi ha 9 rectores en les més de 80 universitats espanyoles.

L'IBEX solament té 2 presidentes i un 20% de conselleres.

El 90,57% de les excedències per cura de menors i majors són sol·licitades per dones.

Solament hi ha un 18% de dones en el Tribunal Constitucional.

El 64% de les vegades són les dones les que cuinen a casa.

Solament hi ha 59 dones en les Reials Acadèmies Espanyoles, enfront de 484 homes.

Les dones dediquen dues hores més que els homes a les labors de la llar.

Del 60% dels llicenciats, solament el 21% són catedràtiques.

Per totes aquestes raons, hem d'impulsar els canvis necessaris que permetin, el més aviat possible, afirmar amb rotunditat que a Espanya hem aconseguit la igualtat real d'oportunitats, no solament la legal, i això passa per:

Reduir les desigualtats que encara existeixen a l'àmbit de l'ocupació i l'economia, amb especial incidència en les desigualtats retributives.

Apostar per la qualitat en l'ocupació. Una dona amb ocupació digna és una persona independent en l'econòmic i la millor garantia que fa valer els seus drets.

Defensar la promoció laboral de la dona, la transparència en les empreses a nivell retributiu, de complements, la importància dels plans d'igualtat i auditories salarials.

Donar suport a la conciliació i a la corresponsabilitat de la vida personal, familiar i laboral per a dones i homes. Conciliació i corresponsabilitat no són coses de dones, són la millor eina que tenim per construir una societat més justa, si solament concilien les dones, la desigualtat augmenta.

Eradicar la violència que sofreixen les dones, la manifestació més extrema de desigualtat. L'origen de la violència de gènere és el masclisme i la desigualtat i, des de la unitat aconseguida en el Pacte d'Estat contra la Violència de Gènere, hem de millorar la protecció i el suport a les víctimes i la sensibilització de tota la societat. Són fonamentals els recursos pactats i que aquests arribin ja a les comunitats autònomes.

Potenciar la participació de les dones en els àmbits polític, econòmic i social i l'accés a llocs de responsabilitat, fins aconseguir la igualtat total.

Treballar la igualtat a l'educació, com a element nuclear en un nou paradigma de relacions humanes i de prevenció de la violència de gènere.

Promoure els mitjans necessaris per a la inclusió social i laboral de les dones amb discapacitat.

Integrar plenament el principi d'igualtat de tracte i d'oportunitats en totes les polítiques.

Mantenir el nostre compromís amb les dones de tot el món. Són milions les que estan veient els seus drets vulnerats pel simple fet de ser dones. Els matrimonis forçosos, la mutilació genital femenina o les violacions que sofreixen en conflictes armats han d'impulsar-nos a no deixar-les soles i a reivindicar en tots els fòrums nacionals i internacionals els seus drets.

Per tot l'exposat, el Parlament de les Illes Balears:

1. En aquest 8 de març reivindica el feminisme com a moviment polític i social a favor de les dones i contra la desigualtat.

2. Reconeix la contribució de les associacions de dones i feministes en la conquesta de drets socials.

3. Insta totes les administracions de Balears a impulsar la Llei 11/2016, de 28 de juliol, d'igualtat de dones i homes, integrant de forma activa i transversal el principi d'igualtat de tracte i oportunitats entre dones i homes, en el desenvolupament de totes les seves accions i decisions, posant especial atenció en l'accés i la promoció en l'ocupació, l'eradicació de la violència de gènere, l'educació, les pensions, la salut, la representació política i social, la recerca, el desenvolupament i la innovació, la cultura i l'esport, la política exterior i la cooperació al desenvolupament.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Campomar. Doncs, podem deixar per aprovada la declaració institucional per assentiment? Doncs,

queda aprovada la declaració institucional amb motiu del Dia Internacional de la Dona.

Passam al primer punt de l'ordre del dia que correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 2257/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. María José Ribas i Ribas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a projecte d'ascensor entre l'aparcament i l'entrada principal de l'Hospital de Can Misses.

Passam a la primera pregunta, la RGE núm. 2257/18, relativa a projecte d'ascensor entre l'aparcament i l'entrada principal de l'Hospital de Can Misses, que formula la diputada Sra. Maria José Ribas i Ribas, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Ribas.

LA SRA. RIBAS I RIBAS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats, bon dia a tothom. Sra. Consellera, el 18 de novembre del 2015, fa uns dos anys i mig, aprovarem per unanimitat una iniciativa del Partit Popular on demanàvem que es millorassin els accessos de l'aparcament de l'Hospital de Can Misses fins a l'entrada principal, perquè, tal com estan, suposen un gran inconvenient per a les persones que tenen dificultats per caminar, i hi afegirem una esmena del PSOE on posàvem un termini a aquesta obra de tres mesos.

El 31 de març del 2016, passats quatre mesos sense notícies, li preguntàrem en ple si s'havia fet qualche avanç, i la seva resposta va ser que estudiaven instal·lar una rampa entre el pàrquing i l'edifici de consultes externes.

El 30 de novembre de 2016, vuit mesos després, i sempre sense notícies, a una pregunta amb sol·licitud de resposta escrita ens va contestar que s'havia redactat un plec de prescripcions tècniques per a la instal·lació d'un ascensor que comunicaria l'aparcament amb el porxo del vestíbul principal de l'hospital, que era, en realitat, el que nosaltres li demanàvem a la PNL inicial.

El 24 de febrer del 2017, tres mesos després, i sempre sense cap notícia del començament de les obres, li preguntava quan tenia previst executar el projecte de millora dels accessos de Can Misses, i ens contesta que la concessionària s'ha compromès a realitzar el projecte de millora en el termini de tres mesos.

6 d'abril del 2017, dos mesos més tard, rebem còpia del projecte que hem sol·licitat, però seguim sense saber res de l'inici de les obres.

I avui, 6 de març del 2018, onze mesos després de rebre còpia del projecte i dos anys i mig després que s'aprovàs la PNL, Sra. Consellera, pot informar-nos de quan els pacients i els familiars eivissencs que segueixen amb dificultats per accedir al seu hospital podran fer-ho d'una vegada i sense problemes? Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ribas. Té la paraula la Sra. Consellera Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president, bon dia a tothom, diputats, diputades i persones que ens acompanyen. Miri, en aquests moments, com ja vàrem comentar, el projecte està redactat i es troba en fase de contractació. Les obres tenen la consideració de complementàries a un contracte de concessió, això vol dir que la concessionària té l'exclusivitat de la instal·lació i de la posada en marxa d'aquest ascensor; és a dir, vol dir que poden decidir si fan o no fan aquesta obra, si la volen fer o no la volen fer, posant ells les condicions, que nosaltres només podem acceptar aquelles que estan especificades en el contracte de concessió.

El pressupost de l'obra és de 99.000 euros, el Servei de Salut disposa d'aquest pressupost, no és un tema econòmic de no tenir el pressupost perquè el pressupost el tenim. Jo li puc dir que m'agradaria, m'hagués agradat que l'ascensor estàs ja en funcionament.

Pensem que les persones amb dificultat de mobilitat tenen, han de tenir una atenció preferent i s'han de poder desplaçar amb tota normalitat; crec que així ho demostram també quan feim els projectes que feim amb els centres de salut amb l'Associació PREDIF, per millorar l'accessibilitat de tots els centres; però també que la licitació i l'execució de projectes i negociació amb les concessionàries és moltes vegades més lenta del que ens agradaria.

I esper que dins enguany pugui ser una realitat aquest ascensor que millori la comunicació a Can Misses.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula la Sra. Ribas.

LA SRA. RIBAS I RIBAS:

Gràcies. Molt ràpid, jo també esper que sigui una realitat perquè, sincerament, dos anys i mig després, Sra. Consellera, si no és falta de pressupost, com vostè diu, o és falta de diligència o no sé com dir-ho, de veritat. Per favor, és una reclamació que crec que ja toca per als eivissencs i per als formenterers tenir aquest ascensor.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ribas. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. El que li puc dir és que no farem un ascensor que no du enlloc com el del Palma Arena, farem un ascensor com correspon.

(Remor de veus)

També vull dir que vostès em parlen de la primera iniciativa del 2015. Quan varen posar l'hospital en marxa el 2015 tenien una oportunitat única, mentre feien les obres, de poder posar aquest ascensor, hagués estat també molt més senzill.

I també estic totalment d'acord amb vostè i li he de dir que pens que és una necessitat, i que hem demostrat que aquest govern aposta per millorar els serveis de l'illa d'Eivissa en ampliar tots els projectes de..., molts de projectes de millora, projectes d'accessibilitat, més serveis, més professionals per donar una qualitat d'excel·lència a l'illa d'Eivissa.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.2) Pregunta RGE núm. 2232/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a ascensor de Can Misses.

Passam a la segona pregunta RGE núm. 2232/18, relativa a ascensor de Can Misses, que formula la diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula la Sra. Maicas.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Gràcies, Sr. President. Evidentment no esperaré una resposta per part de la Sra. Consellera de la mateixa pregunta que s'acaba de fer.

Aprofitaré el meu temps també per reivindicar altres accions i és que la setmana passada vàrem ser convidats pel moviment pitiús Proradioteràpia per traslladar-nos algunes peticions que millorarien l'assistència dels usuaris de Can Misses, que som tots els eivissencs i eivissenques, tots els formenterers i formentereres, és a dir, molta gent. I entre les seves demandes destacava l'assumpte de l'ascensor al qual considerem que ja és hora de donar una resposta formal.

També des d'aquest moviment ens han traslladat altres demandes que, igual que l'ascensor, hem tractat en alguna ocasió en aquesta cambra, com és la gratuïtat de l'aparcament de Can Misses. S'ha aconseguit rebaixar el preu de l'aparcament a Son Espases, però a Can Misses continua costant 2,10 euros l'hora.

A més, s'està treballant sobre un projecte d'ampliació de l'aparcament gratuït a Son Espases i la nostra pregunta és: què passa amb Can Misses, no? Eivissa no vol ser més que Mallorca, però tampoc no vol ser menys.

Per una altra banda, també tenim la unitat de linfedema per a la qual varem acordar en el pressupost del 2018, per al 2018, un pressupost de 30.000 euros, i resulta que continua estant externalitzat. Quan formarà part el servei... del servei de l'hospital? Ara que tenim la radioteràpia és un servei que pensem que ha d'estar acompanyat.

Llavors, per acabar, una altra demanda que ens feia aquest moviment era sobre el servei de fisioteràpia ocupacional del qual tenim espai a l'Hospital Can Misses, tenim un cartell... que avisa, no?, però està buit de contingut. També ens agradaria saber quan serà... completat aquest servei.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Maicas. Té la paraula la Sra. Consellera Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Bé, jo em prenc el Parlament amb moltíssima serietat i m'agrada preparar les preguntes i les respostes, sobretot les respostes que és el que em toca preparar i necessitam informació per poder respondre d'una manera fidel, i crec que per això li contestaré en aquests moments o ampliaré un poc la informació de l'aparcament, de l'ascensor de l'hospital.

I li diré que aquests tràmits administratius que patim, tota l'administració pública, per qualsevol projecte que posem en marxa per a qualsevol..., alguns que també vostè ha comentat, idò són més lents del que ens agradaria. També hem de dir que donen total confiança a la ciutadania, per tant, pel que fa a la legalitat i per la transparència, cosa que no succeïa en el passat i que, per tant, no només depèn de nosaltres l'execució de molts de projectes.

Quant al projecte, està redactat i aquests terminis s'han d'anar succeint i han de passar per tots els filtres de legalitat, idò es pot allargar en el temps, sobretot quan intentam aconseguir el millor projecte al millor preu també, que és una de les dificultats que tenim ara amb aquest nou projecte.

Però també li he de dir que la sots-direcció d'obres del Servei de Salut ha estat treballant, ha emès ja un informe preceptiu per poder treure l'obra a contractació, és a dir, ja sí... acceptam que la concessionària no vulgui fer aquesta obra i per tant, treurem el concurs perquè pensam que és una necessitat immediata. I no només fer-ho perquè el Parlament ho diu, com deia abans la Sra. Diputada del Partit Popular, sinó perquè pensam que és una necessitat i també està així projectat dins les nostres prioritats.

He de dir que l'ascensor s'ha d'encarregar, que s'ha de fer a mida i que per això es pot torbar no només l'inici de les obres, sinó l'encàrrec de l'ascensor, idò poden torbar-se uns mesos perquè sigui una realitat aquest ascensor.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Vol fer ús de la paraula?

I.3) Pregunta RGE núm. 2233/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Carlos Saura i León, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a situació de l'empresa Cobra.

Doncs passam a la tercera pregunta RGE núm. 2233/18, relativa a situació de l'empresa Cobra, que formula el diputat Sr. Carlos Saura i León, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Saura.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Moltes gràcies, Sr. President, diputats, diputades, membres del Govern, públic avui assistent, treballadores i treballadors de la Cambra, molt bon dia. Com ja sap, Sr. Conseller, varem aprovar una proposició no de llei, fa més o manco un any, que donava tot el suport del Parlament als treballadors de Cobra els quals havien sofert un procés de subrogació cap a l'abisme ja que la subrogació que va aprovar Cobra no es va arribar a produir, hi havia alguns treballadors que no eren reconeguts en aquesta subrogació i no varen poder començar a treballar a la nova empresa.

Ara l'empresa, una altra vegada més, ha modificat les condicions laborals pel seu compte, sense comptar amb els treballadors. Els diuen que s'han de presentar on faran el treball i no a l'empresa on han de començar la seva jornada laboral i que finalitzin la seva jornada també on fan les obres i no al seu lloc de treball, com hauria de ser.

Per això mateix el 26 i 27 de febrer hi va haver una vaga, amb molt de seguiment dels treballadors, perquè les condicions de treball consideren que són totalment injustes.

Aquesta empresa, Cobra, que és una filial de ACS amb beneficis multimilionaris, a més de provocar la situació que ja va provocar l'any passat, ara torna a abusar dels drets dels treballadors. Sabem que tenim pocs recursos i poques competències per intervenir, però aquesta situació és de vergonya. Per això, li deman, Sr. Conseller: què ha fet el Govern i què pensa de la situació que es viu a Cobra?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Saura. Té la paraula el Sr. Conseller Iago Negueruela.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias, Sr. Presidente. Buenos días a todos y a todas, en primer lugar, y me lo permitirán, desde el Govern lamentar el fallecimiento de un trabajador hoy en una obra de construcción en la isla de Ibiza y, por tanto, lamentar, una vez más, un hecho que nunca debe acontecer, y menos en un puesto de trabajo.

En cuanto a la pregunta que usted me plantea, efectivamente, como sabe, están en permanente contacto con la directora general, creo que hoy mismo han estado por la mañana hablando con la propia directora general los representantes de los trabajadores, por tanto, se han mantenido también contactos con la propia empresa.

Hay temas, como usted ha señalado, como puede ser todo lo relacionado con la subrogación que está en vías de resolución judicial y, por tanto, ahí hay una de las partes, a ver que señalan los tribunales; otras están en denuncias ante la Inspección de Trabajo, que también en algunos casos han sido también contestadas, como sabe, y luego, pues efectivamente, ha sucedido la semana pasada donde se ha ejercido uno de los derechos fundamentales que tienen todos los trabajadores y trabajadoras, como es el ejercicio del derecho de huelga, y luego están las distintas actuaciones que se siguen llevando a cabo con la propia empresa.

En todo caso, nosotros desde ese supuesto respeto al derecho de huelga, pero también vamos a esperar a ver qué señalan las distintas actuaciones de la Inspección de Trabajo, también las de los tribunales y la directora general está en contacto permanente con la empresa y los trabajadores, como sabe, son los instrumentos que tenemos en este momento, son los instrumentos que se están ejerciendo, ojalá también tuviésemos otro tipo de instrumentos para poder actuar de una forma mayor frente a distintos incumplimientos que puede haber en nuestro ordenamiento laboral.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Saura.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Moltes gràcies, Sr. President. Ens fa molta pena, efectivament, que passin aquestes coses avui en dia i sentim molt de dolor per la mort del treballador que ha passat avui.

Els treballadors de Cobra tenen por que hi pugui haver un acomiadament massiu i que la situació empitjori. El que volen al final és arribar a un acord, que aquesta subrogació es pugui produir en unes bones condicions i que no es modifiquin les condicions laborals. Avui mateix dos treballadors de Cobra han rebut la notificació que havien d'anar a Formentera. Jo crec que jugar així amb els treballadors no s'hauria de permetre, perquè són represàlies al final que fa l'empresa, amb pràctiques autènticament mafioses.

Què podem fer Sr. Conseller? Sabem que la Inspecció de Treball intenta actuar, que s'intenta asseure's amb l'empresa, però que l'empresa no vol.

Per tant, el que proposam és que..., ara que ha entrat en vigor la Llei de contractes, no es facin contractes amb una empresa que té pràctiques mafioses, que es respectin les clàusules socials i les condicions laborals dels treballadors. I des d'aquí des del nostre grup parlamentari...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Saura, se li ha acabat el temps...

EL SR. SAURA I LEÓN:

... volem donar el suport als treballadors de Cobra...

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Saura. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Efectivament, como bien ha dicho, la Ley de contratos está en vigor, señalar que la Ley de contratos de la administración pública ratifica toda aquella instrucción en materia de cláusulas sociales que había hecho el Govern prácticamente ya hace 2 años y, por tanto, se analizará en función de las cláusulas y la Ley de contratos de la administración pública la situación de cada empresa en cada caso.

En todo caso, yo creo que el director general hoy ha estado, o se podrá en contacto, se que han estado por la mañana hablando con los trabajadores para buscar un acercamiento entre la empresa y los trabajadores ante la situación de conflicto que vive la empresa. Pero que también es cierto que el resto de medidas pues ojalá tuviésemos, desde luego, mayores instrumentos para actuar en general, en general con todo el ordenamiento laboral. Simplemente recordar que en materia laboral, las infracciones llevan casi 20 años estancadas, desde el año 2000, y que la sanción de 626 a 6.251 en determinados casos es ridículo y no tiene un efecto disuasorio como el que debería.

En todo caso, yo creo que aquí se está trabajando conjuntamente...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller...

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

... y vamos a intentar revertir esta situación.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

I.4) Pregunta RGE núm. 2261/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antonio Gómez i Pérez, del Grup Parlamentari Popular, relativa a proposta de suprimir el delictes d'enaltiment del terrorisme del Codi Penal.

Passam a la quarta pregunta RGE núm. 2261/18, relativa a proposta de suprimir el delictes d'enaltiment del terrorisme del Codi Penal, que formula el diputat Sr. Antonio Gómez i Pérez, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Gómez.

EL SR. GÓMEZ I PÉREZ:

Muchas gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Sra. Consellera de Presidencia, la sentencia del caso Valtònc fue dictada por cinco magistrados independientes del Tribunal Supremo y se hizo aplicando una ley democrática, esa ley es el Código Penal y no la Ley de seguridad ciudadana, como vienen manifestando algunos de ustedes.

Entre los delitos que el tribunal atribuye al Sr. Valtònc se encuentra el tipo previsto en el artículo 578, de enaltecimiento del terrorismo y de humillación a las víctimas. Dicho artículo fue modificado en el año 2015, a propuesta del Partido Popular y del Partido Socialista, con el apoyo de Ciudadanos y de otros partidos, ante la necesidad de combatir el terrorismo y proteger a las víctimas.

Desde Podemos, la semana pasada le propusieron a la Sra. Armengol suprimir el delito de enaltecimiento del terrorismo. Por lo tanto, la pregunta es ¿cómo valora el Gobierno la propuesta que le hicieron desde Podemos de suprimir el artículo 578?

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gómez. Té la paraula la Sra... Disculpi, Sra. ...

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Pilar Costa i Serra):

Costa. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Exacte, Pilar Costa...

(Rialles i remor de veus)

M'ha pegat un lapsus.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Pilar Costa i Serra):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Gómez. Bé, jo dir-li que, o molt bé ho fa aquest govern, que no crec tampoc que sigui per tant, o molt malament estan vostès en el Partit Popular si la seva pregunta avui la dedica a parlar-me d'una reforma del Codi Penal de l'any 2015, a 48 hores, per cert, del Dia

Internacional de la Dona, que jo li podria parlar d'un altre terrorisme, que és el terrorisme de la violència masculista, i malauradament avui no tenim cap pregunta.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Però bé, Sr. Gómez, estic encantada de contestar-li aquesta pregunta, cap problema. Com molt bé vostè ha dit, aquesta va ser una modificació del Codi Penal a l'any 2015, on el Partit Popular va aprovar aquesta modificació en solitari, repetesc, en solitari, no perquè es regulés de nou el delictes d'enaltiment del terrorisme, sinó per la desproporció de les penes que vostès van pujar en aquella reforma. El delictes d'enaltiment del terrorisme existia i seguirà existint, una altra cosa és que entenem per enaltiment del terrorisme.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

I li dic Sr. Gómez, efectivament, vostès i nosaltres sembla que no entenem el mateix, les lleis que tenim en vigor són democràtiques, faltaria més! Han estat aprovades a un parlament, o a un Congrés dels Diputats, poden ser democràtiques, però també poden ser desproporcionades i injustes, com pensam que va ser la totalitat de la reforma del Codi Penal a l'any 2015, on vostès, per cert, van incorporar també la presó permanent revisable, és a dir, la cadena perpètua.

Gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula el Sr. Gómez.

EL SR. GÓMEZ I PÉREZ:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Sra. Consellera, mire, la libertad de expresión no puede ampararlo todo, tiene sus propios límites que están previstos en la Constitución, y expresiones como: "a ver si ETA pone una bomba y explota", cuando ETA ha asesinado a 853 personas, u otra expresión: "tu bandera española está más bonita en llamas, igual que un puto Patrol de la Guardia Civil cuando estalla", son inaceptables...

(Remor de veus)

... porque le recuerdo que nuestros veci..., pues sí, le recuerdo que nuestros vecinos, Carlos Sáez de Tejada y Diego Salvá, iban en un "puto Patrol" cuando ETA, con una bomba lapa, los hizo estallar.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Y la Sra. Armengol viene repitiendo que la libertad de expresión está en retroceso en España. Lo que sucede más bien, creo yo, que para ustedes la libertad de expresión, los límites, los establecen en función de quién ejerce esa libertad y a quién afecta. Porque, por ejemplo, el Sr. Valtònyc, de vuestra cuerda política, decir...

(Remor de veus)

... "que explote un autobús del Partido Popular con nitroglicerina" es libertad de expresión. En cambio, cuando un twittero desconocido amenaza a la Sra. Ada Colau con violarla, resulta que la Fiscalía ha de actuar de inmediato y ha de caer sobre él todo el peso de la ley. Doble vara de medir.

(Remor de veus)

Y Sra. Consellera, permitir...

(Continua la remor de veus)

... Sra. Consellera, permitir que un delincuente, condenado a más de 3 años y medio de prisión, por amenazar a quienes no piensan como él, por enaltecer el terrorismo, o por humillar a las víctimas de ETA...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Gómez...

EL SR. GÓMEZ I PÉREZ:

... que participe en actos oficiales de la Diada, sencillamente...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Gómez, se li ha acabat el temps, moltes gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Gràcies, Sr. Gómez. Té la paraula la Sra. Consellera Pilar Costa.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Pilar Costa i Serra):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Gómez, totes les expressions que vostè ha bolcat aquí en boca d'aquestes manifestacions que hi va haver de tuiters, rapers, etc., em semblen abominables, m'entén? Per tant, a mi no em portarà a aquest discurs demagògic, em sembla abominable. Una cosa és que sigui sancionable i una altra cosa és que hagi de ser objecte de presó. Per tant, sanció sí, presó no.

(Alguns aplaudiments)

Sr. Gómez, a qualsevol estat de dret les sancions i el dret penal han de ser proporcionats, així ho diuen no només els membres d'aquest Govern, sinó gent, crec, segurament molt més interessant...

(Remor de veus)

... centenars de juristes que han advocat per reformar i derogar la reforma del Codi Penal, que vostès, en solitari, varen portar endavant a l'any 2015.

I per cert, em qued amb les paraules del jutge de l'Audiència Nacional, el Sr. Grande Marlasca, que va absoldre

recentment una tuitera, allà on diu: “la libertad de expresión... respalda discursos molestos...”

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera...

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Pilar Costa i Serra):

... respalda discursos molestos e hirientes”.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

I.5) Pregunta RGE núm. 2265/18, presentada per l’Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a aigua dels aqüífers de Santa Gertrudis a Eivissa.

Passam a la cinquena pregunta RGE núm. 2265/18,... - silenci, per favor-, relativa a aigua dels aqüífers de Santa Gertrudis a Eivissa, que formula el Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President, senyors diputats. Sr. Conseller, l’any 2002 el trencament d’un dipòsit d’una benzineria a Santa Gertrudis va provocar un abocament de 30.000 litres de carburant i afectà nombrosos pous particulars. En el 2003 es va ordenar el tancament dels pous, la contaminació afectava 15 famílies i s’estenia a 30.000 hectàrees.

Després d’un llarg procés de descontaminació a l’any 2010, la Conselleria de Medi Ambient va donar per acabada les tasques de descontaminació. En aquell temps, a una pregunta parlamentària d’aquest mateix diputat al conseller Gabriel Vicens, va reconèixer que la contaminació de l’aigua ja no es reduiria molt més i que serien necessaris entre cinc i deu anys perquè quedassin lliures de carburants de forma natural els pous. Han passat vuit anys, vuit anys, i res no ha canviat, la situació de desànim en què es troben els afectats segueix sent la mateixa que el primer dia: la seva aigua segueix estant contaminada, no és apta per al consum, no és apta per al reg i els seus pous estan clausurats.

Per aquest motiu, consideram obligat, transcorreguts quinze anys des d’aquella tragèdia, tornar a reproduir la mateixa pregunta a aquest parlament, però això sí, esperant i confiant en una resposta més esperançadora que l’anterior.

Sr. Conseller, quan considera que l’aigua dels pous afectats pel vessament de la benzineria seran aptes per al consum humà?

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jerez. Té la paraula el Sr. Conseller Vicenç Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Diputat, per la seva pregunta. Com vostè ha dit, el 2002 es va produir aquest incident, del 2002 al 2010 es va produir un procés de descontaminació, valorat en uns 10 milions d’euros. La darrera analítica feta pel Govern, pel Sr. Gabriel Vicens, el 2011 indicava que el 98% s’havia descontaminat, i la següent analítica, el 2012, feta per l’equip del Sr. Company, també indicava aquest 98% de descontaminació. A partir de 2012 no es repeteixen les analítiques qualitatives de l’aigua, no es tornen a agafar mostres d’aquests pous. Per tant, el Govern deixa les seves funcions i no fa les analítiques que els veïnats reclamaven per saber com està la seva aigua.

Arribats a aquest govern, l’actual, es fan unes analítiques qualitatives i es visiten els pous en el procés de revisió del Pla Hidrològic. El 2015, el 2016 es visiten els pous, es detecta que encara els pous de l’aqüífer superficial encara fan olor de benzina i encara tenen colorants derivats de l’oxidació. Els pous en profunditat de l’aqüífer en profunditat ja tenen una qualitat de l’aigua acceptable i, per tant, es decideix fer unes analítiques noves per poder informar amb rigor els veïnats.

Del 2012 fins a 2016 no tenim cap analítica ferma que ens indiqui la qualitat de l’aigua. Per tant, no podem recomanar als veïnats que beguin aquesta aigua.

A inicis del 18 es va fer aquest encàrrec al laboratori de l’aigua del Govern de les Illes Balears i estan produint-se les analítiques i entenc que la seva pregunta s’ha produït perquè es va produir la visita a tots els veïnats per agafar mostres dels seus pous.

Esperam aquests resultats, tot i dir que els aqüífers són molt bons de contaminar i desgraciadament molt llarga la seva descontaminació. Un episodi d’uns dies o un episodi d’uns mesos ha durat dècades recuperar-los.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, sàpiga que aquesta pregunta no posaré en dubte el treball de ningú perquè ha estat molt el treball fet i per moltíssims governs, i d’aquí en podria retre comptes qualque diputat. El que sí hem de posar en dubte és si l’administració pública ha fet suficient per aquests vesins, per aquests veïnats.

Sr. Conseller, els vesins viuen una situació d’autèntica soledat, una situació d’incertesa i una situació de desesperació. A més de quinze famílies se’ls va dir que la contaminació era lleu, però que no es preocupassin que la naturalesa faria la

resta, el Sr. Gabriel Vicens va dir això. Transcorregut tant de temps ha quedat demostrat que la naturalesa per si sola encara no ha estat capaç de recuperar els pous afectats per l'abocament de benzina. Hi ha veïns que cada dia veuen com la contaminació segueix aferrada a les parets dels seus pous o surant a la superfície de l'aigua, altres segueixen proveint els seus habitatges amb camions d'aigua, uns altres s'han vist obligats a donar batalles judicial, hi ha veïns que a aquests pous o tenien amb aquests pous una forma de guanyar-se la vida.

És per tot això, Sr. Conseller, que crec que ha arribat l'hora, ha arribat l'hora de tornar reactivar i no abandonar, ha tornat l'hora de tornar reactivar un altre procés de descontaminació decidit i valent, amb l'esperança de trobar una solució definitiva. Li queda a vostè un any de legislatura, té vostè una gran oportunitat per fer-ho, i si vostè ho fa, si vostè ho enceta...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

... estarem al seu costat i si no ho fa estarem enfront seu.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Jerez, se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

Gràcies, Sr. Jerez. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Moltes gràcies. Sr. Jerez, crec que li he intentat explicar que la darrera analítica és del 2012, per tant, el 2012 es deixa de fer el seguiment, es deixa de saber la informació més bàsica per a aquests veïnats. Per coneixements de l'aquífer li he dit que l'aquífer superficial és el que es va veure afectat, l'aquífer en profunditat no es veu afectat; els veïnats que tenen unes captacions de l'aquífer de profunditat ja poden emprar aquesta aigua, alguns fins i tot la comercialitzen amb tractaments, i els veïnats de l'aquífer superficial no la poden utilitzar.

A partir d'aquest punt, el 2012 algú decideix no fer més analítiques i a partir de l'actual govern algú decideix fer més analítiques. El 98% s'ha anat degradant, és a dir, es va descontaminar, s'ha fet una millora, sí. Suficient? No ho sabem, per això s'han encomanat les analítiques.

I quin és el compromís d'aquest govern? Que es donarà la informació, que dins la revisió del Pla Hidrològic es farà el monitoreig d'aquests pous...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

... perquè la gent pugui saber si pot consumir aquesta aigua...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

... i la natura té el seu temps.

I.6) Pregunta RGE núm. 2227/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Josep Castells i Baró, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, relativa a al·legacions a la modificació del Reial Decret sobre compensació al transport de mercaderies.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la sisena pregunta, RGE núm. 2227/18, relativa a al·legacions a la modificació del Reial Decret sobre compensació del transports de mercaderies, que formula el diputat Sr. Josep Castells i Baró, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca. Té la paraula el Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President, bon dia a tothom. Sr. Conseller, el passat dia 12 de desembre li vaig demanar sobre les gestions que feia el Govern per millorar les compensacions al transport de mercaderies i vam coincidir en una sèrie de línies de treball. Ara s'ha obert una finestra d'oportunitat per poder donar una empenta a aquestes línies de treball que vam comentar, com és la modificació del Reial Decret 1034/99, que és el reial decret que regula aquestes compensacions.

És per açò que li deman: quines al·legacions o aportacions té pensat fer el Govern en la modificació d'aquest reial decret?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Té la paraula el Sr. Conseller Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. Molt bon dia a tothom. Efectivament, la modificació del Reial Decret 1034/99 representa una oportunitat per introduir aquí millores perquè faci possible la compensació de les mercaderies, una exposició pública oberta a tothom que encara no suposa consultes a la resta d'administracions, és oberta a tothom, que finalitzava aquest passat dia 28 de febrer i que, en qualsevol cas, tot i que encara a les administracions no ens ha arribat el torn, vam decidir que presentaríem al·legacions, amb la finalitat precisament de fer ja el primer paquet de proposta de millores d'aquest reial decret.

Ho fèiem amb la intenció, i va en la mateixa línia que ja li explicava fa algunes setmanes en aquesta mateixa cambra, la finalitat, la finalitat és poder eliminar les desigualtats existents entre les Illes Balears i la resta de territoris extrapeninsulars, açò és entre Balears i Canàries, Ceuta i Melilla.

A partir d'aquí vam presentar tota una sèrie d'al·legacions a aquesta modificació que, de manera resumida, els citaré.

La primera, les subvencions al transport de mercaderies a les Illes Balears han d'arribar al cent per cent, en aquests moments estam en el 65%, Canàries, en canvi, i la resta de territoris estan al cent per cent.

Segona, la no aplicació del sostre de *mínimis* i les ajudes a les empreses, en aquests moments les ajudes màximes són de 200.000 euros cada tres anys; a la resta de territoris no hi ha aquest límit de *mínimis* i, per tant, poden ser totes les ajudes que siguin necessàries.

Tercera, les ajudes han de ser aplicables a tot tipus de mercaderies, en aquests moments només s'apliquen als fixats en el règim especial per a Balears de l'any 98, a la resta, a Canàries, les ajudes són per a totes les mercaderies.

Quarta, defensam les bonificacions fins a 30.000 euros sense que hagin d'anar acompanyades de justificació, tal com fins ara eren i que, pel nou reial decret, baixen a 20.000 euros, açò suposarà més paperassa, més burocràcia i més feina per a qui demana aquestes ajudes.

Cinquena, proposam recuperar la Comissió mixta CAIB-Estat per fer el seguiment del compliment del reial decret, abans hi era, va desaparèixer i demanam que de nou hi hagi un marc de seguiment conjunt entre les dues administracions.

I finalment, ja la darrera, aconseguir que l'Incoterms sigui subvencionable a totes aquelles transaccions en què el transport del producte l'hagi d'acabar pagant l'empresari.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Gràcies, Sr. President. Bé, jo celebr que treballin en aquestes al·legacions perquè realment el projecte de modificació és absolutament frustrant i decebedor, perquè no soluciona cap dels elements que han fet que aquest sistema sigui totalment ineficax i que no compleixi la funció per la qual es va pensar, per la qual la llei de l'any 98 preveia aquestes compensacions.

Vostè ha parlat del règim de *mínimis*, ja en vam parlar, efectivament, el mes de desembre, i aquestes ajudes continuen, d'acord amb aquest esborrany que tenim del reial decret, sotmeses al règim de *mínimis*. El règim de *mínimis* vol dir que són aquelles operacions que, pel seu poc import, no cal que tinguin el vistiplau de la Unió Europea.

Aquí jo crec que des de la conselleria han de pitjar fort per aquí. Em va dir a la resposta que em va donar el mes de desembre que ja s'havien consultat experts en Dret comunitari, però aquí hem de treballar amb la idea que aquestes compensacions, tal com diu el decret, no és una subvenció, no

és una subvenció, és una correcció d'una distorsió de la lliure competència, i per tant no hem d'anar per la porta falsa dels ajuts de *mínimis*, sinó que hem de ser capaços de fer entendre a la Unió Europea que no és cap alteració de la competència sinó tot el contrari, és un restabliment.

Hi ha un tema -un altre tema, canvi de tema- que vostè no ha tocat, i que aquest sí que seria molt fàcil de resoldre, que és el sistema de gestió dels ajuts, que és totalment kafkià, no pot rebre un altre qualificatiu que kafkià, un sistema hiperburocràtic, a any vençut, és a dir, l'any posterior al que s'ha fet la despesa i amb una total inseguretad sobre el resultat. Aquí hem d'anar en la línia d'aconseguir un sistema de descompte immediat en contractar el transport, igual que fan els ciutadans amb el descompte de resident.

El sistema, Sr. Conseller, incompleix la llei; l'actual sistema de l'any 99 i la modificació incompleixen la llei. La llei diu, la de l'any 98, que en tot cas el sistema de compensació ha de tenir en compte el principi de continuïtat territorial; principi de continuïtat territorial vol dir que hauria de ser neutre el transport de port a port i d'aeroport a aeroport. Per tant li deman que al·legui, amb la força moral...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Castells...

EL SR. CASTELL I BARÓ:

... que dóna demanar el compliment de la llei.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Molt breument, compartesc totes les reflexions, Sr. Castells. Li he de dir només que no hi ha hagut aquestes al·legacions, que en paral·lel la consellera Cladera ha anat treballant aquestes propostes, les ha plantejades ja al ministre Montoro amb la intenció de fer front comú precisament per anar atacant...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller...

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

... els diferents aspectes i poder aconseguir els objectius.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.7) Pregunta RGE núm. 2259/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a contractació del director gerent del velòdrom del Palma Arena.

Passam a la setena pregunta, RGE núm. 2259/18, relativa a contractació del director gerent del velòdrom del Palma Arena, que formula el diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gràcies, Sr. President, bon dia a tothom. Com tots vostès saben ningú no pot començar una feina sense estar d'alta a la Seguretat Social i tenir el seu contracte. Per açò, a causa de les notícies publicades als mitjans de comunicació, demanam a la consellera que ens expliqui en quina data concreta es va contractar i es va donar d'alta el gerent del Consorci del velòdrom Palma Arena. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Lafuente. Té la paraula la Sra. Consellera Fanny Tur.

LA SRA. CONSELLERA DE CULTURA, PARTICIPACIÓ I ESPORTS (Francesca Tur i Riera):

Gràcies, Sr. President. Bé, li he de dir que el Palma Arena sempre ha tengut gerent; el gerent actual va ser nomenat per la junta rectora del consorci, que és sobirana i està representada per tres institucions, el passat mes d'octubre. Que, a partir d'aquí, es varen demanar i emetre una sèrie d'informes, és el gerent que té més informes favorables, un d'ells és el que ha tardat més: té informe favorable de Funció Pública; l'altre, de riscos laborals, que es demanava perquè era absolutament imprescindible per corregir una sèrie de deficiències que hi ha encara, tot i les millores de l'edifici; i el tercer és el de pressuposts.

Una vegada amb aquests tres informes es contracta aquest gerent el passat mes de febrer i començarà a cobrar, ha començat a cobrar a partir del 20 de febrer, no abans, i abans el que sí va fer, com a persona responsable que és, és anar a conèixer les instal·lacions i a conèixer el personal per familiaritzar-se amb la feina, una vegada que signàs el contracte i començàs a cobrar.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula el Sr. Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gràcies, Sr. President. Gràcies, consellera. Bé, la comunicació de la contractació el mes d'octubre, evidentment del nomenament, es va fer a través de la conselleria, amb la informació que va treure la conselleria, i ho van treure tots els mitjans de comunicació. Li vull recordar que aquell consell o aquell òrgan que es va reunir per contractar el gerent va dir que

també es faria el canvi de nom del Palma Arena, i n'hi ha prou a agafar l'hemeroteca per veure com el Sr. Ordinas, el 28 d'octubre, concretament, ja surt a la premsa com a gerent, hi surt públicament, el 23 de desembre participa en un acte en què hi ha fins i tot la presidenta del Govern, i el 8 de febrer surt a la presentació del logotip de la conselleria, i aquesta és vostè i aquest és el Sr. Ordinas, surten a la foto en què fan la presentació de la Copa d'Espanya en pista, i ho fan amb el logotip de la conselleria.

Però també hem vist a la premsa que també hi ha un informe desfavorable de la Conselleria d'Hisenda, que hi ha massa càrrecs directius en aquesta entitat. Per tant, Sra. Consellera, li demanam que la contractació ha estat sense donar d'alta, ha anat a la feina, ha anat al consorci sense ser donat d'alta, i açò significa que el Govern, a través del consorci, ha incomplert la normativa de Seguretat Social. Demani al conseller de Treball què significa la contractació fraudulenta o que es vagi a fer feina sense donar d'alta; demani al Sr. Negueruela què faria un inspector de treball que entra a un lloc de treball i es troba un senyor sense donar d'alta a la Seguretat Social...

(Remor de veus)

...i fent actes públics. Vostè demani què passaria a un autònom o a un empresari: li posarien una multa, li demanarien una recàrrega de la Seguretat Social, li demanarien que el donés d'alta amb efectes retroactius..., açò és el que passaria a un autònom o a un empresari en aquesta comunitat.

Per tant, vostès, que els agrada tant parlar dels treballadors, de perseguir l'empresari que no dona d'alta a la Seguretat Social, dels contractes fraudulents, fan precisament el contrari quan són empresaris, i aquest senyor ha anat a fer feina, ha anat a un lloc públic, ha anat a un lloc de treball, ha sortit a la premsa i no ha estat donat d'alta a la Seguretat Social, i vostè és la màxima responsable d'aquest desastre, vostè és la màxima responsable d'aquest incompliment greu...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Lafuente...

EL SR. LAFUENTE I MIR:

... de la normativa de la Seguretat Social. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Lafuente..., moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

Gràcies, Sr. Lafuente. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE CULTURA, PARTICIPACIÓ I ESPORTS (Francesca Tur i Riera):

Gràcies, Sr. President. Bé, nosaltres no som empresaris, jo no m'hi consider; nosaltres som servidors públics, majorals, en tot cas; empresaris no, mai. També he de dir, miri...

(Remor de veus)

Mai. Sap què passa? No, aquí...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. CONSELLERA DE CULTURA, PARTICIPACIÓ I ESPORTS (Francesca Tur i Riera):

..., com a servidors públics, deixi'm parlar, com a servidors públics! Nosaltres som aquí servidors públics! És el que estic dient, perquè ha dit vostè "quan actuen d'empresaris". Deixi'm dir que en aquesta legislatura hi ha dos alts càrrecs menys a la Fundació Balear de l'Esport, dos.

Segona, aquest senyor quan ha anat a un acte ha estat perquè ha estat nomenat per una junta rectora, com ja li he dit, sobirana. Jo entenc, entenc perfectament -no és el mateix un treballador però jo li ho explicaré-, entenc perfectament que dins el seu ADN és complicat entendre que vostès, que tenien gerents que cobraven i no anaven a la feina, gerents que acabaven davant del jutge, gerents que amagaven sous dins caixes de Colacao...

(Alguns aplaudiments)

... i gerents que acabaven a la presó, entenc que no ho entenguin, però aquest senyor ha començat a fer feina el 20 de febrer, el dia que firmava el contracte, i començarà a cobrar el 20 de febrer. Els puc explicar...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... jo mateixa vaig parlar del seu nomenament per la junta rectora. Torn dir que quan ha anat a un acte ha estat en qualitat d'alt càrrec nomenat per una junta rectora.

Però jo els puc explicar com era la Fundació Illesport; vol que parlem de la Fundació Illesport i la Fundació Balear de l'Esport, que es varen ajuntar per aprimar l'administració, però resulta que com a gerent d'Illesport era del sector del Sr. Delgado i el de la fundació era sector del Sr. Bauzá, cadascú es va repartir els Prínceps d'Espanya com si fos una finca i cadascú en gestionava un tros.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera...

LA SRA. CONSELLERA DE CULTURA, PARTICIPACIÓ I ESPORTS (Francesca Tur i Riera):

Jo entenc que amb aquests criteris...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, se li ha esgotat el temps. Moltes gràcies.

LA SRA. CONSELLERA DE CULTURA, PARTICIPACIÓ I ESPORTS (Francesca Tur i Riera):

... és difícil.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

I.8) Pregunta RGE núm. 2260/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a informe de la Sindicatura de Comptes sobre l'anàlisi del deute.

Passam a la vuitena pregunta, RGE núm. 2260/18...

(Continua la remor de veus)

... -silenci, per favor-,.... relativa a informe de la Sindicatura de Comptes sobre l'anàlisi del deute, que formula el diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Crec que tots estarem d'acord que l'actual nivell d'endeutament és excessiu i que certament és el principal desequilibri econòmic de la nostra comunitat autònoma, i precisament per açò, a iniciativa del Partit Popular, el Parlament va demanar a la Sindicatura de Comptes que elaborés un informe per analitzar el deute i la seva viabilitat.

Una volta aquest informe ha estat publicat, demanam l'opinió del Govern sobre aquesta qüestió.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. Té la paraula la Sra. Consellera Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sr. President. Bon dia a tots els presents a la cambra. Sr. Camps, efectivament, dia 26 de gener la Sindicatura va presentar en aquesta cambra aquest informe que vostè ha comentat, i el que valoram, o sigui el que analitza i les conclusions que treu aquest informe, per una banda, és que no hi ha risc d'insostenibilitat de la situació financera de la comunitat autònoma a llarg termini, ja que la taxa de creixement de l'economia és superior al cost de l'endeutament que tenim formalitzat.

I, per una altra banda, posa de manifest que la comunitat autònoma ha patit una manca de finançament històrica durant els anys 97-2014, s'atura a l'any 2014. Per tant d'alguna

manera reforça també la tesi que té aquest govern que hem patit un infrafinançament i que ha derivat en un alt endeutament, o que una part d'aquest deute ve derivat d'aquest infrafinançament que hem patit tots aquests anys.

Per això, més que mai l'assignatura pendent que té el Govern d'Espanya de reformar el sistema de finançament, que ha d'incloure una condonació del deute així com, també, ja que hi som, aprovar una reforma del règim econòmic especial per a les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula el Sr. Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Miri, Sra. Cladera, em permetrà que li digui que des del nostre punt de vista l'informe de la Sindicatura suposa un dur correctiu als seus argumentaris que ens ha intentat inculcar en aquests darrers dos anys i mig.

Miri, a part que la Sindicatura de Comptes xifra en només 3.300 milions d'euros la part del deute que estaria directament vinculada a la manca de finançament quan la conselleria, l'informe de la conselleria diu que són més de 5.000 milions d'euros, estam parlant d'un correctiu de 2.000 milions d'euros, primera clatellada!, a part d'açò la Sindicatura fa diverses recomanacions que convé tenir també destacar.

Una de les coses que diu és que l'aplicació de la regla de despesa és imprescindible per aconseguir complir amb els objectius del sostre de despesa a mig i llarg termini. És a dir, no aconseguirem reduir l'endeutament si no aplicam amb èxit la regla de despesa, la qual cosa també contradiu el discurs oficial del Govern que voldria derogar aquesta regla de despesa.

I a més va ser molt gràfic el síndic major la setmana passada a la Comissió d'Hisenda quan va dir, diu: "la regla de despesa molesta molt a aquells que volen gastar", o sigui a vostès, "i en canvi és un gran instrument per a aquells que han de pagar", o sigui en teoria la Conselleria d'Hisenda que és la que hauria de pagar, però ja dic vostè és la que vol gastar també. Per tant, segona clatellada!

Una altra recomanació que també fa la Sindicatura de Comptes és seguir negociant amb l'Estat perquè es mantingui el fons de liquiditat autonòmica, el FLA, també ben al contrari del que vostè sempre ens diu, que el FLA és un desastre. En canvi, la Sindicatura de Comptes ens diu que és un gran instrument per poder finançar amb bones condicions el Govern. Tercera clatellada!

És a dir..., és que, a més, miri si és bo el FLA que en el 2012, primer any d'aplicació del FLA, es van pagar 205 milions d'euros en interessos del deute; a l'any 2018 pagarem 107 milions d'euros, 100 milions menys, tenint en compte que tenim 3.000 milions més de deute. Per tant, Sra. Cladera, en fi...

Per tant, l'informe l'ha posada en evidència, ni el FLA ni la regla de despesa ni Montoro són el dimoni. Miri, Sra. Cladera,

la política econòmica no es gestiona des dels prejudicis ideològics ni des del sectarisme, sinó des del rigor...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Camps,...

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

... i pensant sempre des del PP...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Camps, se li ha acabat el temps.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sr. President. Li recordaré que el 70% del deute està en mans del FLA o en mans dels mecanismes de liquiditat de la comunitat autònoma, una raó més perquè l'Estat també assumeixi en algun moment aquest deute. I a partir de l'any 2018 també li he de dir que hi ha un punt d'inflexió i que el deute de la comunitat autònoma començarà a baixar en termes relatius i en termes absoluts.

(Remor de veus)

Però li he de dir que també en referència a les diferències entre les dades que diu l'informe de la Sindicatura i el de la comunitat autònoma, la diferència entre l'infrafinançament, és perquè hi ha diferències en els períodes que s'han calculat, l'informe de la Sindicatura no calcula els anys 2015 a 2017 i no té en compte la liquidació definitiva de l'any 2015, que posa de manifest l'incompliment del principi d'ordinalitat, i tampoc no té en compte el desequilibri vertical a l'hora de finançar Estat-comunitats autònomes, que és el que explica la major part de l'infrafinançament.

El més important d'aquest informe, per molt que vostè vulgui dir, crec que és que suma a la tesi del Govern que hi ha un infrafinançament que ha derivat en un elevat deute i el que ha de fer el Partit Popular, en comptes de fer demagògia en el sentit..., com sempre acostuma a fer vostè, Sr. Camps, és definir quina posició té amb relació a demanar d'una vegada per totes que l'Estat reformi el sistema de finançament i condoni una part del deute que aquesta comunitat autònoma ha patit a causa d'aquest infrafinançament.

La Sindicatura no contradiu en cap cas l'informe del Govern, en tot cas suma i reforça la teoria. Si això no ho vol entendre vostè així és el seu problema, com sempre, no entenem que hi hagi cap clatellada, tot el contrari, suma les tesis del Govern. I aclareixin la seva posició amb relació a demanar...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera...

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

... una reforma del sistema de finançament.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.9) Pregunta RGE núm. 2264/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a modernització hotelera.

Passam a la novena pregunta RGE núm. 2264/18, relativa a modernització hotelera, que formula el diputat Sr. Josep Melià i Ques del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Bon dia a tothom, segons les dades publicades els darrers deu anys s'han duplicat els hotels de quatre i cinc estrelles a les Illes Balears i els hotels d'una estrella han descendit de 155 a 109, és a dir, la política de modernització i d'aposta per la millora dels establiments turístics he estat un èxit, o almanco així ho valora el Grup Parlamentari El Pi.

Per tant, veiem amb molta preocupació com la modificació legislativa impulsada pel Govern ha frenat en sec els projectes de modernització dels establiments turístics, i com els representants de la majoria parlamentària actual diuen que això és una mesura provisional i que no s'ha de continuar avançant en aquesta línia, cosa amb la qual discrepam absolutament.

Pensam que aquesta és la línia correcta, pensam que és una línia d'èxit. I per això ens demanam: si no els agrada aquesta política la qual rectifiquen a través de les seves modificacions legals, quines mesures pensen impulsar per millorar la qualitat dels establiments turístics? Alguna fórmula deuen tenir alternativa a aquesta, que sembla que no els agrada.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Té la paraula la Sra. Vicepresidenta Sra. Isabel Busquets.

LA SRA. VICEPRESIDENTA I CONSELLERA D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Isabel Maria Busquets i Hidalgo):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Melià, he d'explicar-li que la nova normativa que sorgeix després d'una altra

normativa que era provisional, que durava cinc anys, persegueix la qualitat, la sostenibilitat i la seguretat en els establiments turístics de les nostres illes. Ja sap que el nostre govern aposta per un turisme de qualitat i això vol dir que les millores en els establiments turístics han d'anar encaminades en aquesta línia.

Ara bé, també hem de veure que és perfectament conjugable que l'activitat turística i la millora dels nostres establiments han de respondre a unes normes urbanístiques i territorials generals. Per tant, creiem que els establiments turístics han de procedir a aquestes millores, però, en cap cas, aquestes millores han de ser iguals a més consum de territori o a hotels més alts.

Per tant, des que som al Govern, entre els anys 2015 i 2017, hi ha 543 projectes de millora en establiments turístics. Aquestes són les dades que li vaig donar en la meua compareixença i aquestes són les que li repetesc.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vicepresidenta. Té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Aquests darrers deu anys hi ha hagut una crisi molt important i, per tant, molts d'establiments turístics no han tengut el finançament suficient per emprendre unes millores innecessàries. Per tant, el marc normatiu que permet aquestes millores és avui en dia imprescindible encara ara, no tots els establiments s'hi han pogut acollir i les seves mesures no van encaminades a millorar, les seves mesures van encaminades a impedir, perquè aquest és el resultat pràctic. Perquè vostè s'aferra a les dades anteriors a la seva llei, però hem de parlar de les dades posteriors a la seva llei, i les dades posteriors a la seva llei són un desert, són un desert.

Els empresaris no s'acullen a aquesta modernització perquè les seves millores..., perquè el problema no és pujar alçades, és que estam d'acord que no va ser correcta la modificació del Partit Popular per permetre incrementar alçades o incrementar places, estam d'acord que no hi ha d'haver noves alçades, ni noves places, però, quan vostè diu: "s'ha de respondre a unes normes urbanístiques"; no, no, si precisament la disposició addicional quarta i la llei Barceló, de Joana Barceló del Partit Socialista, excepciona la normativa urbanística perquè era el que impedia que els empresaris fessin aquestes millores...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Melià...

EL SR. MELIÀ I QUES:

... i vostès han tornat a una regulació que impedeix les millores turístiques...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Melià, se li ha acabat el temps.

(Alguns aplaudiments)

Gràcies, Sr. Melià. Té la paraula la Sra. Vicepresidenta.

LA SRA. VICEPRESIDENTA I CONSELLERA D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Isabel Maria Busquets i Hidalgo):

Moltes gràcies, Sr. President. Dades, 2015, 263 projectes; 2016, 108 projectes; 2017, 172 projectes, 100 projectes dels quals es duran a terme entre els hiverns del 2018 i 2019, però, com vostè sap, aquestes obres s'han de procedir i s'han de fer només en temporada... en què estan tancats els hotels o els establiments turístics.

La nostra normativa va en línia d'un turisme de qualitat i sostenible, perquè aquesta és la nostra política. Nosaltres tenim, volem i treballam per unes illes sostenibles i per un turisme de qualitat i que aposti per la sostenibilitat. Apostam pels espais comuns i perquè es compleixin unes línies de sostenibilitat, tant en consum energètic com en consum d'aigua, perquè apostam per aquest turisme. Ni volem crear més places ni volem crear més alçades ni volem incomplir la normativa urbanística.

I jo li faig la pregunta, és: aquesta és la nostra aposta com a govern, vostès volen tornar a la llei Delgado?

(Remor de veus)

I.10) Pregunta RGE núm. 2269/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. María Consuelo Huertas i Calatayud, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a la situació de la intermodal.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la desena pregunta RGE núm. 2269/18, relativa a la situació de la intermodal, -silenci, per favor- que formula la diputada Sra. Maria Consuelo Huertas i Calatayud, del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la Sra. Huertas.

LA SRA. HUERTAS I CALATAYUD:

Gràcies, president. Bon dia a tothom. Sr. Conseller, tornam a parlar de transport i no és per a bé, desig que qualche dia ho pugui ser.

Aquest cap de setmana hem tornat a tenir el TIB en flames, dos autobusos s'han tornat cremar, a Santa Ponça i a Manacor, el que hauria de ser una excepció s'ha convertit en una normalitat. El mateix passa amb l'estació intermodal, li diré un parell de titulars que han sortit últimament: "*Detectan hasta veinte servicios de prostitución al día en los baños de la estación intermodal*"; "*buscan a un hombre acusado de proponer sexo a un menor en la estación intermodal de Palma*"; "*un hombre propina una paliza a una vigilante de la estación intermodal*"; "*los vigilantes de seguridad protestarán este jueves tras la última agresión en la intermodal*", i podria continuar i continuar.

Quines mesures es pensen adoptar i en quin termini per posar fi a la situació de marginalitat i inseguretat que es pateix a l'estació intermodal de Palma?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Huertas. Té la paraula el Sr. Conseller Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Huertas, crec que val la pena ser un poc rigorosos a l'hora de fer afirmacions i jo li deman que revisi i vegi aquests incendis que s'han produït de qui eren aquests autobusos, crec que val la pena que també faci aquesta reflexió, perquè hi ha empreses privades que també circulen. Per tant, siguem prudents a l'hora de llançar acusacions així de manera senzilla, crec que val la pena, Sra. Huertas, en tot cas que vostè ho revisi.

A partir d'aquí, l'estació intermodal és una estació on hi passen més de 6 milions de passatgers al cap de l'any, més de 20.000 persones al cap del dia i jo he de dir que crec que funciona raonablement bé. És cert que es poden produir situacions molt concretes, vivim en una ciutat de més de 450.000 habitants, està enclavada ben enmig del que representa aquesta ciutat i a partir d'aquí, evidentment, la marginalitat no és atribuïble a la mateixa estació, sinó a una realitat que malauradament hem de voler enfocar.

A partir d'aquí, respecte de la part de seguretat, com funcionam? Tenim, hi ha dos contractes de seguretat privada per valor els dos d'1.350.000 euros anuals on, a més a més, fins ara eren dues empreses diferents les que feien aquesta feina. A més, tenim conveni amb la policia nacional que fa tot un servei de vigilància coordinada amb aquesta seguretat privada i, a la vegada també, actua cada vegada que hi ha qualsevol qüestió, qualsevol problemàtica la policia nacional sempre hi és, i jo vull agrair la seva dedicació i la seva professionalitat.

A partir d'aquí, quines millores s'han produït? Respecte dels dos contractes, el primer es va treure a licitació, un nou contracte. Des de dia 1 de març, per tant, des de finals de la setmana passada hi ha una nova empresa que gestiona precisament aquest servei, que és la mateixa que gestiona l'altre, i jo crec que aquí ja hi guanyam en una qüestió, les dues concessions, els dos contractes els fa la mateixa empresa, açò ens ha d'ajudar a millorar la coordinació entre les dues, primera qüestió.

La segona, ampliam, a més a més, l'horari de vigilància, fins dia 1 de març aquest horari de vigilància acabava a les deu de la nit, a partir d'ara acabarà a les dotze del vespre quan ja es tanca l'estació intermodal. Per tant, hi haurà servei de vigilància des de les vuit del matí fins a les dotze de la nit, cosa que fins ara, fins dia 1 de març, no es produïa.

La segona, a més, es lliurarà a tot el personal guardapits antitall precisament per atorgar més seguretat, cosa que fins ara

no hi havia. Per tant, fem millores a poc a poc, les detectam, milloram i posam més recursos.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula la Sra. Huertas.

LA SRA. HUERTAS I CALATAYUD:

Gràcies, president. Sr. Conseller, l'autobús que es va cremar a Santa Ponça era del TIB, em digui vostè el que em digui, però era així, tenc la fotografia si la vol perquè casualment era per allà. Per tant, no em digui que no... li estic dient coses que no són.

Per una altra banda, m'ha donat la impressió que vostè vincula la inseguretat de la intermodal al fet que passen moltes persones i que està en el centre de la ciutat, això vol dir que en els aeroports, que passen moltíssimes més persones que a la intermodal, també haurien de ser un lloc d'inseguretat total.

(Remor de veus)

Això és el que vostè m'ha dit, vostè m'ha explicat això.

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. HUERTAS I CALATAYUD:

Per una altra banda, li deman... jo volia demanar-li els compromisos. He vist que n'adquirir algun, Sr. Conseller...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Fernández.

LA SRA. HUERTAS I CALATAYUD:

... veig que no li interessa el que li dic, li interessa més el que li diu la Sra. Fernández.

(Remor de veus i rialles)

Així n'aprendrà poc i prendrà poques solucions i adquirirà pocs compromisos, Sr. Conseller.

(Remor de veus)

Vull dir... el que li volia dir és que vostè ha dit que s'augmentarà la vigilància, ja és ben hora, perquè era un colador l'estació del TIB per on entrava la gent que no només era gent no recomanable, és que, a més, s'estalviaven pagar el tiquet del tren. Crec que això per a la resta dels ciutadans és important...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Huertas, se li ha acabat el temps. Gràcies.

LA SRA. HUERTAS I CALATAYUD:

El que li vull dir és que per tenir...

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Huertas.

I.11) Pregunta RGE núm. 2319/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a servei d'ambulàncies a Eivissa.

Passam a l'onzena pregunta, RGE núm. 2319/18, presentada en substitució de la RGE núm. 2258/18, relativa a servei d'ambulàncies a Eivissa, que formula el diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Serra.

EL SR. SERRA I FERRER:

Sí, Sr. President. En primer lloc, lamentar la mort d'aquest treballador a Eivissa i, per una altra part, dir-li a la Sra. Maicas que se li ha oblidat comentar que el Partit Popular ja va presentar una PNL demanant la gratuïtat del pàrquing de Can Misses, que esperam que quan es debati ens doni suport, a la vista de la seva exposició.

Sra. Consellera, els treballadors de l'empresa concessionària d'ambulàncies de transport urgent a Eivissa ha advertit de vaga indefinida a partir del dia 25 d'aquest mes, per incompliment massiu, massiu, del conveni col·lectiu i de previsió de riscos laborals per part de l'empresa. Denuncien que des que el 2016 va començar la relació amb aquest govern, el seu govern, el conveni s'incompleix sistemàticament, així com les normes de prevenció de riscos laborals, la Llei de protecció de dades dels pacients, les dietes dels treballadors i l'actualització del salari respecte de l'IPC.

La responsabilitat final és de l'empresa concessionària, ja ho sabem, però vostè li va adjudicar el servei i es va comprometre davant d'aquest ple a garantir aquest servei a la població i que l'empresa acomplís els pactes amb els treballadors.

Per això, li vull preguntar, Sra. Consellera, considera que ha gestionat bé garantir el servei d'ambulàncies a Eivissa?

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Serra. Té la paraula la Sra. Consellera Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, Sr. President. El servei d'ambulàncies a Eivissa, igual que a la resta de les Illes, ha millorat de manera molt notable durant tota aquesta legislatura, Sr. Diputat. A l'illa d'Eivissa, com sap, hem augmentat una ambulància, molt

demanada per la població, de transport urgent al nord d'Eivissa, Santa Eulària.

També s'ha allargat el temps que es troba l'ambulància a l'illa de Formentera.

Hem incrementat a les Illes Balears 18 ambulàncies de transport sanitari que, a més, han rebut la consideració de les millors d'Espanya, de les millors d'Espanya, Sr. Diputat, pel seu equipament. Per tant, parlem de gestió, vostè em demana la gestió de les ambulàncies.

A més, disposam d'excel·lents professionals els quals no dubten a posar en perill la seva vida, com ha succeït fa uns dies a Sant Antoni, per poder salvar la vida d'una persona, als quals no només el meu agraïment, sinó la més profunda admiració i gratitud per a aquests treballadors.

Per una altra banda, per evitar els problemes als quals fa referència entre els treballadors i l'empresa concessionària hem posat en marxa l'empresa GESAIB i, com sap, començarà la seva activitat precisament per evitar aquests incompliments, començarà la seva activitat dia 1 d'abril, i es podran integrar els 298 treballadors que estan en aquests moments en una empresa que no compleix, que no compleix els seus compromisos amb els treballadors, i que presten un servei molt vital. A més, aquesta empresa GESAIB ens permet posar 60 ambulàncies en marxa noves, completament noves, i dotades amb la millor tecnologia, que també els professionals estan encantats de poder tenir aquesta disponibilitat de tecnologia a les noves ambulàncies.

Com veu, convindrà amb mi, no té una altra opció, que la nostra gestió està sent molt bona.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula el Sr. Serra.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, el dia que em contesti una pregunta jo faré una festa.

Vostè diu això i jo estic d'acord amb part del que ha dit vostè, però el que em sembla també és que vostè ha incomplert el que va respondre en aquest ple el 4 d'octubre de 2016 a una pregunta de la Sra. Maicas i a preguntes per escrit d'aquest grup, perquè ni ha garantit el servei de la població ni ha assegurat el compliment dels pactes de l'empresa amb els seus treballadors, com va dir que faria, perquè... i menys no ha mitjançat.

Vostè no ha actuat amb diligència perquè no ha demanat a la Conselleria de Treball que efectúés ni una sola inspecció de les denúncies fetes, i la Conselleria de Treball tampoc no ha actuat a iniciativa pròpia. I vostè no ha actuat quan, arran de la falta de contractació de personal per a substitucions, s'ha deixat descobert almenys el suport bàsic de Sant Antoni.

I respecte de GESAIB, vostè de moment l'únic que ha fet és crear l'empresa pública GESAIB, i arrendar una nau de 2.128 metres quadrats, amb una adjudicació directa, sembla que per 300.000 euros a l'any, per no saber controlar les concessions que vostè mateixa fa.

I li record que avui s'acompleix el termini per presentar l'informe de l'Advocacia de la comunitat autònoma, respecte de la fiabilitat legal i econòmica de l'empresa GESAIB, que aquest plenari li va sol·licitar. Per tant, ha tornat incomplir un altre mandat parlamentari.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Serra. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Ara li recordaré tots els incompliments que solen fer aquestes empreses de transport urgent arreu de tota Espanya, amb el seu Govern, amb el nostre i amb tots. Precisament per això prenem mesures i precisament per això un govern d'esquerres internalitza una empresa, internalitza un servei que és prioritari per a la població, perquè ja n'hi ha prou de patir, que els treballadors hagin de patir aquestes negligències per part de les empreses concessionàries, com les empreses de transport urgent. És un contracte, és un contracte que es fa, és un concurs que es fa i és un contracte que s'adjudica i és una empresa que es nega a pagar uns increments de sous als treballadors, uns increments que té l'obligació de fer.

I per tant, nosaltres no podem pagar aquesta quantitat que no està en el contracte...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera...

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

... amb l'empresa concessionària. Però això tindrà una solució...

EL SR. PRESIDENT:

... se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

I.12) Pregunta RGE núm. 2268/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a lliure designació.

Passam a la dotzena pregunta, RGE núm. 2268/18, relativa a lliure designació, que formula la diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la Sra. Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidente. Presidenta, como sabe, en Baleares las convocatorias sanitarias se rigen por el Real Decreto del 99, para la selección y provisión de plazas del personal estatutario del sistema de salud, este real decreto posee una disposición específica para la provisión de jefes de servicio y de sección, indicando que no se han de proveer por libre designación, sino por un proceso de selección y de evaluación cada cuatro años.

Pues bien, en 2006 el Govern balear elaboró un decreto, un decreto con un sólo artículo, donde se estableció la libre designación para la provisión de los jefes de servicio y de sección. Es decir, la jefatura de servicio deja de ser un puesto técnico, que lo es, por la naturaleza de sus funciones, y se convierte mediante decretazo en un puesto político elegido discrecionalmente y que puede ser cesado en cualquier momento por el cargo político que lo ha nombrado.

Presidenta, ¿cree usted que la libre designación es la mejor manera de proveer las jefaturas de servicio de los hospitales del sistema público de salud?

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ballester. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern, Francina Armengol.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Ballester per la seva pregunta. Jo crec que vostè i jo compartim que la selecció del personal és un element fonamental dins la funció pública per poder retenir el talent i per millorar els serveis que donam als ciutadans i ciutadanes.

Per començar, i han canviat coses, fem feina dins el sistema de salut amb una planificació estratègica, que era nul·la la passada legislatura, les darreres memòries que hi ha publicades de la feina de l'ib-salut són del Govern presidit per Francesc Antich a l'any 2010. Hem recuperat també els contractes de gestió de cada centre. Tot això ho hem anat fent paral·lelament amb la recuperació de drets, i vostè em demana per una cosa molt concreta de la selecció dels recursos humans, concretament pels caps de servei dins Salut. I vostè explicava i feia referència a com es fa, i es fa a través del Decret de l'any 2006, aprovat amb un Govern del Partit Popular, que nosaltres coincidim que efectivament és una bona fórmula fer-ho a través de la lliure designació, i per això hem mantengut aquest decret.

El que passa és que hem introduït canvis en com se seleccionaven els caps de servei, hem canviat les regles i aquestes s'han traduït en millors qualificacions. La intenció és que els caps de servei tinguin determinades competències en gestió i formin part dels equips directius dels hospitals, per això ens ha semblat molt lògic que siguin de lliure designació; hem seleccionat d'aquesta manera les persones més adequades, no només pel seu currículum acadèmic i professional, sinó també per la seva capacitat de lideratge.

A més, com vostè sap, aquest plantejament que nosaltres fem, primer publicam en el BOIB la resolució del director general per la qual es convoca la provisió de treball; per resoldre les convocatòries es valora la formació universitària, la formació especialitzada i formació relativa a l'àmbit de l'especialitat, l'experiència professional a l'àmbit assistencial i docent, els mèrits científics i d'investigació i les publicacions que han fet les persones que es presenten. A més, els candidats han de fer un projecte tècnic, que l'exposen.

I la novetat és que hem creat una comissió assessora, que és la que també avalua, no de forma vinculant, però sí que avalua la millor proposta per a cada un dels caps de servei.

Creiem que està funcionant, perquè creiem que està millorant el canvi de sistema dins la gestió dels nostres hospitals.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Té la paraula la Sra. Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidenta, por la respuesta. Pero, mire, parece que este Govern está muy cómodo con la generalización de la libre designación, un ejemplo claro también lo tenemos en la Conselleria de Educación.

Pero fíjese...,

(*Remor de veus*)

... la libre designación en un puesto técnico como es la jefatura de servicio, no se ajusta al Estatuto básico del empleado público, que es posterior al Decreto de 2006 de Baleares, y que expone que ha de ser una excepcionalidad y sólo para cargos de confianza política, y hay sentencias sobre ello.

Pero es que, además, no facilita la estabilidad y la profesionalidad de la estructura hospitalaria, ni favorece la carrera profesional de los sanitarios, que ven como los puestos técnicos de responsabilidad se encuentran absolutamente politizados.

Fíjese Presidenta, que hasta puede ocurrir el estrambótico caso que a una plaza de jefatura de servicio se presente, por ejemplo, el director médico del propio hospital, cargo político designado por el director gerente, un director gerente que, a su vez, es el que, en última instancia, va a decidir a quien le otorga esa plaza de jefatura de servicio y que es el que elige el tribunal.

Esta claro, presidenta, que la libre concurrencia de la que usted habla a estas plazas politizadas es una broma de mal gusto para el resto de aspirantes.

Mire, presidenta, necesitamos regenerar el sistema, necesitamos a volver a prestigiar el ascenso profesional. Por lo tanto, desde Ciudadanos, le pedimos que exponga este tema y lo lleve a la Mesa sectorial de sanidad y que escuche a los profesionales.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ballester. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. No sé per què dubta dels funcionaris, Sra. Ballester, nosaltres no ho fem, hi tenim plena confiança. La figura de la lliure designació és totalment legal, ve del Decret de l'any 2006, que s'ha seguit aplicant en aquesta comunitat autònoma amb total tranquil·litat des de l'any 2006, i ja duim gairebé 12 any, per tant, dins la normalitat absoluta.

Nosaltres entenem que, a més, els caps de servei són part dels equips directius i així els volem implicar i, per tant, es fa amb un procediment absolutament transparent. Volem regenerar, sí, el sistema de salut, i per això convocam 5.000 places, per establir les plantilles dels professionals sanitaris, que és el que cal fer.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

I.13) Pregunta RGE núm. 2263/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a IRPF de les rendes mitjanes i baixes.

Passam a la tretzena pregunta RGE núm. 2263/18, relativa a IRPF de les rendes mitjanes i baixes, que formula el diputat Sr. Jaume Font i Barceló del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula el Sr. Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Presidenta, he sentit la consellera de Cultura dir que aquí no som empresaris mai, nosaltres aquí som servidors que hem de ser capaços d'empatitzar amb treballadors, autònoms i empresaris, per tant, això vol dir saber quin sofriment tenen. I d'aquests vull parlar avui, no dels empresaris, sinó dels treballadors i dels autònoms.

Al llarg d'aquesta legislatura El Pi a la consellera Cladera la primera vegada, el mes d'octubre del 2015, ja li plantejàvem el mateix, que després successivament li hem fet preguntes a la

Presidenta, i els mitjans de comunicació, tant *Diari de Mallorca*, com *Última Hora*, deien fa uns dies: "Balears entre les autonomies amb l'IRPF més alt de les rendes mitjanes i baixes"; "*Baleares de las comunidades donde las rentas medias y bajas pagan más por IRPF*".

Ha estat un mantra que li hem explicat i li ho hem dit i li ho hem dit, tal vegada com que jo no som economista, pareixia tal vegada que no sabia de què anava, però aquests, que és el Col·legi d'Economistes que ho diu, jo d'aquests me'n fii, i a mi m'agradaria que vostè es fiàs d'ells, ja que de qualque manera de mi no hem estat capaços d'entendre el que demanàvem.

Sra. President, tenint clar que li ho diu tothom, que les rendes baixes i mitjanes són les més altes, el que fa referència al tram autonòmic, en el que vostès poden fer, el Sr. Rajoy els cobra menys. Fins quan hem d'esperar que realment puguem baixar aquestes rendes baixes i mínimes i que no siguem els primers en pagar aquestes rendes a l'Estat, o els quarts, o els segons, o els tercers, fins quan? Li deman fins quan, per favor.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Font per la seva pregunta, una vegada més sobre la qüestió de la política fiscal, que jo no tenc cap problema en tornar-li contestar i dir-li que aquest Govern ha estat coherent amb allò que es va comprometre amb ciutadans i ciutadanes. Aquest Govern no ha pujat cap impost a les classes mitjanes i treballadores d'aquestes illes, que l'únic que hem fet amb la modificació de la política fiscal l'any 2016 és pujar les classes més altes, i això representa una pujada que afecta un 3 o un 4% de la nostra població. Per tant no facem demagogia amb una cosa que és bastant evident i que els nombres canten, Sr. Font, i aquesta és la realitat.

I fets que confirmen que no som la comunitat autònoma amb l'IRPF més alt de l'Estat espanyol, n'hi diré alguns: hem mantengut l'augment dels mínims familiars, el mínim familiar per les persones majors de 65 anys i el mínim familiar pels discapacitats; aquesta legislatura, a més, hem recuperat la deducció per declarants o descendents amb minusvalidesa física o psíquica que va suprimir el Partit Popular a la passada legislatura; la deducció pel lloguer d'habitatge per part de joves, discapacitats o famílies nombroses, no només l'hem recuperada sinó que l'hem augmentada a 400 euros; hem creat una deducció fiscal per estudis dels descendents fora d'illa de residència de 1.500 euros; i hem mantengut moltes altres deduccions lligades a la sostenibilitat d'habitatge habitual, o per donacions a entitats d'R+D+I, entre d'altres qüestions. L'anterior legislatura el Partit Popular va eliminar fins a 11 deduccions.

Més dades, Sr. Font. Balears és la setena comunitat amb l'impost de successions i donacions més baix de tot l'Estat, i la vuitena en el cas d'una donació; en impost de patrimoni som

l'onzena comunitat autònoma més barata, o la catorzena comunitat quan el patrimoni que es grava apuja als 4 milions d'euros. Tot això, segons el mateix estudi que vostè em planteja. Per tant, Sr. Font, no facem demagògia amb la qüestió fiscal.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Té la paraula el Sr. Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Presidenta, m'ho ha posat a huevo, i el Sr. Jarabo em deia "ho veus?, ho veus?"; no, no, no; no li he parlat de l'impost de patrimoni, no li he parlat de l'impost de transmissions; no li he parlat de l'impost de transmissions; li he parlat de l'IRPF; vull dir que, demagògia, cap ni una. *Churras, no merinas, churras*. De les *merinas* en parlarem dimarts que ve.

De *churras*: IRPF de contribuent fins a 20.000 euros, Illes Balears és la quarta més cara de tot l'Estat; IRPF en gent que paga 30.000 euros, Balears és la cinquena més cara de tot l'Estat. En canvi vostè diu "no l'hem tocat"; bé, ha mantengut el mateix que tenia el PP, ho ha mantengut, ho ha mantengut. Les deduccions no me les conti, parl del brut, no parl de les deduccions, parl del brut. Què ha apujat vostè a les rendes més altes? Un senyor o una senyora que guanya 110.000 euros a les Illes Balears és la segona comunitat que paguen menys de tot l'Estat; en canvi els altres són els que paguen més. Li deman per favor, Sra. Presidenta, la darrera oportunitat de poder canviar aquesta qüestió, que les rendes baixes i mínimes, baixes i mitjanes, paguin menys...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Font... se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

És possible, ho diu...

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. A veure, Sr. Font, la política fiscal serveix per millorar la vida dels ciutadans, i les polítiques públiques que fa aquest govern van directament a la millora de les classes mitjanes i treballadores amb la millora dels serveis públics. Hem mantengut la baixada de 2015 de l'IRPF que es va fer per a classes mitjanes i treballadores, i hem augmentat les deduccions fiscals, que clar que tenen a veure amb l'IRPF,

és que al final això vol dir que moltes famílies paguen menys d'IRPF en el tram autonòmic.

I li posaré un exemple per veure si ens aclaram: un matrimoni amb tres fills, amb una base imposable conjunta d'IRPF de 39.000 euros, un fill major que estudia a fora, amb un fill amb una discapacitat, que viu a una casa de lloguer que en paga 600 euros, en temps del PP pagava 6.293 euros; ara, en temps nostre, 3.506 euros per IRPF en el tram autonòmic. Per tant hem abaixat a les classes més vulnerables d'aquesta comunitat autònoma i hem apujat a les altres.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments i remor de veus*)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor!

I.14) Pregunta RGE núm. 2231/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a mesures per al foment del transport públic.

Passam a la catorzena pregunta, RGE núm. 2231/18, relativa a mesures per al foment del transport públic, que formula el diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Jarabo.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom i a les persones també que ens miren a través del directe d'IB3, la nostra televisió pública. I parlant també d'una altra qüestió pública hem de tornar a parlar d'un tema recurrent com és la xarxa de transport públic de la nostra comunitat autònoma, que afecta també la vida diària de moltíssimes persones de la nostra comunitat.

Crec que podríem compartir la preocupació del que està passant en el transport públic; hem vist que hi ha denúncies d'associacions d'usuaris que estan molt preocupats, tant per la falta de freqüències, a vegades, en el transport ferroviari com també, bé, se n'ha parlat abans, també, dels autobusos que s'han cremat, i ja duim tretze autobusos en els darrers dos anys. Hem de recordar, i apel·lam també al rigor i a la prudència que reclamava abans el Sr. Conseller, que alguns d'aquests autobusos corresponen a empreses discrecionals, de mobilitat discrecional, per tant no són de la xarxa d'autobusos públics, però alguns d'ells sí que també s'han cremat i corresponen a aquesta xarxa.

Per tant, des d'aquesta preocupació, i també hem seguit les actuacions per intentar aprovar un pla director sectorial de mobilitat, ens agradaria saber quines mesures concretes, si ens en pot avançar algunes, s'han d'incorporar, atenent al fet que és vera que s'ha creat un procés participatiu amb els consells, també, insulars i els ajuntaments, aportant idees a aquest pla sectorial, pla director sectorial, però evidentment ens faltaria concreció i una data, quan s'aprovarà aquest pla director sectorial, i evidentment amb les diferències que hi ha a les

nostres illes, que també entenem que són molt distintes a l'hora de plantejar el transport públic, però que evidentment és una qüestió fonamental per a nosaltres que modifiquem el foment que s'ha produït fins ara del transport públic, del cotxe, de la creació de moltíssimes infraestructures per fomentar l'ús del transport privat, i entenem que això s'hauria de revertir amb aquest pla director de mobilitat.

Per tant, mesures concretes, Sra. Presidenta, no em parli en genèric, com fem de vegades; a veure què em pot aportar. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jarabo. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Moltes gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Jarabo, per preocupar-se d'un dels temes que són fonamentals, i és veritat que a les nostres illes tenim una ràtio molt elevada d'ús de cotxe privat, perquè històricament hem tengut una mala xarxa de transport públic, i per tant aquesta és una de les coses que el meu govern té intenció de girar durant aquesta legislatura i en això estam fent feina. Per això es fan passes valentes en temes de mobilitat com la llei de Formentera; el projecte d'electrificació del tren, que hem avançat moltíssim respecte del que ens havíem trobat; el nou model de concessions, que començarà a funcionar a Mallorca el gener de 2015 -els altres consells que tenen les competències també fan el mateix, a Menorca i a Eivissa-; i evidentment tota la millora del transport públic.

És la primera vegada que es fa un pla de mobilitat interinsular a les nostres illes; per tant vostè hi feia referència i és una cosa que crec que està molt ben plantejada. El Pla director sectorial ja ens va marcar les línies i els objectius del que ha de ser aquest pla de mobilitat, i li diré els grans titulars, perquè en dos minuts i mig tenc poc temps per concretar tot el Pla de mobilitat, però tendrem oportunitat de debatre'l sense dubtes. La primera és augmentar i millorar l'oferta de transport públic interurbà, en això les noves concessions seran una aposta fonamental a cada una de les Illes; també la incorporació de la xarxa EMT, que també és un dels reptes que tenim en aquesta legislatura. El segon objectiu és reduir l'ús del cotxe i potenciar els models de transport sostenible a les zones urbanes; el tercer és optimitzar la distribució de mercaderies, crear un centre de gestió integral del sistema de mobilitat, potenciar l'ús d'energies alternatives en els transports, millorar la seguretat vial i millorar la mobilitat interinsular en temes diversos i en temes molt concrets a cada una de les modalitats de transport que tenim.

Com vostè explicava aquest pla ve d'un plantejament molt participatiu, en aquest moment estam acabant ja aquesta fase d'escolta activa i de participació també dels consells insulars, però també de turistes i residents que han participat en aquesta qüestió. La nostra idea és tenir aprovat el Pla director sectorial de mobilitat el darrer semestre de 2018, i d'aquí a dos mesos es

començarà a tramitar; ho dic per dir els terminis que vostè em demanava.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Té la paraula el Sr. Jarabo.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Gràcies, president. Gràcies, presidenta, per aquesta concreció, que va més enllà del que hem dit sempre, que necessitem un transport amb més freqüències, més net i més sostenible, evidentment. S'agraeix aquest reconeixement que s'ha fomentat històricament el transport privat en aquesta comunitat, i pensam que era necessari revertir aquesta tendència.

Però és cert que els usuaris estan perdent la paciència, amb la qual cosa esperem que es pugui aprovar aquest pla en el segon semestre, com vostè ha remarcat, i pensam que també, com deia abans la Sra. Vicepresidenta, si tots volem un turisme de qualitat i sostenible perquè tots els ciutadans i les ciutadanes d'aquestes illes també mereixen un transport públic de qualitat i també sostenible i eficient, més net i amb més freqüències, evidentment.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jarabo. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Moltes gràcies, Sr. President. Sí, Sr. Jarabo, els objectius són compartits, a més figuren als acords pel canvi que vàrem signar, i és un canvi de mentalitat en la forma de mobilitat a les nostres illes, i efectivament hem de fugir d'allò que s'havien de fer grans infraestructures viàries perquè tothom pogués arribar pertot amb el seu cotxe particular, i hem d'anar a l'ús i a la incentivació del transport públic com a forma segura, eficient i ràpida de poder-nos comunicar. Durant aquesta legislatura s'han fet moltíssimes millores i ho diu així l'augment potencial que hem fet amb increment d'usuaris dels transport públic.

Les conclusions finals dels estudis són que hem de reduir el 34% de desplaçament a residents amb vehicles privats i hem d'incrementar entre el 10 i el 15% l'ús del transport públic i augmentar el transport no motoritzat. Aquests són els objectius del Pla de mobilitat i estic convençuda que si seguim en aquesta línia política ho aconseguirem.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

I.15) Pregunta RGE núm. 2262/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margalida Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a IRPF a les Illes Balears.

Passam a la quinzena pregunta RGE núm. 2262/18, relativa a IRPF a les Illes Balears durant el 2017, que formula la diputada Sra. Margalida Prohens i Rigo del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President. Sra. Presidenta del Govern, bon dia, ahir ens deia que a la resta d'Espanya ens coneixien perquè aquí fem coses molt potents, justament es va oblidar de dir que el que fem aquí és pagar impostos molts potents, principalment les rendes mitjanes i les rendes baixes. Som la quarta comunitat on les rendes de 20.000 euros paguen més IRPF, la cinquena per les rendes de 30.000 euros, la quarta per les rendes de 45.000, per contra, som la tercera amb menys impostos per rendes de 710.000 euros i la setena per les de 300.000 o 600.000 euros. En total, una renda de 45.000 euros, sense fills, som la quarta comunitat de tot Espanya on es paguen més impostos, tot i que vostè presideix el Govern que més calaix fa a compte de l'impost de transmissions patrimonials i l'impost de successions i donacions.

Pel que fa a l'impost de successions i donacions, aquest que és tan injust i que t'obliga a pagar per una cosa que té un familiar... pagat tota la vida i que vostè es nega sistemàticament a eliminar, vostè ingressarà 95 euros per habitant, mentre que la mitjana és de 54; o pel de transmissions patrimonials, n'ingressarà 558, mentre que la mitjana a Espanya és de 186.

Vostè que diu que ha vengut aquí per redistribuir la riquesa i que sempre en contra en aquest parlament d'abaixar els impostos a rendes mitjanes i baixes, com valora aquestes dades, Sra. Presidenta?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Prohens. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. A veure, Sra. Prohens, fa riure que vostès demanin sobre la qüestió de la política fiscal perquè vostès són el partit expert que quan són a l'oposició defensen la baixada d'imposts i quan governen puguen tots els impostos possibles i afecten sobretot les classes mitjanes i treballadores.

(Alguns aplaudiments)

Ja ho he explicat al Sr. Font, és fals que nosaltres haguem pujat els impostos d'IRPF a classes mitjanes i treballadores, hem mantingut la baixada que feren vostès a l'any 2015 i hi hem afegit moltíssimes deduccions per la qual cosa les persones més vulnerables paguen menys d'IRPF que quan governaven vostès en aquesta comunitat autònoma. Hem fet una reforma progressiva i paga més qui més té i hem augmentat algun impost a les classes més altes que afecta un 3 o un 4% de la nostra població.

Sra. Prohens, què té a veure pujar l'impost de patrimoni als que tenen més d'1 milió d'euros amb les classes mitjanes i treballadores d'aquesta comunitat autònoma? M'ho hauria d'explicar perquè vostès sempre defensen els mateixos, sempre estan igual.

I hem introduït un impost que paguen els turistes i que ens ajuda, sens dubte, a poder invertir en aquestes illes en infraestructures absolutament necessàries.

Això és la nostra política fiscal. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Té la paraula la Sra. Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President. Sra. Presidenta del Govern, a veure si a part de dialogar haurà d'aprendre a escoltar perquè jo de l'impost de patrimoni no n'hi he dit ni una paraula.

Sra. Presidenta del Govern, tenim un govern que recorre més al passat que al futur, ho va dir ahir Francina Armengol i li he de donar tota la raó, n'hi ha prou a escoltar la seva resposta o la resposta de tots els seus consellers.

Miri, Sra. Presidenta, vostè fa tres anys que governa aquesta comunitat autònoma i en tres anys no ha baixat els impostos a les rendes mitjanes i baixes, no els ha baixat, i ha votat aquí sempre en contra de les propostes del Partit Popular.

I vostè ara pot, Sra. Presidenta, i pot perquè té 1.350 milions d'euros més del que tenia el Partit Popular...

(Remor de veus)

..., i pot perquè vostè no va trobar els calaixos plens de factures sense pagar, i pot perquè vostè no ha passat pena...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

... per pagar les nòmines als treballadors públics, i pot perquè els sacrificis que vàrem haver de fer en la passada legislatura, gràcies a la seva nefasta gestió... i que es varen sacrificar els ciutadans, ara li han donat resultats positius. I per què ho nega

als ciutadans? Per què nega retornar aquest sacrifici a què vostè els va obligar per la seva pèssima gestió?

Jo li posaré alguns exemples amb la proposta del Partit Popular que vostè nega als ciutadans: una persona de 35 anys que adquireixi un habitatge habitual ara ha de pagar 13.600 euros d'imposts, amb el Partit Popular, amb la proposta del Partit Popular 6.800; famílies amb menors de tres anys podrien tenir una deducció per a escoletes que vostè encara no ha...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens...

LA SRA. PROHENS I RIGO:

... posat, i l'impost de successions i donacions...

EL SR. PRESIDENT:

..., Sra. Prohens, se li ha acabat el temps, moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

Gràcies, Sra. Prohens. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. A veure, Sra. Prohens, li he explicat bé la política fiscal d'aquest govern i nosaltres..., li ho he dit claríssim, no hem pujat cap impost a les classes mitjanes i treballadores, ans el contrari, però és que a més...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... les polítiques públiques que fem afavoreixen directament les classes mitjanes i treballadores i també hem fet feina per pujar els sous a les classes mitjanes i treballadores...

(Alguns aplaudiments)

..., el conveni d'hostaleria reverteix directament a les classes mitjanes i treballadores que cobraran un 17% més del seu sou, i aquesta és la feina que fa el Govern.

(Remor de veus)

Tots els funcionaris públics amb nosaltres cobren més doblers perquè hem revertit els drets laborals que vostès varen llevar a tots els treballadors públics d'aquesta comunitat autònoma i amb polítiques claus, Sra. Prohens.

Quan milloram l'educació pública estam directament ajudant les classes mitjanes i treballadores a les quals hem augmentat les beques de menjador escolar, a les quals fem més infraestructura educativa, les escoletes de 0-3 anys a les quals vostès varen llevar tots els euros possibles, també el Sr. Rajoy per la política de 0 a 3 anys.

Quan augmentam el nombre de persones dependents ajudam la classe mitjana i treballadora a donar-los un suport residencial de centre de dia o una ajuda econòmica a aquelles persones que tenen una persona dependent.

Quan milloram la sanitat pública i llevam els copagaments ajudam la classe mitjana i treballadora. La gent ja no paga els 10 euros de la targeta sanitària, la sanitat ja és universal; el material ortoprotèsic ja torna ser gratuït en aquesta comunitat autònoma.

A qui ajudam amb això, Sra. Prohens? A la classe mitjana i treballadora.

O quan milloram el transport públic en aquestes illes, a qui ajudam, Sra. Prohens?

En definitiva, nosaltres fem feina per a l'interès general, per millorar la qualitat de vida dels ciutadans i ciutadanes d'aquesta comunitat autònoma, amb una fiscalitat sens dubte més progressiva on qui paga més ajudi més a poder tenir una societat més justa i igualitària i amb equitat, que és el que desitja aquest govern que tenc l'honor de presidir.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

II. Interpel·lació RGE núm. 301/18, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política general del Govern en relació amb la sinistralitat laboral a les Illes Balears.

A continuació passam al segon punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 301/18, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política general del Govern en relació amb la sinistralitat laboral a les Illes Balears.

Intervenció del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Santiago Tadeo.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Primer de tot volem lamentar des del nostre grup parlamentari el que ja ha dit el conseller avui matí, que ha estat la mort d'un treballador a l'illa d'Eivissa, i donar el nostre condol a la seva família, amics i companys.

Casualitats fan que avui haguem presentat aquesta interpel·lació que davant aquest fet, la veritat és que no fa gaires ganes, però crec que també fariem un mal favor...

(Remor de veus)

... crec que també fariem un mal favor si retiréssim avui la interpel·lació i la deixéssim per un altre dia.

Dit açò, sabem que l'índex de sinistralitat laboral que marca el nombre d'accidents en l'àmbit del treball és un tema que preocupa i que ha ocupat tots els governs, els anteriors, l'anterior als anteriors, com també lògicament a aquest i cadascun hi dedica els recursos que segur ha pogut.

A Balears la sinistralitat laboral, malauradament, és massa elevada, és una xacra contra la qual hem de lluitar. Accions dels distints governs han estat diverses, des de campanyes determinades que proposaven accions a diferents àmbits, ja sigui formació, control, divulgació, sensibilització, col·laboració; amb accions innovadores a moments determinats, amb programes d'inclusivitat (...) per a infants, amb reunions específiques en aquells sectors o amb aquelles empreses que tenien una major sinistralitat, cada govern amb els recursos tècnics i humans que tenia a l'abast.

El primer que li he de dir, Sr. Conseller, és que aquesta interpel·lació la fem, la intentem fer, i més el dia d'avui amb el que ha passat, amb un to constructiu. En aquest sentit també li vull recordar que el nostre grup parlamentari ja va presentar al seu moment una interpel·lació, crec que era al mes de..., perdó, a l'any 2016, que es va retardar i al final va ser contestada per part del conseller per escrit. Nosaltres tampoc no en vàrem demanar la urgència perquè també en aquell moment el Govern va presentar un document que era... no sé si li podem dur un pla o no, però era el document anomenat Estratègia de seguretat i salut laboral de les Illes Balears, per la qual cosa vàrem decidir esperar a tenir aquella contestació per escrit i esperar a fer aquesta interpel·lació més endavant, més endavant perquè al final havia presentat aquell document i podíem veure i analitzar el mateix document i veure quins eren els resultats.

Per què la fem ara? Idò perquè gairebé ja duen tres anys de mandat, han passat gairebé també dos anys des de la presentació de l'Estratègia de seguretat i salut laboral. En aquella contestació per escrit d'aquella interpel·lació que no van arribar a formular des d'aquí se'ns va dir que l'objectiu, que l'estratègia era augmentar tant en personal de prevenció en salut laboral com en recursos de personal dedicat a lluitar contra la sinistralitat laboral, i desenvolupar també, posar en marxa campanyes específiques en temes com pugui ser dins la construcció, que veim que té un increment també crec que d'un 6% d'un any per l'altre en aquest sentit, i crec que a més açò és l'encertat i crec que és el que hem anat fent els distints governs.

La mateixa conselleria, quan va presentar les dades de 2016, ja va dir que la sinistralitat a les Illes Balears era massa elevada, i així tenim que a més podem veure que des de l'any 2008 a l'any 2011 l'índex de sinistralitat va anar disminuint coincidint amb un cicle econòmic de decreixement econòmic, i curiosament, o no, les dades des de 2012 fins al 2016, que són les darreres que hi havia, podem dir que han anat incrementant coincidint amb un comportament econòmic positiu.

A partir d'aquí només feia referència a les dades fins al 2016, tenia apuntat fins i tot que no feia referència a les dades de 2017 perquè no estaven publicades, el Govern no sabia dir quines eren, fins ahir, que veiem que..., arran probablement de la interpel·lació que hem presentat, o casualitats de la vida, el conseller el dia abans fa una roda de premsa i presenta les dades que vénen a avalar el que jo li anava a dir, les que ja

havia penjat el ministeri a la seva pàgina web, i el que ens diuen al final aquestes dades, tant siguin les de 2016 a què anava a fer referència com les de 2017, és que Balears torna a ser capdavantera en sinistralitat laboral, i el 2016 teníem 4.829 accidents per cada 100.000 treballadors, amb un increment d'un 5,6%, i ara veiem que també hi ha hagut un increment d'un 2,8%, i hem passat a tenir 4.970 accidents per cada 100.000 treballadors.

No és la primera vegada, Sr. Conseller, que parlem o debatem sobre sinistralitat laboral, i ja dic que podem mirar cap enrere o mirar cap endavant; jo trob que els fets del que hi ha i la importància que té aquest tema el que ens han de dir és mirar cap endavant. I jo de moment opto per saber com podem fer allò que vostè també va dir, reduir la sinistralitat i aconseguir l'objectiu zero en accidents de treball, quan va presentar el document a què feia referència abans.

En diverses ocasions s'ha dit que el motiu que Balears sigui capdavantera en sinistralitat laboral -açò s'ha dit aquí i crec que val la pena tornar-ho a repetir, quina és la nostra postura en aquest tema- és el tema de la reforma laboral, i jo li tornaré repetir el que li hem dit altres vegades: el tema de la reforma laboral, escolti, és aplicable a totes les comunitats autònomes; curiosament Balears al final és capdavantera en el tema de sinistralitat laboral. Per tant alguna cosa deu fallar.

També li volem demanar per què la web de l'Observatori de treball de la Direcció General d'Ocupació i Economia, a l'apartat de sinistralitat laboral no publica les dades i estan acabades l'any 2014, eren unes dades on surt la comparativa entre totes les comunitats autònomes i també les desagregades per illes. Així Balears, com deim, tant el 2016 com anys anteriors a 2016, les darreres dades que fins ahir havia dit o havia posat de manifest aquest govern, com les de 2017, són capdavanteres. Jo no sé si, ja que li he comentat el tema de les estadístiques penjades, no sé si a més seria interessant que a part que es pengessin en temps i forma fer-ho no sé si d'una manera potser també trimestral, sempre pot ajudar a prendre mesures correctores dins el mateix any en curs. La pregunta és quina valoració fa i quin creu que és el motiu, Sr. Conseller, perquè Balears lideri les xifres, aquestes xifres de sinistralitat, unes xifres, tant les de 2016 com les que havia publicat a la pàgina web el mateix ministeri de 2016, que són pràcticament les mateixes, de fet, (...) com les de 2017, ens fan ser capdavanteres.

A la darrera interpel·lació que també li vaig fer sobre el mercat laboral també vàrem parlar, encara que fos per damunt, sobre el tema de sinistralitat laboral. De fet a la moció subsegüent li havia presentat un parell de punts que feien referència a destinar més recursos al tema de la sinistralitat, a apujar els pressupostos per al 2018 i 2019. De fet també una de les propostes en aquest sentit anava a instar el Govern a revisar i a analitzar les mesures incloses en l'Estratègia de seguretat i salut laboral de les Illes Balears 2016-2020 que varen ser aprovades pel Consell de salut laboral de les Illes ja fa més de dos anys, el 14 de desembre de 2015. En aquell moment se'ns va dir gairebé que aquestes propostes no es podien votar a favor perquè arribaria el debat de pressupostos i seria allà on s'haurien de veure i poder valorar. Però, clar, quan van arribar els pressupostos va ser que tampoc; entre les esmenes

presentades que nosaltres vam presentar n'hi havia sis que feien referència a incrementar els recursos per reduir la sinistralitat laboral, però, com ja li he dit, tampoc no varen ser acceptades. Eren per destinar recursos als ajuntaments, als consells, a empreses, a accions específiques, al Pla de seguretat i salut laboral, així com també per a una major dotació de l'Institut Balear de Seguretat i Salut Laboral, de recent creació, on als pressupostos per al 2018 hi figuraven 155.000 euros per a serveis nous. Recordarà que en el debat de pressupostos ja li deia, li vaig dir diverses vegades, crec que ja a la comissió quan els va presentar com també aquí en el debat a plenari, que no veia un increment important en aquesta matèria, quan la realitat és que el problema és important.

El dia de la presentació de l'Estratègia de seguretat i salut laboral de les Illes Balears se'ns va dir que es comptaria amb un important reforç de tècnics a Direcció General de Treball, Economia Social i Salut Laboral, que s'incorporarien 13 professionals més als 18 amb què ja comptava la direcció general, per desenvolupar campanyes específiques d'actuació; d'aquests 31, 10 es destinaven específicament a temes d'ergonomia, i també es reforçaria d'un *-no le digo que no, le digo lo que nos dijo y quiero verificar que sea..., le pido si es cierto o no, precisamente-* ...d'un a tres metges amb una inversió total de 510.000 euros.

També, Sr. Conseller, som conscients que té -i està penjat a la pàgina web també- l'avantprojecte de llei de promoció de seguretat i salut laboral en el treball de les Illes Balears. Com he fet el to d'aquesta intervenció, d'aquesta interpel·lació, també li dic que quan arriba el moment del debat d'aquesta llei intentarem ser el màxim de constructius per tal que aquesta llei pugui sortir el més consensuada possible.

No li dic que no es faci feina en temes de seguretat i salut laboral; tampoc no li dic que no hi destinin més recursos que abans, lògicament els hi destinen perquè tenen més de 1.000 milions d'euros per poder-los-hi destinar, però crec que malauradament a dia d'avui es posa de manifest el plantejament aquest: quina és la situació que tenim? El pla que vostès van presentar està donant els seus fruits? Quina és l'estratègia que tenim i quins recursos hi volem dedicar a partir d'ara i de cara al futur?

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Tadeo. Té la paraula el representant del Govern, el conseller de Treball, el Sr. Negueruela.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias, presidente, buenos días a todos. Gracias al Sr. Tadeo y, en primer lugar, quiero agradecer el tono de su interpelación, un tema que desde luego, como hemos señalado

antes, nos preocupa y que hoy además lamentamos especialmente, porque al final la siniestralidad laboral, efectivamente, no la hemos rehuido, creo que este gobierno hace ruedas de prensa de siniestralidad laboral, antes no se hacían, por tanto este gobierno da la cara frente a uno de los principales problemas que tiene esta comunidad autónoma, y lo reconoce abiertamente, es un problema del conjunto de la sociedad, y por tanto también es un problema para el Gobierno y desde luego para la Conselleria de Treball.

Y es un problema que tenemos, y que tenemos que afrontar, primero, no ocultándolo, explicándolo, haciendo las ruedas de prensa necesarias para ponerlo en el foco de la atención pública, y, segundo, porque efectivamente somos una comunidad autónoma que hemos encabezado desde hace décadas la..., somos la comunidad autónoma con más siniestralidad laboral ya desde hace décadas, y eso desde luego nos debería obligar a todos a pensar cómo deberíamos revertirlo. Especialmente porque cuando empezó la etapa de crecimiento económico pues ha vuelto a crecer la siniestralidad, ya desde el año 2012, y para nosotros además, cuando das esas cifras de indicadores, las ratios, todos los indicadores que hemos dado, desde luego créanme que no es para nosotros un mero indicador más, sino que es desde luego no sólo el que más nos duele sino que es el que más desgarrar por lo que supone cuando das datos que afectan directamente a la vida de las personas en distintos estadios, desde los leves a los graves, a los muy graves, y desde luego tristemente a los que fallecen en su puesto de trabajo, algo que jamás debería pasar.

El año pasado presentábamos... hemos dado el resumen de los datos de siniestralidad de 2017, donde tenemos un incremento de un 2,08 hasta llegar a los 4.970 puntos de la tasa, como se establece en la metodología que hemos presentado que es la normalizada. Esto supone un crecimiento de un 2,08 superior al año 2017, es la primera vez que estamos en un incremento de un 2%, todos los años anteriores habían subido por encima del 5%.

Agradeciendo el tono, no haré especiales referencias al pasado, usted habla desde el 2012, bueno, yo le diré que desde el 2012 a 2015, 12-15, la tasa de siniestralidad ha subido un 17,4%, y la conselleria del Partido Popular decidía no comparecer porque decía que era un tema que se estaba solucionando, 17%, los crecimientos más importantes que ha habido en esta comunidad autónoma. Y desde el 2015 ha crecido un 9% y es mucho, es muchísimo, y lo decimos, lo explicamos y adoptamos medidas.

Hay que revertir esta tendencia, hay que estabilizarla, que como bien ha visto hoy está tendiendo a estabilizarse, estabilizarse, para luego comenzar a decrecer que es lo que necesitamos para situarnos como una comunidad autónoma normalizada con la media, cuando sabemos además que la media debería bajar porque siempre debería tender a cero. Y se han incrementado los recursos de una forma sustancial, como luego le explicaré.

Me ha preguntado, ¿qué sucede? Bueno, pues hay distintos sectores económicos en nuestra comunidad autónoma, nos situaremos en los tres principales que es donde se puede hablar un poco de tendencia porque hay sectores que tienen puntas

muy grandes de un año a otro porque no tienen una muestra suficiente: construcción, ha crecido durante estos últimos años hasta situarse en el 10.900 puntos, el doble de la tasa de la media de la comunidad autónoma, lo cual nos obligará, ya nos obligó el año pasado a tomar medidas, y nos obligará a adoptar todavía más medidas; y otros sectores que hemos visto que han reducido respecto al año pasado, como es la hostelería y los servicios, lo cual, pues, yo creo que los esfuerzos que se han hecho en esta materia también han tenido sus resultados.

Creo que también obliga a hacer un llamamiento no sólo a la administración sino al conjunto de las organizaciones empresariales y sindicales, en este caso también a las empresas, para que prioricen la prevención de riesgos laborales, hemos lamentado accidentes en esta comunidad autónoma que creíanme que jamás se deberían producir. No se deberían producir según que accidentes en esta comunidad autónoma, no deberían existir según que empresas en esta comunidad autónoma en las que ocurren determinados accidentes. Eso desde luego nos obligará a trabajar de una forma decidida. Y, vistas las consecuencias de estos últimos accidentes, desde luego elevar la presión de la actuación inspectora, elevar, esperemos que se eleve también la actuación penal sobre determinadas ya no infracciones administrativas sino ilícitos penales directamente.

Hay un factor que es cierto, que ayer veíamos, que la temporalidad y la precariedad tienen su hilo conductor en el sentido de que la mayoría de los accidentes de trabajo se producen en los primeros meses de contratación, por tanto, sí que tiene un efecto, se liga a un efecto de temporalidad, el mercado laboral temporal, a esa mayor siniestralidad y que creemos que hay que, desde luego, revertirlo desde todos los órdenes, desde el orden laboral, pero también desde un punto de vista preventivo y con reformas legislativas que, como sabe, no tenemos la competencia.

Luego hay que hacer campañas de sensibilización, este gobierno ha cambiado las campañas de sensibilización. Yo, agradeciendo el tono, sí me gustaría saber si para ese consenso que necesitamos en materia de sensibilización, ustedes, como Partido Popular, rehuyen de las campañas que hicieron durante la pasada legislatura porque uno de sus lemas, créame, decía directamente: “El objetivo de esta campaña incide en la importancia que tiene cada trabajador en la protección de su seguridad en el trabajo”, y eso va contra el espíritu de la Ley de prevención de riesgos laborales. Es decir, también importa lo que se ha hecho para marcar cuál es la cultura preventiva que queremos, y esa cultura preventiva tiene que ser pactada entre todos, pero pactémosla, jamás volvamos a ponerle más como éste en una campaña, jamás hagamos sentir al trabajador el responsable de su salud en el trabajo, no es cierto, no el lo que dice la ley. Huyan de esos arquetipos, eran sus arquetipos.

También usted me dice lo de los 1.000 millones de recaudación más y demás, yo le diré que en salud laboral pactemos que no se vuelvan a recortar los presupuestos, que jamás pase eso. Usted me dice, recortarán los impue... dice, acaban de decir que se recorten los impuestos, su portavoz acaba de decir que se recorten los impuestos, ¿volverán a recortar el presupuesto de salud laboral, algo que jamás debió pasar? ¿Volveremos a ver que se pasa de 30 técnicos a 15, la

comunidad autónoma con menos técnicos de salud laboral, o seremos capaces de pactar que eso jamás debe volver a pasar? ¿El Partido Popular se compromete a que jamás recortará?

Porque ahora hay que revertir todo esto, esto no se hace de un día para otro, Sr. Tadeo, y usted lo sabe, hay que revertir todo eso, no se puede volver a tener 15 técnicos en esta comunidad autónoma; no se puede tener un presupuesto inferior de media a los 2,5 millones de euros a salud laboral, porque luego cuesta mucho volver a cambiar la cultura preventiva, luego cuesta mucho volver a trabajar en revertir ese índice de siniestralidad. Es que durante el pasado no se hizo nada para revertirlo, ¿por qué? Porque se destruyó. Dices, teníamos de 2012 a 2015 un 17% de incremento, y se bajó como nunca el presupuesto. Eso es cierto, Sr. Tadeo, eso es cierto y lo sabe.

Por tanto, ojalá en ese pacto que usted ofrece, y que nosotros cogemos el guante, para pactar esa ley nos comprometamos todos a que la salud laboral no tendrá un presupuesto inferior a los 3 millones de euros mínimo cada año, y que usted se comprometa a que el Partido Popular en su anunciada bajada de impuestos no recortará de aquello, pero es que como van a anunciar que no van a recortar de salud laboral, de sanidad, de educación y demás veremos que los anuncios que hacen de recortar impuestos son falsos, porque afectará siempre a todo porque si no quieren recortar en salud, no quieren recortar en educación, no quieren recortar en servicios sociales, no quieren recortar en trabajo, ¿dónde quieren recortar para quitar esos 1.000 millones de más que dicen? Lo que no dicen es que jamás ustedes tendrían esos 1.000 millones porque jamás pondrían impuestos suficientes para recaudar y revertir en los servicios públicos que esta comunidad autónoma necesita también en salud laboral, Sr. Tadeo.

Por tanto, nosotros en esa materia ofreceremos ese pacto y esperamos que podamos llegar a ese acuerdo, tan necesario para nuestra comunidad autónoma. Creo que fue la moción que presentó El Pi, de creación del IBASSAL, que fue votada mayoritariamente, yo creo que fue un avance. Luego estuvo la enmienda de los presupuestos que no entendimos el sentido de la abstención del voto a la creación del IBASSAL, que espero que ahora pactemos que eso no vuelva a suceder. Y sí le diré, ahora mismo hay 30 técnicos prácticamente ya trabajando, durante este 2018 se acaban de incorporar los 30 técnicos que hemos señalado en su momento, de 18 a 30 técnicos, y también le puedo anunciar que incorporaremos a otros 3 de forma inmediata en la estructura de la Conselleria de Treball, con lo cual cerraremos el 2018 con 33 técnicos, que será la cifra más alta que ha tenido esta comunidad autónoma en técnicos de salud laboral.

Y eso es a lo que tenemos que tender, pero pactemos que eso tenga que ser estable, que no se pueda revertir esa situación, que no podamos tener menos de ese número de técnicos porque si no nunca adoptaremos una política de país en relación a la salud laboral y es una política de país; no debe jugarse con los presupuestos de salud laboral en esta comunidad autónoma, deben estar blindados, como deben estar tantos otros. Por eso le digo que no sé cómo lo acabaremos de pactar, por nuestra parte, créame que es necesario ese pacto y créame que es necesario el tono que ha tenido usted hoy en esta

interpel·lació, porque es realmente positivo que seamos capaces de entendernos, y con esa finalidad podremos trabajar.

Nos presentaron ayudas a empresas en los presupuestos, es que este gobierno ha recuperado las ayudas a empresas en materia de prevención, las ha recuperado. Es que durante el pasado ejercicio no había ayudas a empresas en esta materia, este gobierno es el que ha recuperado ayudas a empresas, y, además, creemos que es positivo porque en este caso sí que hay que trabajar de la mano con empresas y organizaciones sindicales para poder hacerlo.

Y sí que ha aumentado en el 2018 el presupuesto de la Conselleria de Treball, ha habido una enmienda, no sé si la presentó el propio Sr. Saura o el Grupo Parlamentario Podem, para elevar el presupuesto del IBASSAL, y fue aceptada. Por tanto, tenemos más presupuesto que el año pasado, ya tenemos un presupuesto superior a los 3 millones de euros en salud laboral. Creo que ahí sí que deberíamos pactar ese bloque de los técnicos.

Y también se están haciendo cosas, esa estrategia está en marcha, desde 2015 hemos pasado de 300 infracciones a empresas a 614 infracciones sancionadas, hemos pasado de 2.799 requerimientos a 3.449, se ha incrementado, por tanto, el peso de la actuación de control en esta materia. Le puedo anunciar que haremos una campaña de forma inmediata en el sector de la construcción, con más de cien visitas a empresas de forma directa y de forma inmediata que creemos que es necesario en esta comunidad autónoma.

En todo caso, vuelvo a agradecer el tono que usted ha empleado, le vuelvo a emplazar efectivamente a poder acordar esa ley de seguridad y salud, que si nos lo tomamos como hicimos con la Ley de industria, que era un tema de país, pues, yo creo que razonablemente deberíamos llegar a un acuerdo, que nos situemos, pero que hagamos compromisos serios todos los partidos. Es que en este tema no se pueden hacer los recortes que se vieron en el pasado porque luego hay que volver a poner en marcha todo un servicio que desde luego ahora estamos padeciendo, porque no podemos ser la comunidad autónoma con el índice de siniestralidad más elevado. Es una contradicción que una economía que crece tenga este índice tan elevado, nosotros lo reconocemos, lo afrontamos, lo vemos como uno de los principales problemas de la comunidad autónoma y así esperamos poder pactarlo con todos ustedes en la Ley de seguridad y salud en el trabajo.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Rèplica de l'autor de la iniciativa, té la paraula el Sr. Tadeo.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Moltes gràcies Sr. President, senyores i senyors diputats. Deia vostè, Sr. Conseller, que des de fa dècades som capdavanters, la qual cosa demostra que no és tan sols el Govern, altres vegades li he dit que quan acabi aquest mandat, hi haurà hagut tres pactes de progrés i només dos governs del

Partit Popular. Vull dir que a hora de repartir culpes no sé qui se'n duria la part més grossa.

I diu que el PP no compareixia, escolti, pot ser molta casualitat, però ja és curiós que ahir vostè comparegués per donar les xifres del 2017, quan sabia des de la setmana passada que avui tindria aquesta interpel·lació, i ja em sembla bé, ja em sembla bé perquè he pogut baratar el discurs inicial i avançar un poc més, vull dir que és el correcte i, a més, hem verificat les xifres que havia donat el ministeri.

I és clar que sí, hem de fer la feina amb les associacions sindicals i empresarials, jo crec que açò és... no tan sols l'administració pot posar fre a açò, ho ha de fer conjuntament amb els sindicats i també les empreses i les patronals. I no tan sols com vostè diu, incrementant l'actuació inspectora, jo crec que com fa la conselleria, com ha fet altres vegades altres governs i també l'anterior, s'ha fet feina no tan sols en matèria inspectora. I és clar, ho diuen les estadístiques, que la temporalitat, la precarietat també afecta.

En el tema de campanyes de sensibilització doncs no hi vull entrar, m'estim més no entrar-hi, però podríem cercar campanyes de trànsit semblants a aquesta, i no vull dir que no tengui part de raó o no tengui part de raó, jo vull dir que es pot interpretar, com vostè diu, perfecte, ho interpreti, és un tema del passat i crec que hem de mirar, com ja li he dit, cap el futur.

El que sí li he de dir, perquè és clar vostè fa referència al Govern anterior, que va fer retallades, però, és clar, és que veníem d'un govern, del seu, que no havia presentat ni pressuposts el 2011, açò és una realitat, o no? Bé, si no havia presentat pressuposts, supòs que alguna retallada culpa de no presentar pressuposts hi devia haver. Si pagava a les empreses que feien obres, inversions, empreses constructores que eren adjudicatàries per part del Govern i no els pagaven, supòs que açò també suposava una precarietat laboral, i açò era el seu... un govern... el segon pacte de progrés, i escolti, i açò era una realitat. Hem de mirar cap enrera? Ho podem fer i repartirem culpes, per no pagar, no pagaven ni als ajuntaments, pagaven el SOIB, ni els ajuntaments, jo en aquell moment era regidor d'Hisenda i ho sé, ens feien contractar, sí, sí, us pagarem, i després no contractaven i quan pagàvem, ens feien pagar els interessos perquè ho avançaven amb un *Confirming*, crec que era.

Així i tot, crec que, per tant anar a repartir culpes, ho podem fer? Sí, però vostè ho ha dit, des de fa dècades som capdavanters, cada dècada té 10 anys, si som conscients tots d'açò, jo crec que anar a mirar qui gastava més, escolti, ho podem fer, però ja li dic que la situació és la que és i hem de mirar cap endavant.

A partir d'aquí, com que jo... i més, crec que amb la notícia que hem tingut avui, la trista notícia d'un altre accident laboral mortal, jo havia preparat un esborrany de la moció i li donaré aquest esborrany per intentar consensuar al màxim amb tots els grups parlamentaris, li dic..., que el que li deman ja li vaig demanar als pressuposts..., perdó, a la interpel·lació que havíem fet d'evolució del mercat laboral, que era revisar, jo crec que és convenient, revisar..., ni tan sols li pos exactament en què, i analitzar els resultats de l'Estratègia de seguretat i

salut laboral 2016-2020. Si açò implica per al 2018 prendre, després de les dades que tenim presentades ahir, del 2017, un altra vegada un increment, implica prendre mesures noves, que s'incrementi el pressupost del 2018. Vostè ho ha dit, no podem anar en contra dels pressuposts, però també li deman que s'incrementi.

Així i tot, com també li vaig demanar a la moció subsegüent a aquella interpel·lació, que li demanava també per al 2019, li dic un poc el que vostè ha dit aquí, doncs accepti aquest tercer punt, que l'increment dels pressuposts en salut laboral per al 2019, que són els darrers pressuposts que vostès faran, no siguin inferiors a l'increment mitjà que tinguin els pressuposts, que no sigui inferior. Ho podria ser, vull dir, bé, és un acord que vostè ha dit aquí i jo curiosament també l'havia redactat.

Després crec que també és un tema important, perquè el tema amb els consells insulars crec que hi ha d'haver una feina a fer i és analitzar amb cada un dels consells insulars, el que vostè diu que fa amb el tema de la construcció, doncs també fer-ho per illes, però conjuntament, no el Govern tan sols que hi vagi o faci una anàlisi, sinó conjuntament amb els responsables de la gestió en la matèria i dels polítics en la matèria de cada un dels consells insulars.

Publicar també les dades a l'Observatori de treball, que també crec que és un tema interessant, estan aturades ahir, que ho vaig repassar per darrera vegada, estan aturades a l'any 2014. Podria entendre que les del 2017 no hi fossin, les del 2016 i sobretot les del 2015 no té cap sentit, que surtin comparades per la comparativa comunitats autònomes i també les desagregades per illes.

I un darrer punt, que crec que vista també la seva intervenció, crec que també podríem estar d'acord que abans de finalitzar aquesta legislatura, el Govern, en aquest cas vostè, com a conseller responsable de l'àrea, presenti al Parlament els resultats fins a la data que arribi d'aquest Pla d'estratègia i seguretat laboral 2016-2020 en seu parlamentària, entenc que a la comissió va ser aprovat encara abans d'acabar la legislatura, que faltaria un any per arribar..., diguem que estarem en el 2019 i faltaria un any per..., el termini era 2016-2020, però crec que estaria bé abans d'acabar el mandat que fes una compareixença per explicar i presentar resultats.

A partir d'aquí, li deix aquí damunt aquest esborrany de moció i ja em dirà vostè si el podem consensuar o no.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Tadeo. En torn de contrarèplica té la paraula el conseller Negueruela.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias, presidente. Yo también le aplaudo su intervención y sobre todo el tono de la misma.

Cuando hacemos balance todos, hacemos balance de lo que ha pasado en los últimos años, no es que hagamos una dejación de culpas, asumo en primera persona la responsabilidad de la Conselleria de Treball en materia de siniestralidad y lo hemos dicho claramente, es un problema, tenemos un problema, es el peor indicador que tiene la Conselleria de Treball y así lo aceptamos y así lo encaramos. Lo que hacemos luego es analizar qué ha sucedido durante todos estos años para que lo haya sido, pero no rehuremos nuestra responsabilidad en esta materia porque no la hemos rehuido nunca. Y discursos que han rehuido esa responsabilidad no han ayudado a la cultura preventiva. Yo le diría, lea también lo que decían otros consellers de la materia en la legislatura pasada y verá la contraposición en esa materia, siendo la peor comunidad autónoma igual. Nosotros no la rehuremos, es un muy mal dato y lo tenemos que encarar y lo mejor para encarar ese dato es decir a la sociedad tenemos un problema en esta materia, no esconder los datos, sino afrontarlos.

Le diré simplemente dos cosas, las estadísticas ahora están en la Dirección General de Trabajo, están publicadas y están colgadas, es decir, tienen acceso público, no están en el Observatorio, pero están en la Dirección General de Trabajo.

En segundo lugar, yo creo que aceptando parte de lo que ha señalado, yo mismo hoy por la mañana registraré mi comparecencia voluntaria en la comisión, para explicar un primer análisis antes de que finalice la legislatura de esa Estrategia de salud laboral y, por tanto, hoy mismo le anuncio que registraremos esa comparecencia para explicar qué ha sucedido con calma en sede parlamentaria, qué se está realizando y los esfuerzos que se han tenido y poder discutirlo, previo además al debate que haya del IBASSAL, con lo cual creo que puede ser una comparecencia constructiva para encarar ese IBASSAL, y hoy la registraremos. Y segundo, que en 2018 seguiremos haciendo esos esfuerzos necesarios, con esos incrementos de la plantilla de la conselleria, que no estaban previstos, pero que llegarán a los 33, de 30 a 33 para este 2018, y con la finalización del bolsín temporal para poder tenerlo.

Buscaremos más acuerdos con el ministerio para tener más medios humanos en nuestra comunidad autónoma, que también van creemos por el buen camino, e intensificaremos esas campañas que les señalaba en materia de construcción de forma inmediata, con más de 100 obras de construcción a visitar en el próximo mes.

Nos hemos reunido con todas las organizaciones durante estos meses, la directora general, quiero agradecer públicamente su trabajo, ha explicado a las distintas organizaciones empresariales, isla por isla, sector por sector, sus índices de siniestralidad durante el año pasado y lo volverá hacer durante este año, y haremos una reunión específica con la Asociación de Promotores y Constructores porque creemos que debemos abordar de forma directa la siniestralidad en el sector de la construcción, no sólo porque tenga la tasa más alta, sino porque las consecuencias son las más graves.

Y creemos que en esta materia, efectivamente, hay que tener altura de miras y decir "tiene un problema la sociedad en su conjunto" y así lo debemos afrontar sin rehurla... yo le he

dicho, efectivamente, somos la comunidad autónoma que durante más décadas ha encabezado este ranking, ese penoso ranking, bueno, pues hay que revertirlo. Nosotros no rehuiremos esta responsabilidad, la asumimos, es cierto, no es desde luego un dato para estar orgullosos y, por tanto, hay que afrontarlo, hay que explicarlo públicamente, pero hay que adoptar medidas.

Y de la misma forma que usted pide consensos yo le pediría que el Partido Popular asumiese que jamás debe volver a recortar los presupuestos en un tema tan sensible como es la salud laboral, no debe volver a pasar, no se debe volver a recortar el presupuesto drásticamente de la Conselleria de Treball en materia de salud laboral, incide directamente en las personas. Usted nos pide un compromiso, yo le pido ese, que se comprometan a no volver a reducir los técnicos, a que no pasemos de 30 a 15 técnicos, a que no pasemos de 3 millones de euros a menos de 2 millones de euros de media. Eso yo también se lo pediré agradeciendo el mismo tono que ha tenido usted, porque ahora usted dice: "incrementen los presupuestos", bien, pues los incrementaremos, tenemos un presupuesto mejor. No sé si ustedes lo tendrían, pero desde luego este gobierno lo tiene y trabajará en ese sentido.

Y tengamos, efectivamente..., comparto, saben que son competencias del Govern, pero trabajaremos territorialmente con los consells, me parece..., se está haciendo, pero me parece que se puede pactar, ponerlo también sobre el papel y seguir trabajando en esa línea.

Los datos salen ya también a nivel... por islas, por sectores y por tanto seguiremos yo creo que profundizando. Y también, bueno, pues podemos aceptar otra serie de medidas que puede proponer o que le podemos... que nos podemos comprometer pues como sería intentar que los datos no sean solo anuales, ya que ahora tenemos un problema pues hacerlo con una frecuencia un poco mayor, trimestral es muy difícil, porque son datos que hay que cribar de la base de datos de los propios accidentes, que a principio... sobre todo teniendo en cuenta los miles de accidentes leves, hay algunos que acaban como leves, otros que acaban como graves o simplemente algunos que se tramitan de una forma distinta a través del sistema Delta, como usted sabe, pero poner algún tipo de periodicidad mayor a la anual tampoco tendríamos ningún problema.

Y fundamentalmente el IBASSAL, si creemos de verdad que tenemos que tener instrumentos y dotarnos de instrumentos, pues consensuemos la Ley del Instituto Balear de Seguridad y Salud Laboral, consensuémoslo todos los grupos que estemos aquí. Si todos decimos que es un problema la siniestralidad laboral que no seamos una de las pocas comunidades autónomas que no tienen un organismo autónomo para poder influir en la salud laboral, y consensuemos y apoyen que se cree ese instituto, no se abstengan esta vez. Después podemos estar de acuerdo o no con alguna parte de la ley, pero apoyemos cómo tiene que ser su desarrollo y su órgano gestor, porque ya está aprobado en la ley de presupuestos que usted bien conoce.

Asumamos esta altura de miras, reconozcamos el problema que tenemos y bueno, busquemos cuáles son las mejores soluciones conjuntas para afrontarlo.

Nosotros ya le digo que desde hoy de forma inmediata se incorporarán más técnicos a la conselleria; se intensificarán las campañas en el sector de la construcción; nos reuniremos con los promotores, con los constructores. Esperemos que durante el próximo mes podamos pasar ya por Consejo de Gobierno el IBASAL y trabajemos todos juntos para hacer una concienciación mayor de un derecho -y con eso termino-, con un derecho básico de los trabajadores. El derecho a la seguridad y salud en el trabajo es un derecho básico de los trabajadores, no sólo es un derecho laboral, es un derecho prácticamente constitucional porque estamos hablando de la vida de los mismos en los puestos de trabajo.

Y sí, todos tenemos una especial responsabilidad en garantizarlo, pero existen unas obligaciones y unos derechos y en la parte de las obligaciones tendremos que incidir más, aumentar la cultura preventiva, aumentar la cultura preventiva en la propia organización empresarial, que se integre realmente como una de las obligaciones fundamentales de las empresas y que en ese caso no rehuyamos esa obligación que tienen, que lo asuman, que se haga y que no volvamos que tener que padecer los índices de siniestralidad que tenemos, porque, efectivamente, al final, la salud en el trabajo es un derecho y desde luego velar porque..., yo creo que todos juntos tenemos la obligación de velar por no volver a tener estos índices, por no padecer la situación en la que nos encontramos en este momento.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Negueruela.

III. Moció RGE núm. 2177/18, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a Pla d'igualtat entre homes i dones corresponent al personal educatiu, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 14131/17.

Passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de la Moció RGE núm. 2177/18, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a Pla d'igualtat entre homes i dones corresponent al personal educatiu, i derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 14131/17.

Correspon començar amb la intervenció del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. Vicepresident, bon dia a tothom. Bé, aviat farà dos anys que aquest parlament va impulsar l'aprovació del segon Pla d'igualtat dins l'administració per a serveis generals i que va instar iniciar la diagnosi per posar en marxa els plans a la resta d'àmbits, a l'ib-salut, a educació i al sector instrumental, actualment inexistents.

En concret, una proposta aprovada per unanimitat el 23 de març de 2016 va instar aquesta feina en dos apartats: un apartat específic per a serveis generals, que ja tenia una trajectòria i un

primer pla d'igualtat desplegat, i un apartat per a la resta d'àmbits de l'administració autonòmica que, a més, són la majoria d'empleats autonòmics, aproximadament 28.000 de 33.000 empleats.

A resultes d'aquesta iniciativa s'aprovà el segon Pla d'igualtat del personal de serveis generals de l'administració autonòmica i en aquest àmbit es fa feina.

De fet, a l'abril de 2017 vàrem interpel·lar la Sra. Cladera i ens va retre comptes d'aquestes actuacions, però en el debat d'aquella interpel·lació vàrem demanar com estaven les tasques respecte de la resta del sector de personal i en relació amb l'àmbit docent se'ns va comentar que el sector era complex, que necessitava una especial atenció, perquè parlam d'unes 13.000 persones, i que estava en fase de diagnosi, tenint en compte els principis de transversalitat, visibilitat, inclusió, paritat, amb l'objectiu de garantir la implementació de mesures per a la igualtat real d'oportunitats de dones i homes.

Paraules que tots podríem compartir si fossin veritat, però si vostès han tengut ocasió d'analitzar en profunditat les declaracions del conseller d'Educació fa dues setmanes, quan l'interpel·làrem novament per veure si s'havia avançat la feina, veurien que és evident que no s'ha fet res, ni la diagnosi per saber on ens trobam ni s'han fixat objectius ni línies estratègiques ni eixos ni actuacions. Per ser més concrets, no només no s'ha avançat res, sinó que tampoc no sembla que hi hagi molt d'interès a fer-ho.

El conseller ens va deixar algunes expressions com: "duen retard a la conselleria perquè tenim altres prioritats" o "les dones demanen reducció de jornada per decisions personals" o "les dones que fan feina a l'administració i a la vegada volen estudiar i ser mares tenen més dificultats per una decisió personal", una decisió personal i de les famílies i de les parelles. En definitiva, que les dones sembla que ens complicam la vida perquè volem.

Les darreres setmanes hem parlat molt d'igualtat i en continuarem parlant un parell de dies més, la resta de tot l'any també estaria bé que en parlàssim, però almanco un parell de dies més. Parlarem d'igualtat real, d'igualtat d'oportunitats, d'igualtat de sous, d'eliminació de sostres de vidre a la vida laboral i social, però és més important -pensam- parlar amb coherència i responsabilitat del tema.

Després de tres anys de governar i prop de dos anys d'aquest mandat parlamentari que no s'hagi fet res i que no hi hagi cap prioritat per fer res ens sembla inadmissible.

Els he de dir que, per si de cas poguessin fer algun diagnosi de partida, he intentat obtenir dades a informació al Portal CAIB de la Conselleria d'Educació i no hi ha cap dada rellevant, ni la plantilla de personal docent ni cap informació respecte d'això; al Portal de Transparència de la Conselleria de Presidència només l'enllaç amb la plantilla autoritzada, de data març 2015, és a dir, la darrera plantilla de personal de l'anterior govern Popular, cap informació actualitzada, cap segregació per sexe, ni per llocs de feina, ni res de res; únicament informació genèrica de tot el país, que hem pogut obtenir a la pàgina corresponent al Ministeri d'Educació, on hem trobat una

diagnosi del mapa docent amb indicadors de gènere del professorat i d'altre personal.

Per recordar algunes dades que vàrem comentar l'altre dia, les dones són un 66% del sector docent; per tipus de docència a règim general no universitari un 71%, xifra que baixa al 40% quan parlam d'ensenyament universitari; hi ha diferències també dins el mateix règim general, a infantil un 97% són dones, a primària ja només el 81, a centres d'ESO el 71 i a centres de batxiller o formació professional només el 57. Això ens dóna la visió de com les dones s'ocupen dels infants més petits o amb necessitats especials, i quan augmenta l'especialització hi ha més homes.

Per matèries les dones només s'equilibren a Arts i Humanitats, amb un 48%, en canvi, a Enginyeria o Arquitectura només són un 22%, front al 77% dels homes.

I si parlam de conformació d'equips directius, les dones únicament destaquen com a directores en centres d'educació infantil, amb un 93%; en canvi, a centres d'ESO i batxillerat només són un 36%.

Això ens dóna una visió global dels llocs de feina docent. És evident que homes i dones han de cobrar igual, en això estam tots d'acord, per igual feina s'ha de cobrar igual, seria il·legal un sou base diferent. Però és evident també que les oportunitats no són les mateixes per a les dones, no poden accedir en igualtat de condicions ni a fer cursos de formació, ni a fer hores extres, ni a fer projectes extraescolars, ni a liderar equips directius, ni a preparar-se en determinades matèries, ni tan sols a fer oposicions, no només per decisions personals, és a dir, no és una qüestió de decisió personal, els ho puc assegurar i sé que la majoria de vostès també ho saben. Per això és una llàstima que en tres anys no s'hagi fet res, res per millorar els sostres de vidre que tenen les dones dins la docència, ni tan sols per analitzar la situació que es puguin trobar.

Per altra banda les polítiques d'igualtat són també transversals, i dins el Pla d'igualtat general de l'IBDona hi ha actuacions que depenen d'Educació. L'eix cinquè, educació i formació, té l'objectiu d'educar en igualtat amb actuacions com són implantar plans d'igualtat als centres educatius, i l'indicador és veure quants de plans s'han fet; o incloure, per exemple, continguts específics als currículums i al projecte educatiu dels centres, o fer un seguiment del contingut de les assignatures. Falta resposta, falta implicació en les polítiques d'igualtat en l'educació, falta interès per part de la conselleria. Dificilment podem educar els nins en igualtat si ni tan sols no es fa una diagnosi dels que tenen la responsabilitat de desplegar aquesta educació, els docents que hi ha a les escoles.

També els he de dir que els mateixos sindicats vénen denunciant que ni tan sols no s'ha reunit el Comitè de seguretat i salut, que du els temes de salut professional del personal, i per exemple tenim el col·lectiu de dones de neteja, que són dones, a les escoles, que tenen una realitat complicada, que tenen unes ràtios que els resulta quasi impossible fer la feina de neteja en condicions mínimament acceptables, i encara no hi ha hagut tampoc la prioritat de reunir aquest comitè.

Avui matí anunciaven els mitjans que les dones del Govern farien vaga dia 8 de març. Jo els he de dir que respecto la decisió, faltaria més, però que també estaria bé que donassin exemple i fessin feina en la matèria des del Govern; ajudarien més les dones i la igualtat real d'oportunitats si s'avançàs en la diagnosi i els objectius de l'administració de cara als seus empleats públics que si es donen lliçons al carrer. No és de rebut, senyores i senyors diputats, que la igualtat es quedi en les xapes liles dels dimarts, en les manifestacions, en els llacets o en les paraules de solidaritat; les paraules serveixen per a poc, els fets són els que demostren si hi ha implicació i voluntat de canviar les coses, i fets dins la Conselleria d'Educació, no en tenim cap.

Veuran que la moció que hem presentat no té data, no té termini, no té full de ruta, i és perquè no tenim gaire confiança que els mandats parlamentaris siguin tenguets en compte per part del Govern perquè s'incompleixen sistemàticament. Per tant únicament proposam instar a fer la feina i que es faci el més aviat possible. Esperam, senyors diputats, que donin suport per segona vegada a una moció d'aquest contingut, i esperam que aquesta vegada serveixi perquè el govern del pacte i el Sr. March en concret posin ja dins les seves prioritats la igualtat real d'oportunitats de dones i homes que fan feina a l'educació.

Jo, senyores i senyors diputats, també estic orgullosa de ser dona, també estic orgullosa, els ho asseguro, de ser feminista, encara que avui no m'hagi vestit de lila, i m'estimaria més que es donassin passes concretes per totes nosaltres que avui es posin el cartellet davant els consellers o les conselleres, o que el dijous surtin al carrer. Facem feina de debò i ens farem totes i tots un favor per la igualtat real de dones i homes.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Passam al torn de fixar posicions. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula la Sra. Laura Camargo.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, president. Diputats i diputades, bon dia a tothom. Sra. Riera, jo tractaré de ser breu perquè cal no allargar-se gaire en una qüestió que si bé és molt important crec que el PP queda així mateix en evidència fixant posició sobre una qüestió amb la qual estam d'acord, i ja vull avançar que votarem a favor d'aquesta moció perquè no podem votar en contra que es desenvolupi i s'apliqui el Pla d'igualtat a les nostres illes, i a més a més, com ha explicat la Sra. Riera, sense marca ni condicions ni terminis, sinó simplement que s'aprovi una qüestió en la qual estic contenta que estiguem totes i tots d'acord, com esper que així sigui.

Estam a les portes d'un dia 8 de març que no serà un 8 de març qualsevol, que serà una jornada segurament històrica, amb una vaga internacional de dones en el treball, estudiantil, a les

cures, de consum..., en la qual ni vostès, el Partit Popular, ni Ciudadanos no han volgut engrescar-se ni han volgut convocar perquè és una vaga ideològica, perquè és una vaga anticapitalista, i esper que no arribin tan lluny com el bisbe de Sant Sebastià, que ha dit que les feministes que la convocam portam el dimoni a dins. Senyores i senyors del PP, aquesta vaga, com el feminisme, és transversal, i crec que això és una qüestió que hauríem de tenir molt en compte quan parlem d'una cosa tan important com aquesta; l'haurien d'haver fet seva, també, si realment volen parlar d'aquest pla d'igualtat i de com es desenvoluparà en aquestes illes i que no sigui un discurs buit, i que no sigui un discurs cínic, i que no sigui un discurs merament demagògic per tal de retreure coses que després vostès no fan quan governen; si estan realment d'acord en l'eradicació de les violències masclistes en qualsevol de les seves formes, en contra d'aquesta esclatxa salarial que ens avergonyeix a tothom, en contra del sostre de vidre, haurien d'aplicar aquestes polítiques quan governen, com ara en el Govern de l'Estat espanyol o com quan governaven aquí a les Illes.

Però vostès diuen que és una vaga ideològica, i segurament neguen que vostès són ideològicament neoliberals, ideològicament procapitalistes, i diuen que creuen en la igualtat de gènere en tots els àmbits. Jo realment, i crec que tothom en aquesta cambra, estaria contenta de veure que el Partit Popular creu i treballa per aquesta igualtat.

Per això, perquè saben i perquè tenen idees de com defensar la fi, per exemple, del sostre de vidre, en el seu govern la passada legislatura hi va haver un moment en el qual vostès només tenien homes al capdavant de cada conselleria. Jo crec que aquesta no és una bona manera de demostrar, Sra. Riera, que vostès tenen confiança en les dones per tal de posar-les al capdavant d'aquests llocs importants en els quals les dones tenim també moltíssima capacitat, com estam demostrant cada vegada que ho feim. Per això també vostès es varen dedicar a retallar els pressupostos en matèria d'igualtat entre homes i dones quan governaven en aquestes illes, i per això continuen amb aquestes mateixes polítiques ara que governen a Espanya.

Parlant directament de qüestions educatives, vostès no defensen l'educació quan apliquen la LOMCE i quan diuen que s'han de finançar els concertats privats que segreguen per sexe, perquè això és no tenir ni idea del que és coeducar i del que significa...

(Alguns aplaudiments)

...educar en igualtat en aquest país. No sé si coneixen el significat de la paraula coeducació i de com la LOMCE és un atac directe a la línia de flotació de tot el que vol dir aquesta paraula.

I aquesta moció, al cap i a la fi, amb la qual -ho torn dir-estam d'acord i hi votarem a favor, és un altre exemple d'aquesta manera cínic de fer política. No es volen ficar en això quan toca donar explicacions quan governen, quan tenen les possibilitats i el mandat de fer possible la igualtat, de treballar-hi de manera real, però després s'hi fiquen quan cal demanar comptes. Miri, Sra. Riera, jo estic d'acord a demanar comptes al Govern del desenvolupament d'aquest pla, però

també m'agradaria poder demanar comptes al Sr. Rajoy quan diu que no es vol ficar en una qüestió tan absolutament esgarrifosa com el fet que les dones cobrem de mitjana un 23% menys que els homes en aquest país; això és clarament vergonyós, i és molt poc coherent que venguin aquí a demanar comptes i després no ho facin al Sr. President del Govern.

En els pressuposts generals de l'Estat s'ha baixat més d'un 20% en matèria d'igualtat de gènere, i a la passada legislatura, per posar exemples més propers, el seu govern va retallar el pressupost de l'Institut Balear de la Dona en un 15%, i la regidoria de Palma ho va fer en un 22,75%. Aquest és el seu compromís amb la igualtat quan vostès governen, i en això també m'agradaria fer referència a aquesta intervenció que ha fet el Sr. Gómez respecte de les reformes del Codi Penal, perquè justament no sé si se'n recorden que el Partit Popular volia imposar a la reforma del Codi Penal, l'avantprojecte, un avantprojecte en el qual es retirava el terme violència de gènere i se substituïa només per violència, és a dir, suprimien de cop la visualització social, que el llenguatge també té un paper molt important en aquest sentit, d'un terme que ha costat molt de temps implantar i que ara ja és un terme hegemònic que tothom entén i que està fent també una feina de sensibilització i de visibilització d'aquesta xacra terrible que ha fet que ens assassinin per ser dones. Això no ha triomfat i tothom parla avui de violència masclista o de violències masclistes en plural, perquè hi ha, malauradament, moltes maneres d'exercir la violència contra les dones.

No podem deixar de dir que, encara que estam d'acord amb aquesta moció, demana compromisos, però després el PP no fa els deures i aplica polítiques restrictives econòmicament en tot allò que fa referència a les accions a l'àmbit educatiu amb mesures de sensibilització, de prevenció, de detenció precoç i de recerca d'aquest terrible problema social.

Miri, jo m'alegr molt que se'n recordi de les dones de la neteja, Sra. Riera, però aquí tenim històricament un grup de dones en el sector del treball, que són les cambres de pisos i les dones de la neteja, en general, respecte de les quals vostès jo no sé quines polítiques varen aplicar en la seva legislatura per tal d'afavorir els drets d'aquestes dones que treballen en condicions d'explotació, a mi em crida profundament l'atenció que ara aquestes dones siguin part dels seus discursos i vostès se'n preocupin molt. Sincerament, crec que és una altra vegada un acte de cinisme polític.

Li posaré un exemple d'enguany mateix, una qüestió que hem conegut avui, gairebé, a nivell d'Estat vostès han deixat sense executar 44 milions d'euros en ajudes a dependència quan tenim entre 300.000 persones dependents en llista d'espera. Això s'ha traduït que 10.000 persones no s'han atès. I vostès, com tothom, saben perfectament que el treball de cures, quan no es cobreix d'una manera regulada, amb pressuposts per part de l'Estat, el cobrim les dones. Llavors això també són polítiques en matèria de dependència que finalment tenen una repercussió en aquesta situació de desigualtat, però segurament vostès pensen que això no és ideologia, que no fer servir els impostos que pagam la ciutadania per ajudar tota aquesta gent que ho necessita que això, encara que sí es rescata els bancs després, això no és ideologia, això és senzillament un accident.

Per acabar, parlaré un moment d'aquesta qüestió, del que suposa la LOMCE. La LOMCE és una llei que clarament fomenta la desigualtat i que no es preocupa gens ni mica pel que vostès ara diuen que sí es preocupa, que és que s'apliqui aquest pla d'igualtat. Si tenien una oportunitat per demostrar que estaven a favor de la coeducació i de la igualtat entre nins i nines, entre professores i professors, entre tota la gent que fa feina a l'àmbit educatiu era precisament quan varen fer aquesta llei que només vostès varen votar al Parlament, era una bona oportunitat que varen desaprovechar perquè veritablement això no els importa, el que volen un altre pic és fer demagògia.

Finalment, com es varen ocupar vostès de la igualtat de les dones i dels homes, de professors i professores d'aquestes illes, quan tenim un 38% d'interins encara? Com es varen preocupar també d'aquesta desigualtat que afecta també les dones per la inestabilitat que crea en un mercat com és el mercat dels professors que són interins i que han d'anar d'un centre a un altre? Això també afecta les dones professores, com es varen ocupar vostès d'això?

I acab fent una crida, que reflexionin, que canviïn d'idea o d'ideologia i que venguin, no només a la manifestació de 8 de març, que això és per descomptat que vendran, ja ho han expressat, cada any vénen, sinó també a sumar-se, a afegir-se a aquesta vaga transversal pels drets de la meitat de la població; demostrin d'una vegada que hi són realment per posar fil a l'agulla i no només per demanar comptes quan no governen, per tal que s'eradiqui la violència contra les dones, per tal que s'eradiqui l'esclenta salarial i per tal que acabem amb aquest sostre de vidre. El moviment de les dones és imparable i ha vingut per quedar-se, és hora ja també que el Partit Popular ho faci realitat, es deixi de mocions i passi a l'acció.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Camargo. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. David Abril.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Bon dia a totes i a tots. *“La huelga feminista coincide con el mejor momento de la mujer. La brecha salarial es posverdad”*, no és poesia, és el Secretari d'Estat d'Igualtat, home, i per a més senyes del PP, fa unes hores.

“No tiene importancia ese asunto, no nos metamos ahora en eso”, Mariano Rajoy, president del Govern i del Partit Popular sobre la bretxa salarial. Per descomptat, després d'això ve l'anunci de no legislar sobre aquesta qüestió, ni és responsabilitat dels governs, ni tenen, ni tenim, perquè fer res des de la política pública per canviar aquesta situació.

“La huelga del 8 de marzo es elitista, insolidaria y busca romper nuestro modelo de sociedad occidental”, argumentari oficial de Gènova sobre la vaga feminista de 8 de març.

“*La huelga feminista es lo más machista que se pueda hacer*”, Miguel Tellado, secretari general del PP de Galícia.

“*El día de la mujer sólo lo celebran las vagas*”, Pedro Pérez, alcalde del PP de Cervera.

“*Usted a lo que se tiene que dedicar es a enseñar sus atributos y punto*”, Vicente Ajenjo, president del PP a Mairena, referint-se a una regidora de Ciutadans.

“*La mujer es capaz de sangrar sin cortarse, la mujer es capaz de dar a luz sin corriente, la mujer es capaz de tocar las narices sin acercarse*”, batle d’Anoia, Galícia, del PP.

“*La puesta de largo es un evento muy especial para las jóvenes, significa la entrada en sociedad y la consagración como señorita*”, conseller de Presidència de la comunitat de Madrid.

“*Hoy es un día importante para los novios de Podemos, novia Elena Montero con zapatos de tacón y novio Pablo Iglesias con chaqueta*”, Ana Vázquez, diputada del Congrés pel PP.

“*Al final la culpa es de la policia, menos mal que ella tiene esa cara que el violador correría como si no hubiera un mañana*”, Fran Coronado, exregidor del PP, sobre Ada Colau i la manada.

“*Las mujeres tienen que ser buenas esposas, buenas madres y buenas compañeras de viaje para que esta sociedad avance*”, Francisco Núñez, batle d’Almansa, del PP.

“*Los discursos cuanto más cortos mejor, como las minifaldas*”, Arturo Castillo, tinent de batle de Talavera, del PP.

Rafael Hernando, què dir de Rafael Hernando, un dels seus màxims portaveus, pur masclisme institucional.

Això que els acab de dir és només un petit tast de les declaracions de càrrecs del Partit Popular en els darrers mesos, en els darrers mesos. Ho dic perquè vostès tenen una alta densitat de “marichulos”, i tots tenim la nostra quota, o realment vostès necessiten prou més que la Conselleria d’Educació un pla d’igualtat, i amb urgència.

(*Alguns aplaudiments*)

També, també m’agradaria aclarir que rebutjar el passat novembre en el Senat que les víctimes de violència masclista puguin tenir assistència jurídica gratuïta no és que sigui estar molt a favor de la igualtat, com tampoc no ho és vetar fa pocs mesos que la prostitució sigui considerada com a una forma més de violència contra les dones, i que retallar serveis públics és anar clarament contra la igualtat, retallades de serveis públics, en general, o d’educació, salut o dependència, en particular, perquè al final qui cobreix aquest forat, el forat d’aquestes retallades, que tant d’orgull generen a la seva bancada, són les dones, des de l’esfera privada, amb noves càrregues de feina no visible i no reconeguda.

Dit això, donarem suport a la seva moció, però permeti’m, Sra. Riera, que li recordi que si els plans d’igualtat són obligatoris per al Govern d’aquesta comunitat és perquè hi ha una llei d’igualtat que, en el seu article 44, així ho estableix, una llei que ja estava preparada al final del segon pacte i que durant quatre anys va quedar dins un calaix, supòs que perquè hi havia coses més urgents o perquè no hagués estat creïble una llei d’igualtat aprovada per un govern que va començar una legislatura, configurat exclusivament per homes o que només era capaç de premiar amb les màximes distincions de la nostra comunitat a dones a títol pòstum. I que si avui parlam aquí de plans d’igualtat d’educació és també per una esmena del nostre grup parlamentari a una proposició no de llei seva de fa dos anys per introduir aquesta qüestió.

Però permeti’m que li digui que, tot i donar-li suport, la seva moció és més burocràtica que política, i aquesta no era la intenció de la nostra aportació sobre els plans d’igualtat a educació. Supòs que per això s’han estalviat l’exposició de motius i han anat directament al gra. Dic que és més burocràtica que política perquè vostè sap que no és una qüestió només de tenir un pla d’igualtat sinó de fer, i és cert que aquest govern està fent i no hem sentit pràcticament res que hagi dit vostè sobre el que s’està fent, tot i que efectivament, i li don la raó, seria millor que aquestes accions que es fan, que s’implementen a l’àmbit educatiu tenguessin forma de pla. Aquesta va ser la nostra aportació a la seva proposició.

Que el sector educatiu, tant a nivell docent com a nivell educatiu com a nivell social, i em referesc sobretot a les AMIPA, és un sector feminitzat ja ho sabem, ja ho sabíem, més enllà de les xifres, com altres sectors de la cura i de l’atenció a les persones, i aquesta sí pot ser una disfunció social. Per això, no entenc, i avui no ho ha fet, però sí que ho va fer en el debat d’interpel·lació, la seva insistència a feminitzar el sector educatiu com a un objectiu; feminitzar el sector educatiu? Si ja està feminitzat!

Hi ha majoria de dones a tots els àmbits, i de fet aquesta és una de les motivacions de la vaga feminista de dia 8 de març, que és una vaga de feina, però també és una vaga de cures, també és una vaga d’estudis, perquè els homes ens adonem que efectivament la feina de les dones és el que mou el món i que si elles s’aturen, si vostès s’aturen, tot s’atura, i que hi ha homes, com jo mateix, que si som aquí és perquè hi ha hagut dones que han cobert els buits que hem deixat a altres espais. I que aquesta vaga, justament per aquest motiu, aquest dia ens toca fer als homes més feina que altres dies, per ser conscients d’aquests buits que vostès, les dones, omplen de forma invisible i silenciosa. Llàstima que vostè pensi d’això com la Sra. Cifuentes i s’estimi més aquest dia fer feina o vaga a la japonesa. No passa res.

No puc entendre, i torn a la política perquè efectivament el feminisme i les reivindicacions feministes són polítiques, en tant que reivindiquen la dona com a actor polític en aquesta societat, com vostè és capaç de criticar que no hi hagi pla d’igualtat d’educació, però menysté o menysprea el fet que es creïn coordinadores d’igualtat en els centres educatius, que s’hagi creat una FP de grau superior en temes d’igualtat, que hi hagi formació als docents sobre aquesta qüestió, i vostè ve aquí a parlar de burocràcia, de procediments, de si primer un

diagnòstic, uns eixos; que si sots-contractar l'elaboració del pla amb una empresa, i que si no hi ha tot això que vostè diu els fets no valen res. Vull dir, les accions estan molt bé, però si no hi ha un pla aquestes accions i aquest compromís de les institucions, que al cap i a la fi parlem d'això, no valen per a res.

I jo li deman: si tots estam d'acord, almanco amb els discursos, que el masclisme s'ha de combatre començant per l'educació, quina és la seva idea de coeducació? I també li ho ha demanat la meua companya, la Sra. Camargo. Jo sé que és un terme que no els fa gaire gràcia, perquè a més des de la seva ideologia pensen que la igualtat de qualque manera afecta l'ordre moral, i per tant és una qüestió privada. Com pensa que es pot defensar la igualtat o quin tipus d'igualtat, quan és capaç de defensar aquesta noció i de venir aquí a exigir igualtat dins educació i a la vegada defensar -tampoc no ho ha fet avui però sí que ho ha fet en el debat d'interpel·lació- els concerts amb diners públics amb escoles d'elit, i això sí que és d'elit, i no la vaga del 8 de març, com diu el seu argumentari oficial, d'escoles que segreguen per sexe? Expliqui'm-ho!

Vostè també pensa, com molts dels seus correligionaris, que la ideologia de gènere és radicalisme antisistema? O, com el bisbe de San Sebastián, que les feministes duen el dimoni a dins? De veres m'agradaria, més enllà d'embulls i d'excuses burocràtiques i de procediment, conèixer la seva opinió respecte d'això, perquè vostè, a més, ara és diputada però ha estat consellera d'Educació, i ben segur que n'ha de tenir, de parer. Insistesc: no és una qüestió de procediments, no és una qüestió de burocràcia, és una qüestió de continguts, d'orientació, de política.

N'hi hauria prou que ja que ens acostam al 8 de març, i d'acord amb la declaració institucional que hem aprovat avui, reconeguéssim d'una vegada que és el feminisme, que és la lluita organitzada de les dones el que ha fet possible que avui, per exemple, puguem mantenir aquest debat tranquil·lament, obertament; que la meitat de representants d'aquesta cambra siguin dones, o que hi hagi un govern progressista amb majoria de dones, per cert l'únic de l'Estat. Però també hauriem de començar a reconèixer que, perquè la igualtat sigui real, hi ha qüestions estructurals, errades de sistema que requereixen ser modificades. L'educació pot i ha de ser una eina per fer aquest canvi, i això per al nostre grup va molt més enllà d'un pla.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Abril. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS té la paraula la Sra. Maria Antònia Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president, senyores i senyors diputats. Hauria de ser sorprenent que a dia d'avui encara no s'hagi elaborat el Pla d'igualtat entre homes i dones corresponent al personal que presta els seus serveis als centres educatius, i dic que hauria de

ser sorprenent per diferents motius. D'una banda, sorprèn perquè la Sra. Cano va dir, ara fa dos anys, que s'havia elaborat l'esborrany del segon pla i que es feia feina per recollir les mesures que s'hi havien d'incorporar; devia ser només per al Pla d'empleats públics de serveis generals, perquè si l'esborrany ja estava fet el 22 de març de 2016, crida l'atenció que avui encara no s'hagi presentat aquest pla d'igualtat de personal dels centres educatius. M'agradaria saber què ha passat, si és que no s'ha fet, si és que està dins un calaix..., i si ho sap la Sra. Cano, que ens ho digués en la seva intervenció.

D'altra banda, també és sorprenent perquè en aquest parlament hem debatut en nombroses ocasions mesures i iniciatives per afavorir la igualtat entre homes i dones, essent segurament la Llei d'igualtat la més important de totes, i costa de creure que alguns s'apropiïn de certs missatges en pro de la igualtat mentre hi ha feina pendent de fer des de l'administració, com és aquest pla d'igualtat, perquè és l'administració pública la primera que n'ha de donar exemple.

No tot és el discurs, de fet; no és agafar banderes i erigir-se líders d'una causa que és de tots i totes. Humilment ho dic, crec que amb aquesta actitud s'equivoquen, fer passes per la igualtat no va de colors ni de banderes ni de grups polítics, va de fer feina i de legislar i actuar essent conseqüent amb el discurs. I va també d'atrevir-se a obrir debats, tots els debats que corresponen, perquè des del nostre grup recordam que els grups que conformen o donen suport al Govern es varen negar a obrir el debat de la custòdia compartida, un debat que també parla de la igualtat.

Les diagnosis dels plans d'igualtat són importants perquè detecten els punts on hi ha problemes, on les dones i els homes no estan en igualtat de condicions, ja sigui pel que fa a càrrecs de responsabilitat, a sous, en nombres de sol·licituds de reducció de jornada per fer front a càrregues familiars, etc.

I després de la diagnosi ve la passa més important: fer feina per revertir aquesta situació, cercar quins són els objectius a assolir i marcar les línies estratègiques per poder actuar. En el primer pla d'igualtat es va detectar que el 81,3 de les excedències del personal de la CAIB les agafen les dones, i ho fan per fer-se càrrec de fills o d'altres familiars; què s'ha fet una vegada s'ha vist que això passa per posar-hi remei, per equilibrar la balança? Aquest és un dels molts exemples que es poden treure del primer pla d'igualtat, però s'ha posat fil a l'agulla per canviar les coses dins tot el personal de la CAIB?

El Sr. Conseller ens va explicar que s'havia creat un coordinador d'igualtat a tots els centres, que s'ha fet formació en temes d'igualtat, i fins i tot formació en un grau superior, i ens n'alegram, però aquestes formen part de possibles actuacions que s'haurien de contemplar dins aquest pla d'igualtat.

Falta molta feina a fer, feina que és a les escoles. Saben que un estudi de la Universitat de València ha detectat que només un 7,5% dels referents culturals i científics que apareixen als llibres de text de l'ESO són dones? Per tant, com deia, falta molta feina a fer, feina a les escoles, feina que és al carrer, que és a les cases, però també molta feina que és a les institucions,

en mans del Govern, i si no acomplim els mandats del Parlament, malament anam.

Per tot això, avui votarem a favor de la iniciativa del Grup Parlamentari Popular, per tal que es redacti aquest pla d'igualtat corresponent al personal dels centres educatius, però amb el desig que, una vegada feta aquesta passa inicial, després es posin totes les eines a l'abast per fer política d'igualtat i no només propaganda.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sureda. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula el Sr. Josep Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom altra vegada. Bé, jo crec que en el tema que vostè ens ha plantejat, Sra. Riera, hi ha dues qüestions. La primera és de caràcter més tècnic, vull dir que es va aprovar una PNL, em sembla que el 22 de març de 2016, gairebé farà dos anys, que, com vostè ha dit, la vam aprovar per unanimitat. Es va introduir el tema de la pertinença de fer un pla específic per a Educació arran d'una esmena que va presentar un altre grup; vostè la va acceptar, tots la vam acceptar.

El que vostè proposava, que era que es fes el Pla d'igualtat per al personal de serveis generals, s'ha complert, s'ha fet; per tant, em sembla que quan vostè diu que aquest govern incompleix de forma sistemàtica el que aprova el Parlament, em sembla una mica agosarat i totalment injust, perquè vostè va fer una proposició no de llei i el punt que vostè duia en aquesta proposició no de llei s'ha complert.

Bé, després els grups de l'oposició..., bé, de l'oposició, que donem suport al Govern vam afegir-hi altres punts, entre ells aquest i en aquest aspecte no se li va posar cap termini. Vostè sap que les coses que aprovem aquí el tema del termini és molt important, perquè evidentment coses importants, beneficioses i positives per fer n'hi ha moltes i normalment, per no carregar de forma excessiva l'agenda del Govern, normalment els temes que són més importants els posem un termini o en posam un altre, etc. Aleshores jo penso que aquest tema per tant, que vostè digui que s'incompleixen sistemàticament els acords que pren aquest Parlament, em sembla totalment injust. Si fa 2 anys pensava que s'havia de fer aquest Pla d'igualtat, ara ho continuo pensant i per tant, votarem a favor, una cosa no treu l'altra. Per tant, aquest seria el primer tema més purament tècnic, purament parlamentari, que és que evidentment i supòs que els altres grups faran igual, si van votar a favor fa 2 anys, doncs ara ho tornarem votar a favor.

El segon punt, que és el més polític i el que a mi m'ha sabut greu és que vostè hagi utilitzat aquest tema, hagi instrumentalitzat aquest tema per llançar una diatriba contra el Govern i contra la voluntat de les conselleres del Govern de fer vaga. És a dir, amb això vostè queda totalment desacreditada, perquè resulta que una lluita amb la que vostè s'embolica amb la bandera d'aquesta lluita, resulta que vostè la instrumentalitza

en contra d'altres opcions que són igual de legítimes, i crec que molt més eficaces que fer un Pla d'igualtat en l'àmbit de l'educació. Per tant, a mi em sembla fora de lloc que vostè aprofiti aquesta moció d'avui per fer això.

Jo crec sincerament, Sra. Riera, que tot ajuda, tot ajuda per assolir aquest objectiu que crec que compartim de l'emancipació de les dones a tots els efectes i, per tant, d'una igualtat efectiva dels homes i dones. Evidentment que ajuda fer plans d'igualtat, molt més ajuda fer una mobilització, la Sra. Camargo ho ha explicat molt bé, fer una mobilització de caràcter mundial i que ha de servir perquè es visualitzi la importància econòmica que té la contribució de les dones, perquè pensi que una gran part dels obstacles que hi ha per a la igualtat de les dones, o potser diguem les més greus, les més punyents, perquè també a l'àmbit públic hi són evidentment, però es donen a l'àmbit privat. Per tant, jo crec que en aquest sentit plantejar una vaga crec que té una intencionalitat i probablement uns efectes molt més importants per visualitzar aquesta importància de les dones en el món productiu.

Per tant, li dic tota ajuda, jo no criticaré com vostè ha fet, respecte dels cartells liles, o les xapes liles, jo no criticaré la proposta que vostè fa, perquè crec que tot ajuda. Ara, sincerament tornant al primer punt quan li parlava de prioritat, probablement en tots els fronts que tenim oberts en les desigualtats dels homes i les dones i que van des de la violència de gènere fins a la igualtat en el sector públic, que és on probablement hi hagi menys problemes, en tot aquest amplí ventall de tots els fronts oberts que tenim per lluitar per la igualtat dels homes i les dones, probablement un Pla d'igualtat en l'àmbit de l'educació a les Illes Balears no té la prioritat màxima. Per tant, jo crec que efectivament, el Govern té molts dossiers oberts, molts fronts oberts i molts terrenys en els que lluitar per a aquest àmbit. I per tant, a mi em sembla molt bé que continuem posant sobre la taula aquest tema, aquest tema s'ha de fer, aquest tema és important. Però també em sembla bé que continuem sense posar-li un termini, perquè a mi em sembla que potser hi ha actuacions sobre el terreny, per exemple l'altre dia el conseller ens parlava dels coordinadors d'igualtat a nivell de centre, amb els quals podem aconseguir els mateixos efectes, sense, com també deia el Sr. Abril, potser fixar-nos tant en aspectes més burocràtics, com pot ser fer un pla, perquè vostè sap que moltes vegades els plans queden tancats en un calaix i no són garantia de que s'implementin els seus resultats.

En resum Sra. Riera, nosaltres votarem a favor, lamento que vostè hagi instrumentalitzat aquest tema i crec que amb les intervencions d'altres portaveus, especialment el Sr. Abril, amb tot el catàleg de posicionaments de membres del seu partit sobre aquest tema, encapçalat per damunt de tot pel president del Govern, que va considerar que aquest era..., que ell sí que va considerar que aquest tema no era important, doncs, lamentant aquesta instrumentalització, que ja es veu que és totalment espúria, votarem a favor de la moció.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Montserrat Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sr. Presidente. Señores y señoras diputadas del Partido Popular, han planteado con su habitual habilidad la presente iniciativa, usando un escalón previo que ya habían preparado con la moción que ustedes presentaron, relativa a la política del Govern en relación con la educación concertada, derivada del debate tras interpelación del día 22 de marzo de 2016. La moción se aprobó en el pleno con 46 votos y 9 abstenciones.

Ahora nos proponen que este parlamento inste al Govern de las Illes Balears a elaborar y aprobar un Plan de igualdad entre hombres y mujeres, correspondiente al personal que presta sus servicios en los centros educativos. Yo hubiera preferido, primero, una iniciativa acerca de las vías de acceso y contratación de la concertada, y que el mérito consustancial a la pública vaya por delante a la hora de hablar del personal que presta sus servicios en los centros educativos.

Dicho esto, presto mi apoyo a la presente iniciativa y confío en que este Govern sabrá elaborar un plan acertado para conseguir la igualdad requerida.

Aunque me sorprende, tengo que reconocerles, parece que les sienta bien estar en la oposición, porque me sorprende esta deriva socialista del Partido Popular, en pos de la igualdad, hecho que se agradece. Sólo les falta sumarse a la huelga del 8 de marzo. Ahora bien, no me gusta ni a mi ni a los ciudadanos que se haga la guerra a través de la educación y espero que esto no sea una nueva trinchera. Lo que de ningún modo se puede hacer es convertir al personal de los centros privados y concertados en funcionarios de facto. Los contratados con los criterios de la privada y concertada se alejan de la meritocracia que prevalece en la pública. Y permítanme que les diga que esto es un gran problema porque se favorece así una red clientelar y así se mina también la democracia.

Aquellos estudiantes que se esforzaron para sacar el mejor expediente, que acudieron a opositar tras sus largas carreras y el máster previo que han de costearse de capacitación pedagógica, terminan viendo como un dedazo de algún amigo de partido, termina colocando en igualdad de condiciones a aquellos que o supeditaron, o suspendieron las oposiciones, o no consiguieron los puntos necesarios, o que ni siquiera se lo habían planteado porque tenían un expediente académico de suficiente. Y perdónenme, lo digo con todo el cariño, ¿no será esta la igualdad que pretenden? Y es que de igualdad la derecha siempre ha sabido poco, es normal que la confundan y que se perdieran aquello de cada cual según sus capacidades, a cada cual según sus necesidades, aforismo del que son ajenos, como lo son de a cada cual según su aporte. Quizás les suene más el que "quien parte reparte y se queda con la mejor parte", no lo digo por ustedes, sino por la economía fondo monetarista que defienden.

Cierto es que el Real Decreto 2077/85, en el que se recoge el reglamento de normas básicas sobre conciertos educativos, ha quedado desfasado en muchos de sus puntos, o mejor expresado, este real decreto no se ha ido adaptando a los tiempos y a las sensibilidades políticas cambiantes que les lleva a ustedes a pedir actualmente la igualdad.

Señoras y señores del Partido Popular, ya me conocen, ya saben que no tengo pelos en la lengua y que no tengo ninguna animadversión tampoco contra ustedes, pero ustedes gobiernan en la Moncloa, no entiendo como no acuden a la misma para modificar este real decreto, para dotarlo de un articulado que vele por esta igualdad. Y lo digo con el corazón en la mano, pues defiendiendo la concertada, aunque en mi..., creo en la educación pública universal para todos, pero también veo el papel que hace la concertada en la sociedad, y completa un vacío de servicio que se está prestando al conjunto de la sociedad, cubriendo plazas y un (...) que completa la oferta pública actual. Que espero que en algún momento no tengan que hacerlo, pero es una realidad que está ahí, en esta comunidad. En esta comunidad tenemos de concertada un 35% y en Palma ciudad sube a un 50%, por eso soy consciente de la importancia que tiene, no se pueden cerrar los ojos ante la evidencia. Pero también soy consciente de la necesidad de su actualización y ello necesariamente depende de la norma superior y es probable que los aleatorios remiendos autonómicos no alcancen a coser todo lo que hay que coser.

Atendiendo a su título, al título de su iniciativa, Sra. Riera, por supuesto que doy apoyo a que se haga el plan de igualdad entre hombres y mujeres correspondiente al personal que presta sus servicios en los centros educativos, máxime en esta semana del 8 de marzo en la que parece que el Partido Popular va a colaborar con su granito de arena. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Seijas. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Sílvia Cano.

LA SRA. CANO I JUAN:

Gràcies, Sr. President, molt bon dia, senyores diputats i diputades. En primer lloc, vull dir que des del Grup Socialista donarem suport a la seva moció. Pensam que els plans d'igualtat són una eina necessària per fer una anàlisi de la situació de la funció pública, en aquest cas concret del personal docent, i que cal plantejar una estratègia per millorar els indicadors d'igualtat. Parlam d'un pla d'igualtat voluminós que afecta 13.000 docents i, per tant, no es pot fer d'un dia per l'altre.

Per fer un bon pla necessitam d'una bona diagnosi, distribució per sexe, per edats, cossos i categories, càrrecs de responsabilitat, distribució per nivells i sexes, si són interins o funcionaris de carrera, dades sobre la incapacitat temporal, excedència per cura d'infants o persones dependents, formació, àmbits fortament feminitzats, masculinitzats, càrrecs alliberats, renúncies per nomenaments, retribucions a la plantilla per bandes salarials, representació per al personal, etc. Aquesta bona diagnosi ens ha de permetre explicar com estan les dones i els homes en un àmbit concret com és el de l'educació, perquè

podríem pensar que pel fet que, com arriben per concurs objectiu de mèrits, capacitat i a través d'unes proves d'oposició o de les llistes d'interins és un àmbit que està exempt de discriminacions que se solen produir a qualsevol organització per raons de gènere i de dinàmiques patriarcales.

Jo crec que sí que és important analitzar bé com es troba la situació per replantejar-nos premisses i sobretot no confondre causes amb conseqüències.

Definir bé les línies i objectius ha permès que el Pla d'igualtat dels serveis generals de la comunitat, que du un gran grau de compliment, del 65%, hagi permès, per exemple, augmentar l'edat als 14 anys per acollir-se als permisos de conciliació, es pugui fer una reducció de jornada més enllà dels 0-3 anys, es puguin fer permisos per a tractaments de reproducció assistida, flexibilitat horària de dues hores incloses les vacances escolars fins als 14 anys.

Ara bé, pensam que tan important com que això es pugui fer és com les polítiques que transcendeixen pròpiament l'àmbit intern del personal i que per a nosaltres són molt importants perquè van al bessó de les desigualtats, les polítiques que de debò ens permeten transformar la societat perquè apunten directament a la prevenció de la violència de gènere des de la base.

I aquestes mesures les va explicar l'altre dia el conseller, com la posada en marxa del primer cicle de formació professional de grau superior de promoció de la igualtat de gènere; l'impuls de protocols a nivell educatiu, com el de violència de gènere o el d'LGTTBI; els 125 programes específics sobre igualtat i prevenció de la violència amb un gran grau de satisfacció; el treball que es fa amb les AMIPA sobre les diferents formes de violència en les dones amb agents dinamitzadors del pacte contra les violències masculines; gent que està contractada per fer una feina específica en les escoles i la comunitat per treballar la prevenció de la violència de gènere, i crec que això és un recurs impagable d'aquesta legislatura.

És una passa de gegant que cada escola tingui un responsable en matèria de coeducació perquè suposa que cada centre té una persona alliberada que pensa, que planifica, que posa en marxa estratègies per incloure la igualtat de gènere, a les instruccions dels centres del 2017-2018 ja s'han inclòs aquestes coordinacions de convivència i coeducació amb una hora setmanal cadascuna. S'està formant el professorat en aquesta matèria amb el primer curs semipresencial al personal docent com agent de coeducació de trenta hores a Palma, Manacor, Eivissa i Maó i se n'han previst quatre edicions més.

Per tant, per a nosaltres, i ho han comentat els companys que m'han precedit, l'educació és una eina imprescindible per aprendre a conèixer i perquè la diversitat no es converteixi mai en causa de desigualtat. La coeducació pot resoldre pacíficament els conflictes a les aules, trencar rols de gènere, promoure diversitat afectiva i sexual, una sexualitat sana i saludable i igualitària, Sra. Riera.

I sap, Sra. Riera, que hauríem avançat moltíssim si durant aquests anys no s'hagués retallat, no s'hagués llevat una

assignatura fonamental com era l'assignatura d'Educació per a la Ciutadania perquè duríem molt de temps guanyat.

I ara que al Partit Popular els preocupa que els joves i les joves, però sobretot els joves, aprenguin envers la sexualitat a través de la indústria de la pornografia, que he de recordar-li precisament que l'assignatura d'Educació per a la Ciutadania volia fer reflexionar sobre la igualtat de gènere a tots els àmbits i les relacions personals, també la sexual..., aquesta setmana del Partit Popular..., veurem a comissió un tema relatiu a la diversitat afectiva i sexual a les escoles, però el Partit Popular de vegades és com una mica el moix de Schrödinger, no?, no sap si demana una cosa, la contrària o les dues a la vegada; una setmana es queixen del Pla d'educació sexual a les escoles per a la setmana següent reivindicar tot el contrari, una gran contradicció que vostès tenen quan volen abastar perfils ideològics tan diferents des dels sectors més ultraconservadors als més liberals.

Nosaltres compremem que no els agrada el terme de coeducació, ho varen deixar claríssim a la passada legislatura en regalar solars a preus de saldo, en concertar places a escoles de l'Opus que segreguen nines i nins, i això és una terrible idea per a la convivència i la socialització envers la igualtat consagrada a la LOMCE.

Són moltes les passes que s'han fet aquesta legislatura i volem continuar fent-les. A la Xunta de Galícia, a la Comunitat de Madrid o a La Rioja on vostès governen, Sra. Riera, no tenen a dia d'avui ni pla d'igualtat ni dels docents ni d'altres funcionaris o empleats. Ha de reconèixer que el seu govern, amb un pla d'igualtat de menor envergadura, ja que només incorporava el personal dels serveis generals, es va torbar un any, del desembre del 2011 al juny del 2012, per aprovar-lo.

És cert que hi ha una demora i el conseller li ho va reconèixer, però la voluntat és poder fer una bona diagnosi per desenvolupar el pla.

Comparteixo aquesta importància del Pla d'igualtat. Ara bé, el que no acceptarem de cap de les maneres són lliçons del Partit Popular quan se'n riuen dia sí i dia també de les dones d'aquest país.

On són els doblers compresos al pacte d'estat contra la violència de gènere? Perquè les comunitats i els ajuntaments els necessiten ja i fem tard, i no els sent reivindicar aquesta urgència.

On és la llei d'igualtat per acabar amb l'escletxa salarial amb les polítiques actives per reduir els deu punts de diferència de taxa d'ocupació femenina?

On són les polítiques contra la precarietat laboral que llastra les pensions de les dones un 40% més baixes que les dels homes? Perquè, a això, no els sentim reivindicar-ho.

Sí, també escoltam per part del Partit Popular l'insult a la intel·ligència de les dones quan, en boca de la ministra Tejerina, davant la convocatòria internacional de la vaga de dia 8 de març, s'anima a fer una vaga a la japonesa, diuen que aniran a fer feina a la japonesa, com si les dones d'aquest país

no treballassin cada dia a la japonesa amb les dobles i les tripes jornades.

(Alguns aplaudiments)

I davant del major problema al qual s'enfronten les dones avui dia “*no nos metamos en eso*”, és que si *no nos metemos en eso* des d'allò públic i ho fiam tot o a la bona voluntat o a la generació espontània o al sacrosant lliure mercat, no seran suficients set dècades per corregir les desigualtats salarials i no hi estam disposades.

Iniciativa pública front a les desigualtats i sobretot memòria, memòria d'on venim, la legislatura amb més retallades de la història de la democràcia en aquesta comunitat autònoma, i sabem que quan es retalla sobre allò públic això penja sobre les esquenes de les dones més vulnerables, retallades dintre de la funció pública i per als treballadors i treballadores. I front a aquestes retallades tenim un govern, no que es posa una xapa ni (...), sinó un govern que amb fets i polítiques ha posat 13 milions d'euros damunt la taula per prevenir la violència de gènere,...

(Alguns aplaudiments)

... 13 milions d'euros, això no és una xapa.

Un any de feina garantida a les dones víctimes de violència de gènere perquè puguin tirar endavant amb el seu projecte vital.

Una llei d'igualtat que vostès haguessin pogut aprovar quan governaven però que es va quedar en un calaix perquè no hi creien i perquè a més varen menysprear de manera sistemàtica el moviment feminista en aquesta comunitat posant-se al costat d'altres grups d'extrema dreta.

És que no podem ni comparar, perquè per comparar s'han de tenir elements comparables, i aquí no hi ha punt de comparació, i això són fets, no paraules. És evident que hi ha una diferència abismal...

(Alguns aplaudiments)

... entre un govern que va llevar drets i un altre que aposta per la funció pública des de tots els seus vessants, i també el personal docent.

El compromís d'aquest govern envers la igualtat de gènere és ferm i es reflecteix en totes les mesures, ara destacades, que de la mà del segon pla d'igualtat entre dones i homes millorarà la qualitat de la feina, les relacions laborals i les possibilitats laborals i de promoció de les dones.

Per totes aquestes raons, i també volem fer constància de totes les seves contradiccions, votarem a favor de la seva moció. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Toca el torn de paraula del grup proponent. Té la paraula la Sra. Núria Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc, vull agrair a tots els grups que donaran suport a aquesta moció en defensa de mesures concretes per la igualtat real. M'ha semblat entendre que tothom donaria suport, a part de criticar, evidentment, com fan sempre, qualsevol iniciativa del Partit Popular, amb un tarannà més d'oposició que constructiu des del Govern. Crec que avui tenim tots una oportunitat per donar una empenta a una actuació que és important, demanar el compliment d'un mandat parlamentari, sobretot exigir interès, implicació en matèria d'igualtat.

I en tot cas els he de dir que em pareix anecdòtic, no només les crítiques a un moció a la qual després donaran suport, sinó les crítiques a l'adhesió o no a la vaga, que en definitiva és un dret individual de cada persona, i no les crítiques a les polítiques d'igualtat que afecten totes les dones i els homes d'aquesta societat i que no es duen a terme per la Conselleria d'Educació. Deu ser, evidentment, que fan política i confrontació política fins i tot amb un tema d'igualtat, o deu ser que els pareixen bé les perles que ens va deixar el conseller la setmana passada, *que las mujeres no progresan en la administración por decisión personal, que poco se puede hacer por evitar la feminización en educación, entre comillas lo puedo decir* -perquè ho va dir el Sr. Conseller-, o que, *entre comillas, estamos retrasados porque tenemos otras prioridades, cierro comillas*.

(Remor de veus)

Per altra banda, Sr. Castells, jo crec que vostès no saben què és un pla d'igualtat; fan tants de plans que es pensen que tots els plans (...) promeses, però és que un pla d'igualtat no són promeses, Sr. Castells, un pla d'igualtat li diré que té una diagnosi inicial per saber el que tenim, es fixen uns eixos amb unes línies estratègiques, uns objectius a aconseguir, unes actuacions concretes a desenvolupar, i uns indicadors per veure si es van complint o no. Per tant no és un pla de promeses als quals ens tenen acostumats vostès, és un pla amb actuacions concretes perquè millori la situació de les dones, en aquest cas dins l'administració docent.

La Sra. Camargo ha criticat que el govern popular tenia més homes en el Consell de Govern, del Sr. Bauzá. Idò, Sra. Camargo, jo a la Sra. Armengol, que s'enorgulleix tant de ser dona i tenir tantes dones en el seu consell de govern, li dic que més bé en podria haver triat un o una un poc més implicat en matèries d'igualtat en l'educació d'aquestes illes, en lloc de tenir tantes dones que potser no estan fent la feina en igualtat que convendria que es fes des de la Conselleria d'Educació.

(Remor de veus)

El pressupost en IBDonà, Sra. Camargo, va començar a davallar l'any 2009 amb la crisi, i començà a pujar l'any 2013, i precisament en plena recuperació econòmica el Partit Popular

des del Govern va fer el primer pla d'igualtat d'homes i dones dins els serveis generals de l'administració i el quart pla estratègic de la societat balear, i això sí afecta les dones de neteja i les dones que fan feina al carrer, les *kellys* i totes aquelles que vostès es pensen representar i volen polititzar; això representa les dones. El que no direm nosaltres des del Partit Popular és que aquests sostres de vidre, com va dir el Sr. Conseller, són decisions personals.

I que em digui, Sr. Abril, que nomenar un coordinador o fer un cicle de formació professional és tot el que han sabut fer en educació per la igualtat és un poc agosarat, Sr. Abril. Ara sí, si vol saber la meua opinió sobre la igualtat dins les aules li diré que igualtat és respectar la llibertat dels pares i les mares de dur els nins a les escoles que vulguin i triar l'educació dels nins, perquè l'educació...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

...comença per la llibertat, i la igualtat comença per la llibertat, Sr. Abril!...

(Alguns aplaudiments)

... sàpiga-ho vostè.

I parla de declaracions poc afortunades. Vostè ha parlat de moltes declaracions. Idò bé, a mi em semblen molt manco afortunades les declaracions del Sr. Pablo Iglesias, quan diu que han d'apallissar una dona fins que sagni o, per exemple, les declaracions del conseller...!

(Remor de veus)

Sí, perquè ell ha parlat de declaracions del Partit Popular, i aquestes són declaracions dels grups parlamentaris que li donen suport. Sí, Sr. Vicepresident, però és que, evidentment, és que, la veritat, em semblen un poc agosarades aquestes declaracions per a després donar suport a una moció. O les del conseller, quan insulta totes les dones dient que els nins menors d'un any han de quedar a ca seva amb sa mare o amb son pare, això és un insult a totes les dones que fan feina i molt més a totes les dones, com li vaig dir, que fan feina i es volen presentar a unes oposicions i han d'estudiar conciliant, no per decisió personal, Sr. Conseller, per sostres de vidre que pareix que vostè ignora.

(Continua la remor de veus)

I finalment jo els deia que volia que fos una moció de tots i totes, era una moció amb la qual no volia fer política, únicament els contest...

(Cridòria)

... al que vostès han fet, confrontació política des d'aquí, i vull dir-los unes paraules, vostès que critiquen les declaracions desafortunades, unes paraules que amb molt d'encert va tenir el Sr. Rajoy ahir, precisament per dir que nosaltres, com a polítics...

(Continua la remor de veus)

... nosaltres, com a polítics, tant quan som al govern com quan som a l'oposició, ens podem limitar a fer només crítiques i a dir el que no es fa bé, perquè també en el govern nacional hi ha coses que no es fan bé, però també hi ha coses que es fan bé; es fa bé, per exemple, el complement de maternitat, que ho ha fet un govern del Partit Popular, que se'ls ha oblidat; o les iniciatives que es fan a les lleis per la bretxa salarial des del Ministeri d'Igualtat, que també pareix que se'ls va oblidar. Però sí hi ha coses que és ver que no es fan bé, però també des de l'oposició es poden presentar propostes positives per fer coses bé, i nosaltres pensam, des de l'oposició del Partit Popular de Balears, que també fem propostes positives, i aquesta és una, precisament, proposta positiva a la qual tots podríem donar suport per instar el Govern a preocupar-se més d'accions concretes per la igualtat real d'homes i dones i de posar...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Riera, per favor, vagi acabant.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

... cartelllets damunt les taules. Per tant després donin vostès suport a manifestes, a cartelllets o surtin a fer manifestacions als carrers, però de moment si tots junts fem polítiques actives des d'aquest parlament estarem ajudant més per la igualtat real de dones i homes d'aquesta societat.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Passam a la votació de la moció. Votam.

56 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

(Aplaudiments)

IV. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 8423/17, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, de modificació de la Llei 8/1986, de 26 de novembre, electoral de la comunitat autònoma de les Illes Balears, per a l'establiment de la incompatibilitat de la condició de diputat del Parlament de les Illes Balears amb la de batle, regidor o conseller insular.

Doncs passam al quart punt de l'ordre del dia d'avui, que correspon al debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 8423/17, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, de modificació de la Llei 8/1986, de 26 de novembre, electoral de la comunitat autònoma de les Illes Balears -silenci, per favor-, per a l'establiment de la incompatibilitat de la condició de diputat del Parlament de les Illes Balears amb la de batle, regidor o conseller insular.

Intervenció del Grup Parlamentari Mixt per fer la presentació de la proposició de llei, té la paraula el Sr. Xavier Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats, bon dia novament, o per primera vegada, crec, en el matí d'avui. Debatem avui la presa en consideració d'una proposició de llei que té com a objectiu seguir avançant en la regeneració democràtica de la nostra classe política i, per extensió, de les nostres institucions.

Com saben la classe política continua ocupant el tercer lloc del rànquing dels principals problemes dels espanyols, només per darrere de l'atur i de la corrupció, com a mínim segons el darrer baròmetre del CIS. Això ens hauria de fer pensar que continuam sense ser capaços de dissipar la vella desafecció entre representants i representats que va manifestar-se amb tota cruïsa arran de la crisi econòmica i també de l'increment dels casos de corrupció; de fet, rere la consideració de la corrupció, com la segona gran preocupació dels espanyols, hi ha evidentment també la corrupció política, no exclusivament, per descomptat, però també hi és.

Al llarg d'aquesta legislatura hem fet qualque passa en el sentit de dissipar aquesta afecció, de restituir aquesta confiança, per exemple, amb la supressió del nivell 33 a partir, els ho record, d'una proposició de llei de Ciutadans, que va comptar amb el suport d'una majoria suficient de grups d'aquesta cambra, que l'existència d'aquest complement retributiu per als que tornaven a la seva condició de funcionari. després d'haver passat per la política, era injusta, no només clamava al cel, sinó que així ho han trobat també fins ara els tribunals quan han hagut de resoldre els recursos presentats per alguns afectats, el darrer, la setmana passada, quan una resolució del Tribunal Superior de Justícia de Balears considerava que amb el nivell 33 es creava, i cit textualment, "una situació de privilegi que posava en qüestió una despesa pública racional, el principi de no discriminació i el principi de a igual feina igual salari".

En el mateix sentit d'eliminar els privilegis dels polítics, hem de celebrar la constitució, a proposta de MÉS per Menorca, de la Ponència per estudiar la supressió de la condició d'aforat de tots els aquí presents. En aquest cas, a més, la iniciativa compta, si no ho tenc malentès, amb el suport de tots els grups de la cambra, cosa que garanteix que pugui tenir un final feliç.

Però no totes les iniciatives han acabat bé, pensin, per exemple, en l'intent de creació de la comissió d'investigació de Sa Nostra que Ciutadans va promoure, els dos grups majoritaris hi varen votar en contra, per no haver de respondre, m'imagín, davant d'aquest parlament i dels ciutadans en general de la seva gestió durant la crisi que va posar els fonaments de l'enterrament de sa nostra caixa d'estalvis. El PP ja hi havia votat en contra a l'anterior legislatura, en una circumstància semblant, però llavors el PSIB hi havia votat a favor, ara no, en canvi, ara han sumat, o varen sumar, forces i interessos.

Però mirin, senyors del PSIB, tanmateix el seu conseller d'Economia durant la fusió de les caixes haurà de declarar d'aquí un mes davant de la comissió creada en el Congrés dels Diputats per explicar justament quin va ser el seu paper en aquell moment. Si no té res a amagar, i jo vull creure que no té res a amagar, no hauria estat molt més net, molt més clar,

molt més lògic que haguessin permès la creació d'aquesta comissió aquí mateix, on tants de ciutadans varen ser víctimes de la nefasta gestió de Sa Nostra? Nosaltres creiem que sí, i així ho varen creure també altres grups en el moment que vàrem votar això, però no els dos grups majoritaris d'aquesta cambra.

Encara, en aquest capítol d'intents fallits, deixi'm que recordi la iniciativa, crec que de MÉS per Menorca també, per restituir el percentatge del 3% en lloc de l'actual 5% com a llistó per accedir a la representació parlamentària. O una altra proposició de llei, en aquest cas nostra, de Ciutadans, per limitar els mandats del president del Govern i del consell insular, que tampoc no va prosperar.

La que presentem avui a la seva consideració esperam que tenguí més sort, a pesar del que ja han declarat uns i altres aquests darrers dies, esperam que s'ho puguin repensar tots aquells que ja han manifestat que hi votarien en contra; afecta el règim d'incompatibilitats dels diputats, en concret les que estan recollides a l'article 5.2 de la Llei 8/1986, de 26 de novembre, electoral de la comunitat autònoma de les Illes Balears. En què consisteix la nostra modificació? Què és allò que incloem en definitiva en aquest article? Idò, a part de precisar que els senadors de designació autònoma no poden seguir mantenint la condició de diputat, en cas que encara la mantenguin, per descomptat, la modificació proposada consisteix a afegir dos supòsits més d'incompatibilitat amb la condició de diputat autòmic: per una banda, els d'aquells que tenguin, a més, la condició de regidor o de batle d'un municipi i, per l'altra, els dels que tenguin també la condició de conseller insular.

Per què? Idò, en primer lloc, per mirar de ser fidels al principi d'una persona, un càrrec institucional. Aquest principi és una vella reivindicació de la militància de molts de partits polítics, i de vegades també dels seus mateixos dirigents, encara que després això no s'acompleixi. Amb vigílies de les eleccions, a les darreres eleccions autonòmiques, per exemple, el PSOE d'Extremadura va fer pública una anomenada *Agenda del canvi*, de les 60 mesures, la número 3, titulada justament *una persona, un cargo institucional*, deia textualment: "No podrá ser diputado autonómico y alcalde o concejal, ni consejero y diputado, ni senador o diputado nacionales y cualquier otro". Això era el principi d'aquesta mesura, i no era el primer pic que aquest partit feia aquesta declaració d'intencions. El problema és que després les intencions no s'han complit.

Quin és l'esperit que hi ha darrera aquesta proposició de llei? No el de prohibir, com ha insinuat alguns dels presents. De fet, vist amb aquests ulls, l'article 5.2 de la llei ja és en aquests moments un compendi de prohibicions, i no fa falta afegir-hi cap coma, un no pot ser diputat autòmic, per exemple, i a la vegada parlamentari europeu; un no pot ser diputat autòmic i a la vegada membre del consell d'administració del que encara s'anomenava llavors Companyia Balear de Ràdio i Televisió. Curiosament durant trenta anys ben bons ningú no va sentir la temptació de qualificar de prohibicions aquestes incompatibilitats que segueixen ben vives. N'hi ha hagut prou, això sí, que nosaltres proposàssim ampliar-les perquè començassin els clams d'indignació.

En realitat, la nostra proposta no pot ser més sensata, creiem. Què hi ha de fer el representant d'un municipi a un parlament? El seu lloc natural, més enllà del municipi on exerceix, és el consell insular respectiu. Encara que a les Illes Balears no tinguem diputacions i sí consells insulars amb una llei pròpia, els consells, com tothom sap, són l'equivalent insular de les diputacions, o sigui, els òrgans supramunicipals de col·laboració amb els municipis: que un regidor o un batle pugui ser, a la vegada, conseller, no sols és lògic, sinó que, a més, nosaltres creiem que és altament recomanable, la gestió de l'administració local comença pels municipis i es complementa amb els consells insulars.

Ara bé, què hi guanyam amb la presència d'un regidor o d'un batle a una assemblea legislativa? Nosaltres creiem que ben poca cosa. I què hi perdem amb aquesta presència? Idò, la possibilitat que el seu lloc de regidor en el municipi, ja que normalment el que s'abandona en cas de necessitat és aquell primer nivell de representació, l'ocupi un altre representant de la mateixa força política. En altres paraules, hi perdem la possibilitat que no hi hagi acaparament de càrrecs, per no parlar de l'acumulació de sous o de sous i dietes, que la picaresca en aquest sentit dóna molt de si. El mateix podríem afirmar d'un conseller insular si aquest fos el cas.

Aquesta modificació de la Llei electoral que els propòs aquí ja s'ha produït a la regió de Múrcia, allà Ciutadans va presentar una iniciativa similar que va ser aprovada per unanimitat. La iniciativa, és ver, formava part d'un paquet més gros que incloïa també la rebaixa del llinar mínim de vot per accedir al Parlament regional, del 5 al 3%; la unificació de les cinc circumscripcions en un únic districte electoral; el sostre de despesa electoral, i la garantia de celebració de debats entre candidats en els mitjans de comunicació públics. Però també aquesta impossibilitat que un diputat autonòmic pogués seguir sent batle o regidor, i es va aprovar, insistesc, per unanimitat, o sigui, amb els vots favorables de Partit Popular, PSOE, Podemos i evidentment el nostre, el de Ciutadans, que és qui la va promoure, en aplicació de l'acord d'investidura subscrit amb el Partit Popular.

També a Castella-Lleó hi ha una iniciativa semblant, en aquest cas encara es troba en tramitació, i aquí, en el cas de Castella-Lleó amb la particularitat que la incompatibilitat es fixa en aquells municipis que compten amb una població superior a 20.000 habitants, és a dir, es deixa fora de la incompatibilitat els que es troben per sota d'aquesta xifra de població.

Perquè, com és lògic, i amb això voldria acabar la meua intervenció inicial, com és lògic una proposició com aquesta està oberta a negociació i a la presentació d'esmenes, a ser, en definitiva, millorada amb les aportacions que puguin fer tots els grups. El que avui els deman, el que avui els demana Ciutadans és que el vot majoritari d'aquesta cambra ho faci possible. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pericay. Intervenció de grups en torn a favor de la proposició de llei? Doncs, pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula la Sra. Marta Maicas.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Gràcies, President, bon dia a tots, diputats, diputades, consellera. Bé, la regeneració democràtica és un dels grans pilars que necessita la nostra societat i el nostre país, hi estem d'acord. Estem d'acord amb el Grup Parlamentari de Ciudadanos i amb aquest punt de partida en què apunten. En aquest cas concret vostès creuen que la regeneració democràtica passa per una reforma de la Llei electoral, hi estem absolutament d'acord també. Sobretot perquè vam ser nosaltres els que vam aconseguir que una qüestió que no se sentia ni es parlava a cap parlament, ara sigui una qüestió que passa per la preocupació de molts de grups polítics i que ara és un clam dels nous partits, tant del seu, com del nostre.

I me'n alegro moltíssim perquè això demostra que Podem alguna cosa ja ha canviat en la política i que, probablement, la política comenci a escoltar i a donar respostes a les demandes de la nostra societat. No obstant això, són realment aquestes dues frases el que necessita la nostra societat per a una regeneració democràtica? Són aquestes dues frases les que canvien realment la nostra Llei electoral? I ho he preguntat perquè sospito que són només les dues úniques frases que poden vostès dir en veu alta sense incórrer en incoherències.

Vostès van tenir la possibilitat de reduir els sous dels regidors de Cadis i Barcelona, i en això van preferir alienar-se amb la vella política, per mantenir-los els sous. Recordar també que el batle que sí tenen a les seves files, va decidir apujar-se el seu salari un 50%, a Coix, la Vega Baixa a Alacant. Em pregunt com justifiquen vostès la gent que estan al seu costat que a l'hora de reduir els privilegis, en els sous decideixen no posar-se del costat de la gent. Perquè no ens enganem, aquesta llei d'incompatibilitats per a Podem ha d'anar acompanyada de la reducció de sous de polítics, les duplicitats són problemàtiques sobretot per això.

Per a una regeneració democràtica real, hem de parlar lògicament d'una reforma profunda de la Llei electoral i això que vostès presenten avui és només un principi, un bon principi. I per fer aquesta regeneració i per creure'ns aquest missatge, Sr. Pericay, el que crec que cal fer és creure de veritat que podem fer les coses d'una altra manera, perquè només pensant diferent de com s'ha pensat en els últims 40 anys, es poden plantejar respostes diferents. Aquesta contundència per pensar diferent implica com a mínim la valentia d'una regeneració democràtica que desitgi honestament, per exemple, en aquells nous que no tinguin la covardia de sortir del ple quan es vota la condemna del franquisme; la regeneració democràtica exigeix que una força política sigui valenta, enorgullir-se del nostre passat democràtic és un deure moral i hem de trencar el silenci i enorgullir-se de la democràcia. Les seves paraules dient que en el bàndol franquista hi havia demòcrates van decebre molta gent, a tots i a totes els que coneixem la història del feixisme.

Davant aquestes dues frases tindran la nostra aprovació, és clar que sí! Votarem a favor, però crec que tots estem d'acord que Balears no necessita només dues frases, és un debat que volem tenir, hi ha molts casos que no tenen sentit, per exemple, el Partit Popular, la nostra amiga Catalina Soler, coneguda per convertir Mallorca en el femer d'Europa mitjançant la

importació de merda d'Irlanda i d'Itàlia, i ho va fer tan bé que el Partit Popular li va donar dos càrrecs a la Sra. Catalina Soler, com a una peixatera al Senat que les "Illes són vostres" i vostès una cosa a Madrid i una altra a Palma en 24 hores. També tenim el Sr. Álvaro Gijón, diputat i regidor de Palma, sense oblidar el cas de la Sra. Misericòrdia Sugrañes, diputada i batlessa d'Alaior.

(Remor de veus)

Bé, és un debat que hem de tenir i per això votarem a favor de la presa en consideració de la proposició de llei d'incompatibilitats per assegurar-nos a parlar de quines incompatibilitats, ser batle, ser diputat, ser regidor d'un gran municipi o conseller insular. Però també volem que puguin participar regidors dels municipis petits que no cobren, en la cambra que representa totes les illes i pobles de les Illes Balears.

Bé, per tant, la idea és bona, no hi ha justificació legítima per acumular càrrecs públics, això està més clar en feines que exigeixen una dedicació exclusiva, com la majoria de diputats autonòmics. A la pràctica, és sabut que els partits utilitzen els càrrecs de diputat autonòmic com a un premi perquè parles de municipis mitjans o grans, que és el que permet guanyar força política dins dels partits i fer-los visibles cap a fora, tens una remuneració alta. Aquest mecanisme no aporta res a l'interès general, sinó el contrari, fomenta l'acumulació de poder i l'allunyament dels partits respecte de la societat.

Per altra banda, hi ha municipis petits en els quals és difícil trobar veïns o veïnes que es comprometin amb la responsabilitat de dirigir el municipi. Es tracta de casos en què els càrrecs són més aviat compromisos de treball per a la comunitat que alguns veïns assumeixen. Encara no hi ha cap necessitat que aquests càrrecs municipals siguin també diputats autonòmics, introduir aquesta incompatibilitat segurament faria que abandonessin el càrrec local i això acabaria perjudicant les poblacions petites. Per això cal modular aquesta incompatibilitat que, de ser absoluta, suposa un problema per als municipis més petits i per a l'activitat política de les persones que decideixen fer un pas endavant.

Per tant, votarem a favor d'aquesta iniciativa. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Maicas. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Montserrat Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sr. Presidente. *Bon dia a tothom* de nuevo. Sr. Pericay, *a priori* estoy muy de acuerdo con su exposición de motivos, de hecho lo que me gustaría es que el partido por el que voté y que me trajo a esta cámara hubiera sido el autor de esta proposición de ley, que aumentara el régimen de incompatibilidades en la Ley electoral de las Illes Balears. Cuando entré en Podemos sabía que no podíamos cambiar el mundo, pero sí pensé que como mínimo se podía regenerar esta

democracia. Se agradece que hayan puesto sobre la mesa la cuestión de las limitaciones y, por extensión, de la regeneración democrática, y espero que la puesta en marcha de la iniciativa nos conduzca con éxito a un enriquecimiento y superación de su actual propuesta.

Ciertamente hay cuestiones a debatir y mucho margen de mejora. Cambian poco o nada en los apartados a), b) y c), respecto a la norma actual; se agradece que hayan pensando en un aumento de las tipologías de incompatibilidad de los apartados d) y e), incluyendo el alcalde, concejal o consejero insular; pero cuando leo su apartado f), espero que lo aclare en la réplica, parece que han olvidado completamente su propia exposición de motivos. No me parece regeneración que un diputado o diputada pueda compatibilizar su cargo con el de la presidencia de los consejos de administración de las empresas públicas. Se podrían alegar razones técnicas, o se pueden alegar las razones técnicas que se quieran, si es que se puede, pero la realidad objetiva es que supone una acumulación de poder, de influencia y de prebendas que casan mal con un programa de regeneración democrática.

Además, podría alegar, desde la experiencia que cuando uno es diputado, materialmente casi es imposible compatibilizar la cantidad de tiempo que se necesita para ejercer esta función, porque no sólo es estar en el pleno, sino todo el trabajo que hay que hacer detrás de bastidores. Entonces, no sé ustedes, pero a mi no me cabe tiempo para doblar mi actividad, a no ser, claro, que el trabajo se haga con desidia y poco compromiso con nuestros jefes, que no son más que los ciudadanos que nos ponen aquí ni más ni menos para que hagamos nuestro trabajo con la máxima responsabilidad.

El programa de Podemos que defendí recoge la incompatibilidad para ocupar puestos en consejos de administración de empresas que operen en sectores estratégicos del Estado, de cargos electos y altos cargos, a lo que yo añado, en la misma exigencia de limitación para las empresas privadas debemos situar a los consejos de administración de las empresas públicas. Podríamos establecer un mínimo de 10 años, hasta que puedan intervenir en un ámbito afectado directamente por una decisión que el responsable público tomará durante su ejercicio. La frase no es mía, es de Podemos en Baleares, publicada el 9 de diciembre de 2015 en *eldiario.es*.

Me he iniciado diciendo que me gustaba la exposición de motivos, aunque se inicia con una ambición importante, y déjenme que les lea: "La presente proposición de ley tiene como propósito contribuir a restaurar la confianza ciudadana en las instituciones y fortalecer el correcto funcionamiento de la democracia representativa". La verdad es que las cosas están como están, y con esto difícilmente vamos a frenar la desafección de la gente por la política; compañeros del Grupo Mixto, nos queda mucho por debatir. No le veo al nuevo articulado que proponen en los artículos d) i e), y muchos menos en el f), la capacidad de solucionar los propósitos de esta primera fase, en la que nada más y nada menos pretenden querer restaurar la confianza ciudadana y fortalecer el correcto funcionamiento.

No obstante, y tras este breve reproche de quien esperaba más y mejor sobre medidas de regeneración democrática, durante la presente legislatura doy mi apoyo a todo intento de mejora en lo referente y que esta cámara tenga un debate de calidad y en profundidad, dicho lo cual, llegado el momento, no les podré apoyar en el punto f), que a mi criterio bien merece una enmienda -espero también la réplica del Sr. Pericay para ver si me aclara un poco más-, ya que con este apartado me han dado a entender que pretenden legislar -o por lo menos es lo que yo he entendido- hacia una dirección clara, que se limita al alcalde, y por otro lado se legalizan meandros en la actividad de un diputado o una diputada, es decir, limitan la proyección del diputado hacia abajo, que me parece sensato, pero lo realmente perverso es que la proyección del diputado hacia arriba no se limita, manteniendo una actividad doble, (...) legalizar. Eso es lo que me parece entender de su apartado f), pero ya usted me aclarará.

En 2015, en la campaña electoral, la regeneración democrática era recurrente en todos los programas electorales; terminó siendo un cajón de sastre donde todos los partidos colocaban desde medidas contra la corrupción y la transparencia, a una reforma de la administración o del sistema electoral, pero ninguno estaba dispuesto a ceder en este terreno; era, en cierto modo, el nuevo reclamo que estaba de moda.

Termino, Sr. Presidente. Finalmente en esta materia hay mucho de simbólico y poco de traducir la recurrente regeneración democrática en algo pragmático, en algo que se traduzca en mejoras concretas para la gente a través de una mayor responsabilidad con la propia gestión política y al menos un 80% de lo prometido en el programa electoral. Es una demanda que debemos a todos los grupos políticos..., perdón, es una demanda que debemos todos los grupos políticos a la ciudadanía y espero que esta cámara esté a la altura.

Y por último, como ciudadana de a pie, si leo en el periódico que la presente iniciativa de limitación de compatibilidades sobre los diputados...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Seijas, vagi acabant, per favor.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

..., -sí, acabo, Sr. Presidente- ... parte del Partido Ciudadanos y a estas alturas de la legislatura, mi percepción es que los partidos del pacto, PSIB, Podemos y MÉS, están dejando pasar una oportunidad histórica, y si viene después la derecha desde luego que no será culpa de quienes intentamos advertirles que ha faltado pragmatismo y sobrado simbolismo...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Seijas, se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

Gràcies, Sra. Seijas.

Intervencions dels grups parlamentari en torn en contra de la proposició de llei. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Juan Manuel Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gracias, Sr. Presidente. Buenos días a todos. Como ya se ha expuesto por parte de las intervenciones anteriores, el objeto de este debate básicamente consiste en ampliar el sistema de incompatibilidades para que ningún concejal ni ningún miembro del Consejo pueda ser diputado; también se refiere al senador autonómico. En principio puede parecer una propuesta que de cara a la galería queda bien, pero consideramos que merece la pena analizarla con cierto rigor y perspectiva, si realmente lo que estamos defendiendo es el interés general y no se trata de una simple propuesta de cara a quedar bien.

Yo creo que la desafección y la desconfianza de los ciudadanos hacia la política, es decir hacia la gestión pública y hacia la solución de los problemas de los ciudadanos, se debe a muchísimas más causas que el hecho de que en esta sala pueda haber una persona que sea concejal o que sea miembro del consejo insular, del plenario del consejo insular, y es que hay que recordar que inicialmente los miembros de este parlamento eran todos miembros del consejo insular, a la vez, y que había una sola lista, inicialmente se votaba en una sola lista, y que cuando se salía diputado a la vez se era miembro del consejo insular, no hace..., bueno, desde el principio de la aplicación del Estatuto de Autonomía, y no creo que eso fuese por razón de acumular cargos, sino precisamente de evitar la proliferación en todo caso de cargos. En la medida que los consells insulares iban teniendo más competencias, y sus consellers más funciones ejecutivas, se planteó el desdoblamiento, de forma que pasó al 50% de las listas que compartían la función de diputados y consellers de los consells insulares, y no creo que eso fuese para acumular cargos, para tener más poder, sino precisamente en todo caso para ser más efectivos y hacer un mejor servicio público. Y la modificación de la Ley de consells insulares fue la que permitió la creación de los consellers ejecutivos y también se creó la figura de los directores insulares y la creación de dos listas, y esa es la historia y la perspectiva histórica que hay que tener cuando se trata de analizar las cosas y acordarse de donde vienen y por qué se han hecho las cosas, en vez de pensar que uno es un paracaidista que acaba de llegar aquí y va a proponer posturas que van a dar un cambio sustancial a la opinión pública y que a partir de ahora la desafección por las cosas públicas con propuestas de este tipo va a desaparecer.

Y las diferentes formaciones políticas han ido estableciendo en su estrategia y sus reglamentos internos cómo se realiza cada lista. De hecho ha habido momentos en que los candidatos de los consells insulares coincidían, sobre todo en las islas menores, coincidía que el candidato al consejo insular y el candidato en la lista del Parlamento era la misma persona porque se consideraba que era importante que el presidente, por ejemplo, del consejo insular estuviese sentado en el Parlamento, y se consideraba por parte de la formación política que así lo hacía, y yo creo que de forma legítima, y no lo hacía, creo, por acumulación de cargos, sino para ejercer de una forma correcta su función de presidente del consejo insular.

Por tanto la perspectiva de los consejos insulares dentro del Parlamento ha sido considerada históricamente importante, porque cabe recordar que los consejos insulares no son corporaciones locales solamente, como dice el Sr. Pericay,

tienen doble vertiente: son instituciones de la comunidad autónoma y son corporaciones locales; ejercen funciones que provienen de la antigua diputación, pero también ejercen funciones de transferencias de competencias por parte del Govern, y por tanto están ejerciendo y aplicando leyes que provienen de este parlamento. Por lo tanto la visión de las leyes por parte del consejo insular es importante, la visión de las leyes que aprobamos aquí que luego tienen que aplicar los consells insulares es importante, y por eso creo legítimo que haya formaciones políticas que en un momento determinado consideren que alguno de sus miembros debe tener la doble condición y, si no, pues no pasa absolutamente nada.

También considero importante la visión municipalista. Desde el Parlamento se legislan muchas normas que deben ser luego aplicadas por los ayuntamientos, y entendemos que en ningún caso puede considerarse que se desatiende la defensa del interés general el hecho de que un concejal sea a la vez diputado, además teniendo en cuenta la cantidad de posibilidades que existen: concejal en la oposición con diputado en la oposición, o al revés, y la posibilidad de diputado sin dedicación exclusiva o concejal sin dedicación exclusiva. Por tanto la visión municipalista creo que también enriquece el debate parlamentario, y en todo caso cabe recordar que cada vez hemos ido y se han ido dictando normas en que se ha restringido más y se han puesto normas de incompatibilidad de todo tipo al ejercicio de la actividad política, y creo que además afirmar categóricamente que la existencia de que una persona pueda ser concejal y diputado, o miembro del consejo insular y diputado, es una cuestión de lucha contra la corrupción, pues creo que también no es una afirmación del todo razonable. Podrá a uno gustarle más o gustarle menos, pero no es cierta esa afirmación.

Por tanto, creo que es una decisión de los partidos políticos, que es una decisión que se debe tomar en función de cada caso, de cada persona, que no es bueno dictar una ley de forma categórica de que ningún concejal puede ser diputado o ningún miembro del consell insular puede ser diputado.

Creo y creemos desde el Grupo Popular que la tendencia tiene que ser que sean los menos casos posibles y si es posible pues cuantos menos mejor, pero que puede haber casos puntuales en que la formación política lo considere necesario, que resta flexibilidad, que la propuesta no aporta nada al interés general, que limita la coordinación en todo caso entre el Parlamento y el consejo y el Parlamento y los ayuntamientos.

Y por tanto nuestra posición será la de votar en contra porque estamos convencidos que al interés general una propuesta restrictiva y que resta flexibilidad no aporta absolutamente nada nuevo y que, en todo caso, la afeción o el recuperar la confianza de los ciudadanos por la política se consigue haciendo propuestas positivas, solucionando los problemas de la gente, y no haciendo un debate siempre del “y tú más” que eso poco aporta a la solución de los problemas de los ciudadanos.

Por tanto, nuestra posición será votar en contra. Gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Lafuente. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. Biel Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sr. President. El Sr. Pericay, portaveu de Ciudadanos, ha esmentat algunes qüestions com per exemple els aforaments, el nivell 33, pràcticament se l'ha atribuït a ell, o la rebaixa de la... la defensa de la rebaixa del llinar electoral del 5 al 3%. Benvingut a totes aquestes propostes, però li vull recordar que hi ha altres grups que ja fa anys que treballam i que treballàvem per aquestes propostes. Per tant, crec que, en tot cas, no és molt correcte atribuir-se-les com si fossin exclusivament seves.

En qualsevol dels casos, del tema dels aforats, que ara hi treballam tots els grups parlamentaris, del nivell 33 que ja està eliminat, o de la rebaixa del 5 al 3% que haurà de seguir essent un debat obert, en qualsevol cas té poc a veure amb la proposta que avui ens presenta, que és la d'incompatibilitat de diputat del Parlament de les Illes Balears amb la de batlle, batllessa, regidor, regidora o conseller insular.

En primer lloc, li vull recordar que pel que fa a consellers i conselleres dels consells insular que -com bé li ha dit el portaveu anterior- efectivament, d'acord amb l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears tenen un doble vessant, amb atribucions efectivament municipals, però també amb competències autonòmiques. Li ho vull recordar. Per tant, poc tenen a veure amb les diputacions provincials per no dir res.

Però li vull recordar que l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears va mantenir durant anys una llista única dels consells i del Parlament perquè en aquell moment es considerava oportú, es considerava adient que les persones que es dedicaven al Parlament de les Illes Balears fossin també les persones que estaven als consells insulars. La darrera reforma, efectivament, va rompre ja aquesta llista única de consell i de Parlament i efectivament en aquells moments es va considerar més adequat que es pogués, perquè és opcional, triar una banda o l'altra o fins i tot compaginar-ho, tenim llistes separades, per tant, però compatibles.

I de fet ha estat habitual, no així aquesta legislatura, però sí en altres legislatures que els presidents dels consells insulars siguin diputats i tan bona és l'opció que tinguin dedicació exclusiva a la institució insulars com el fet que aquests presidents insulars també hagin participat al Parlament, tinguin la visió de totes les illes i puguin participar de l'activitat política i legislativa del Parlament que també afecta cadascuna de les Illes. En qualsevol cas fins ara han estat els mateixos partits els que han decidit sobre la compatibilitat i dedicació en aquests casos i efectivament, com dic, en aquesta legislatura no hi ha cap cas de compatibilitat dels presidents dels consells insulars.

Pel que fa a regidors i batlles, parlem del primer esglau del sistema democràtic i vull recordar, en el cas moltes vegades de regidors i regidores, de batlles i batllesses, que és una dedicació molt important la que tenen, jo diria que moltes vegades o mal

remunerada o insuficientment remunerada, tenint en compte la responsabilitat que tenen i la dedicació que hi fan. Ho dic perquè ara una part del debat d'avui s'ha dut sobre si cobren dos sous i si això és bo o no és bo. En qualsevol dels casos, aquí hi ha incompatibilitat per cobrar dos sous, per tant, o a una banda o a l'altra han de cobrar dietes, però li puc assegurar que un regidor o regidora o un batlle o batllessa d'un poble realment, en general, no hi és pel sou, hi és per la vocació que té, perquè, si fos pel sou, crec que molts s'estimarien més fer altres dedicacions per ventura més ben remunerades.

En qualsevol cas, hem de defensar que els regidors i batlles representen les institucions més properes al ciutadà, coneixen per tant molt bé les necessitats dels ciutadans i ciutadanes. Vull recordar que la política local representa la política més propera, més immediata i consider que no és negatiu tenir aquesta visió al Parlament de les Illes Balears, en absolut és negatiu.

Evidentment hi ha un inconvenient, que a ningú no se li escapa, que és la dedicació a dues activitats. Entenc que això en tot cas ja depèn de la capacitat personal o, com he dit abans, que el partit així ho permeti.

Vostès en la seva exposició de motius com a arguments n'utilitzen bàsicament tres: enfortir la independència d'aquestes persones, potenciar la plena dedicació i, textualment, "la interferència que suposa la defensa dels particulars interessos locals".

Analitzem un poquet això. Primer de tot, si defensam la plena dedicació, hauriem d'obrir el debat també de l'àmbit privat, no només de la compatibilitat amb càrrecs públics, què passa amb la compatibilitat amb la feina privada? I en aquest parlament ha estat habitual en anteriors legislatures i, per descomptat, també en aquesta, tenir professors d'universitat, en actiu parl, eh?, funcionaris, empresaris, professionals liberals amb despatx obert que compatibilitzen la seva feina amb la de parlamentari, però abans hi havia el que s'anomenava dedicació plena i, per tant, cobraven el sou íntegre.

Vull recordar precisament que a proposta del Grup MÉS per Mallorca i MÉS per Menorca en la passada legislatura, hi vàrem insistir moltíssim, i en aquesta legislatura o ets dedicació exclusiva o tens dedicació parcial, es va llevar aquesta dedicació plena que et permetia dur a terme la feina privada amb el sou íntegre. No així, per cert, al Congrés dels Diputats, no així al Congrés de Diputats on hi ha molts de diputats i diputades, també del seu grup, Sr. Pericay, també del seu grup, que tenen una activitat privada i cobren el sou íntegre també com a diputats.

Per tant, si la dedicació plena és tan important, per què es fixa en primer lloc en l'esglaó, primer esglaó del sistema democràtic, el més feble segurament, si no que li demanin a Montoro que els ha piconat, que és el dels ajuntaments? Per què no comença pels del Congrés dels Diputats?, i aquesta possibilitat que cobrin... Aquí ja ho tenim arreglat, Sr. Pericay, aquí, quan es va llevar la dedicació plena es va arreglar, i li vull recordar que ha estat precisament en aquesta legislatura quan s'ha començat a fer.

Per tot això, com he dit..., per exemple al Parlament de les Illes Balears tenim la previsió de dedicacions exclusives i dedicacions parcials a les quals els diputats ens podem acollir.

Tampoc no estam d'acord, des de MÉS per Mallorca, amb la suposada interferència dels particulars interessos locals, com si això dels interessos locals fos una cosa negativa, particular diu vostè. Jo diria que és ben legítim defensar els interessos locals o municipals en un àmbit superior. Igual que hi ha diputats i diputades que defensen les necessitats d'una determinada illa, sense que això vulgui dir que no pots fer feina i defensar els interessos de tots els ciutadans i ciutadanes de totes les illes. Estic convençut que això evidentment es pot fer i és possible.

De fet, aquesta visió d'algú amb experiència municipal és una visió que pot completar i complementar la que puguin tenir altres diputats i diputades que provinquin d'altres sectors, siguin públics o privats.

O no defensam i debatem al Parlament propostes que afecten totes les illes? O no defensam i debatem propostes que afecten una sola illa? O no defensam i debatem en ocasions propostes que afecten un sol municipi o un sol barri? No parlam de vegades d'un centre de salut, d'una escola, d'un determinat poble? Ho fem. Quin problema hi ha que algú ho faci amb major coneixement de causa? Sempre que la proposta sigui raonable i legítima i per això ja hi ha el conjunt de diputats i diputades i de grups parlamentaris per valorar-ho.

Tampoc no entenem que tenir dos càrrecs públic pugui comprometre la independència de cap diputat o diputada o conseller insular.

Determinats interessos empresarials sí és més entenedor que efectivament hi pugui haver aquesta problemàtica amb la independència, i aquí és on jo li anava la compatibilitat total i absoluta, per exemple, en el Congrés dels Diputats amb determinades activitats empresarials i cobrant el sou íntegre, cobrant el sou íntegre. Per això, per ventura és per aquí que hauriem de començar.

Però, en tot cas, en el cas de compaginar càrrecs públics, que és aquí on vostès estan, càrrec de regidor i càrrec de diputat, en qualsevol del casos aquesta persona, en els dos casos, defensa els interessos públics, en el dos casos defensa interessos públics, tant si és regidor i diputat defensa interessos públics, si és conseller insular o diputat defensa els interessos públics, qualsevol dels seus càrrecs.

Com li he dit, efectivament en el Congrés dels Diputats ser regidor o batle té un inconvenient de dedicació, efectivament, no és el mateix venir des d'un poble de Mallorca o fins i tot de Menorca aquí al Parlament que el desplaçament a Madrid dos, quatre dies a la setmana, que aquests desplaçaments efectivament podrien qüestionar-nos la dedicació d'alguns càrrecs públics i el fet de poder compaginar tot el seu íntegre, com passa al Congrés dels Diputats, és el que ha donat lloc, efectivament, que hi hagi un debat avui en el Congrés dels Diputats, avui, durant anys en aquest sentit.

Però, en tot cas, la situació que tenim aquí no és la del Congrés dels Diputats, ni per distància ni pels sous que es cobren, i vostès volen traslladar al nostre àmbit les polèmiques produïdes en el Congrés amb la compatibilitat de determinats càrrecs, justament, justament quan allà, com dic, poden cobrar el sou íntegre. I una vegada més cap als ajuntaments, precisament que ells... Montoro ha fet el mateix amb els ajuntaments, els carrega el dèficit, els carrega l'endeutament, ara no els deixa utilitzar els doblers que tenen de romanents i, en definitiva, vostès van en la mateixa línia, al sostre més bàsic de la democràcia és on volen... per agafar una visió centralista de mimetització, d'homogeneïtzació, una visió uniformitzadora evidentment, que és la que vostès tenen, de matar els fets diferencials i sobretot jo diria de demagògia populista, no?, amb aquest voler sortir, competir.

En tot cas, com he dit abans, en el Parlament de les Illes Balears un regidor o un batle, fins i tot un membre del consell, pot aportar un punt de vista de política propera, un punt de vista de política local sense l'inconvenient de la distància i evidentment, en tot cas, són els partits polítics que prenen les decisions. En el cas de MÉS per Mallorca, per exemple, tenim una limitació d'acumulació de sous, no es pot tenir en el nostre cas dos sous, en el nostre cas a més de tenir una limitació de mandats, per cert, Sr. Pericay. I, efectivament, sí que permetem, en el cas de municipis petits justament que es pugui ser regidor i que es pugui ser alhora diputat. Evidentment és una opció que MÉS per Mallorca ha pres.

En tot cas, els partits, com he dit abans, majoritàriament han optat per diferenciar llistes de Parlament i de consells, però tan vàlid seria que algú repetís, com l'opció que hem pres majoritàriament que és la de no compaginar una cosa i l'altra. En el cas de batles i regidors en realitat hi ha poc casos actualment en el Parlament de les Illes Balears que compaginin aquesta feina municipal amb la tasca de diputats, hi ha pocs casos tant en aquesta legislatura com en l'anterior, en tot cas, com he dit abans, són persones que poden aportar una visió local i una visió general alhora. Per tant, no crec que estiguem davant casos que en cap cas estiguin en el Parlament per defensar, com vostès diuen, els particulars interessos locals. Jo seria el primer que criticaria si jo veiés que algú és aquí per defensar els particulars interessos locals, però crec que no passa. I tampoc no veig qüestionada en absolut la independència d'aquestes persones, em sembla realment o veritablement una crítica absurda.

Per tots els motius exposats, MÉS per Mallorca no donarà suport a la proposició de llei.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Barceló. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS té la paraula el Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President, senyors i senyores diputats. A aquesta presa en consideració d'aquesta llei que presenta

Ciudadans El Pi hi votarà en contra, hi votarà en contra perquè no és la classe política la que desprestigia els polítics, és l'activitat política la que desprestigia les persones que ens dedicam a la política, i activitats com aquesta que fem avui és un desprestigi totalment i absolutament cap a les dones i homes que ens dedicam a la política, perquè ho fem per quedar bé, ho fem perquè la gent vol sentir això. I els polítics no hi som per dir sí, els polítics hi són per dir sí quan és sí, i no quan és no. Hi ha batles que els coneixen per en "Sí-sí" i, en canvi hi ha regidors o batles que els coneixen per a un moment donat voler fer complir les coses dient la veritat a la gent.

Jo crec que avui aquí no se li diu la veritat a la gent. Crec, Sr. Pericay, que si vostès fossin valents, trencadors, innovadors, s'haurien d'atrevir a dur aquí una altra vegada que fos el 3% per entrar dins el Parlament, -no, seguim, home!, vostè pensi que com més vegades intenta una persona una cosa més fàcil és que ho aconsegueixi, si només ho intenta una vegada i no ho torna a provar difícilment ho aconseguirà-, o que haguessin dut aquí llistes obertes. Jo som dels que pens que hi hauria d'haver llistes obertes, llistes obertes, no sé quants seriem aquí, no ho sé quants seriem aquí, seriem 59, però segurament la foto seria molt més realista del que és la realitat d'aquesta terra, i especialment en el sector productiu i especialment en les dones i homes amb distintes professions, perquè aquí això escora molt cap a un lloc, això de representació real dels estaments d'aquesta terra no la tenim, per un sistema d'eleccions de partits representem els vots, però presentació real dels que som aquí, de parlar del que afecta distints sectors d'aquesta terra no la tenim, si no, mirin la professió de cada un. Ha canviat molt aquest parlament, molt ha canviat, no dic que fos bo com era abans, però no hem millorat, els ho dic jo clarament, no se sentin ofesos, em fic jo dins el sac.

Nosaltres el que defensam des d'El Pi, una persona un sou, una persona un sou, però veiem molt bé que hi hagi una regidora o una batlessa o un regidor que és a un ajuntament dels 67 de les Illes Balears que cobra el sou d'aquí o el sou d'allà i participa d'aquí, ho veiem molt bé. I veiem molt bé que hi hagi gent que cobri una dieta d'aquí i mantengui el seu lloc de feina bé sigui a l'empresa pública o bé sigui a l'empresa privada. Per què, però? Per què? Per coneixement. De què? Dels problemes, dels problemes. Si aquí hi ha una persona que és funcionària i fa feina encara en el seu lloc de funcionari i té una dedicació aquí parcial i cobra una dieta, durant els quatre anys té contacte amb el que passa a aquell ajuntament cada dia, que sol ser el mateix que passa als 67 ajuntaments de les Illes Balears. Si aquesta persona fa feina a una empresa privada i té una dedicació parcial, és bo que sàpiga aquí quan ell fa feina, el seu batec no sigui el de la institució que representa el Parlament sols, sinó també allà on també fa unes hores de feina. I si és un regidor o una batlessa, també pugui veure aquí quan decidim fer una llei d'urbanisme, quan decidim fer una llei d'habitatge, quan decidim fer una llei turística, quan decidim fer centres de dia, quan decidim fer centres de salut, quan tenim problemes per trobar un solar per fer una escola. Quin disbarat és voler quedar bé amb l'exterior!

Miri, jo ja tenc una edat que no som tan vell com vostè, però l'únic que m'he proposat, l'únic que m'he proposat és no enganyar la gent de Balears per guanyar un vot. Si no m'han de votar que no em votin, Sr. Pericay, que no em votin, però miri,

escolti, el que no pot fer vostè, que no són a cap ajuntament arromangats al govern, ni a cap comunitat autònoma, que ho podrien fer, i tampoc no ho fan, és venir aquí amb temes que són *estado gaseoso, estado gaseoso, estado gaseoso, estado gaseoso*.

(Remor de veus)

Això és, quan un no toca amb els peus a terra, té el perill d'anar-se'n al cel i vostès estan al cel, perquè no tenen cap mal de cap, eh; "*no apoyaremos a Rajoy*", ara sí, a la d'Andalusia, no li donarem, però ara sí; a la de Madrid, tal i qual, no, sí, no,... Sr. Pericay, un poquet de serietat, ja els basta aquesta sabonera que va cap amunt, però tot el que va cap amunt, va cap avall, eh? No s'equivocui, Sr. Pericay.

I amb aquesta llei, a mi després dels anys d'haver estat a un ajuntament, o haver estat aquí, m'adon que no es vol tenir en compte el batec del que pot dir una regidora o un regidor, un batle o una batlessa en aquesta sala, que només tindrà un sou. Perquè el que no vol la gent és que la gent pugui tenir dos sous.

I després allò de Podemos ja és una altra història, és a dir, sentir-los a vosaltres que cobrar, i després posar aquí, els de l'Oficina Anticorrupció estau d'acord amb els 95.000 euros, ja ho contareu a la gent el carrer; que jo noestic en contra del que cobra, estic en contra que hi hagi gent que hagi de cobrar això i els altres no. No parl dels diputats, parl que hi ha gent a la comunitat autònoma amb molta responsabilitat, en espais de molta responsabilitat, funcionaris, que no ho tenen. I jo dic: o tots moros, o tots cristians! M'explic? D'acord.

Dit això, li voldria dir qualche cosa més, Sr. Pericay, perquè Podemos també és un poc un *estado gaseoso*, semblant, no governa a cap comunitat allà on realment es podria governar. Sr. Pericay, els polítics ens hauríem de preocupar que la representativitat dels que som aquí dins sigui més d'acord amb la realitat del que hi ha al carrer, i aquesta llei no va per aquí, no va per aquí això. Això no escora per aquí, és a dir, quants de menestrals hi ha aquí dins? Quants d'industrials hi ha aquí dins? Professionals liberals cada vegada en queden menys aquí dins, no, no, no, no, no, no, aquesta realitat és la que preocupa a la gent, perquè, com que no connectam amb el que passa a fora, ens pensam aquí que ens miram la guixa i som els millors. No, som una casualitat de quatre anys, punt, i d'aquí quatre anys ja ho veurem.

Per tant, jo crec que si realment vostè volgués aclarir aquest tema, podríem discutir una persona que té un sou i té una dieta, tal vegada aquí podríem discutir. La dieta ha de ser més grossa o més petita, ho podríem discutir això, la dedicació, en podríem parlar. Però vostè aquí, en aquesta casa, no hi ha ningú que tengui dos sous, Sr. Pericay, no n'hi ha cap que tengui dos sous. Ciutadans de Balears, el Sr. Pericay, diu una cosa que aquí no n'hi ha cap que tengui dos sous, i no està barallat si un senyor és un professional liberal i cobra aquí, no sé si és el seu cas, si és un professional liberal i vostè cobra aquí una dieta, no està barallat que pugui anar a la seva empresa a fer-hi feina. I per què si vostè fa dues coses no ho pot fer un regidor de MÉS a Santa Margalida i a Palma, o una regidora d'El Pi a Artà i aquí, o una batlessa a Menorca i aquí? Per què? O el conseller de Medi Ambient, o la consellera d'Hisenda, si només tenen un

sou? No cobra ni dieta el Sr. Conseller de Medi Ambient, ni dieta.

És a dir què estam discutint? Quina activitat fem malament? Fem malament el fet de desprestigiar-nos a nosaltres mateixos, enlloc de preocupar-nos realment de qüestions que realment els afecten, però com que va més bé a l'Estat espanyol, per a segons quins partits, parlar de conflicte i de coses en *estado gaseoso*, com dic jo, que realment aferrar-se, i, com que vostès no tenen responsabilitat de govern enlloc, ni la volen!, perquè la podrien tenir, l'haurien poguda exigir a Andalusia, l'haurien poguda exigir a Madrid i no la volen, el que volen és fer créixer encara més el seu partit. Però Sr. Pericay, al final si un dia governen, s'adonaran que quan passin quatre anys hauran de rendir comptes de coses reals. Aquesta lluna mel que tenen té data de caducitat, el dia que vostès vulguin, o el Sr. Rivera, entrar al Govern d'Andalusia, o entrar al Govern de Madrid.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula el Sr. Nel Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Abans de res jo crec que hauríem d'aclarir simplement una cosa, perquè aquí parlam molt de sous i jo crec que el primer responsable és Ciutadans també d'haver introduït o haver utilitzat aquest element, aquí no parlam d'incompatibilitat de sous, de càrrecs, però s'ha utilitzat aquest argument i, per tant, és lògic que es vulgui aclarir. Estarem d'acord, com deia el Sr. Font, una persona un sou, està clar.

Però és que el tema dels sous no es regula a la Llei electoral, ja està regulat, i, és més, aquest Parlament crec que amb molt bon criteri, com explicava el Sr. Barceló, ja va prendre uns criteris en eliminar la dedicació parcial, cosa que, per cert, en el Congrés dels Diputats no s'ha eliminat, que fa més lògica i més coherent l'activitat en aquest Parlament, amb una dedicació exclusiva, o amb una dedicació parcial, que es pot compaginar amb una activitat privada. I açò és positiu? Vam valorar que sí, vam valorar que sí, i tant que sí! Perquè sigui, com es deia, aquest Parlament un reflex de la nostra societat, sinó aquí acabaran sent tots funcionaris i poca cosa més. Per tant, és bo.

Nosaltres no donarem suport a aquesta iniciativa bàsicament per dues raons, o dos grups de raons. Una, d'oportunitat, aquesta és com a mínim la quarta proposició, proposta de modificació que té a veure amb els càrrecs electes i la representació democràtica. Recordarem una d'elles afectava la modificació 4/2001 del Govern de les Illes Balears; una altra afectava la Llei 8/2000 dels consells insulars; una altra, la que avui s'ha presentat, l'afegiríem a aquest munt, i una altra que va presentar el nostre grup, que incloïa molts aspectes i que era una modificació més àmplia de la Llei electoral, que, entre altres coses, efectivament, incloïa baixar del 5 al 3% el percentatge de vots per accedir al Parlament. Però també

introduïa una regulació diferent de les subvencions electorals, etc.

Creiem que lògic que si hem de fer aquest debat, el puguem fer amb una visió de conjunt. Per exemple les tres propostes que afecten els càrrecs electes que ha presentat Ciutadans, crec que hagués estat lògic presentar-les com a una única proposició, com a una única proposta per tenir i fer un debat de conjunt, perquè visions parcials ens du a prendre mesures a vegades no prou coherents i que tampoc no ens deixen clara quina és la visió de cada un dels grups respecte de les institucions, dels ajuntaments, dels consells insulars, per exemple a mi també me sorprèn, me sorprenia, si el consell insular és equiparat a una diputació doncs lògicament el plantejament dels càrrecs públics és diferent, no són diputacions, són molt més que diputacions, són govern a cada una de les illes. Per tant, un plantejament global crec que és necessari per tenir una visió de quin ha de ser el paper que ha d'assumir un responsable, un càrrec polític, un càrrec públic.

I després posar com a reforçador, com regenerador de la democràcia pràcticament tot, doncs també ens sembla una mala orientació. Aquestes incompatibilitats són mesures de regeneració? Nosaltres no diem que no, però creiem que es desvia l'atenció de totes totes, perquè no afrontam l'element més important de regeneració democràtica que són els partits polítics. Avui a l'Estat espanyol els partits, vulguem o no, són el tot, parlam aquí molt de separació de poders, però és el partit qui decideix què fa l'executiu, què farà el legislatiu i fins i tot proposa, nomena membres del poder judicial, del Tribunal Suprem, del Tribunal Constitucional, a partir de les representacions en el Congrés, en el Senat. I aquesta és la clau de regeneració. I en canvi aquí aquest tema no el tocam, aquest tema no el tocam.

No entrem en el bessó del problema i ens mantenim en propostes cosmètiques i parcials, facem un debat global. I lògicament no afrontam el problema com deia, real, que és el de la partitocràcia, que ens du a mals presidencialismes, a funcionaments oligàrquics dels partits, alternances de majories absolutes, que, per sort, s'han superat, i a estructures i institucions que no propicien el debat. I aquest Parlament el pateix aquest problema, pateix aquest problema, perquè cada vegada hi ha menys debat, menys possibilitat de negociació i menys exposició de postures que ja vénen tancades des del partit.

Però també la partitocràcia és una arrel d'una cosa que està darrere tot açò, que és la corrupció. Afrontar la corrupció no és possible si no s'afronta el bessó d'aquesta possible regeneració democràtica que són els partits polítics, i, és clar, en aquestes situacions ens sentim la veritat que bastant sorpresos. Vam dur una proposició de llei per passar al 3%; se'ns va dir que no, no Ciutadans, en aquest cas, (...). Proposam que l'elecció del senador autonòmic es faci per una majoria més qualificada perquè representi realment la visió de conjunt; se'ns diu que no. Fins i tot proposam que els senadors autonòmics no tinguin un assessor pagat pel Parlament, perquè en el fons es fa feina per al partit; se'ns diu que no...

En resum, veim la proposta més oportunista que oportunista, més cosmètica que real, i que no afronta l'autèntic problema de la regeneració democràtica.

Açò seria el primer bloc de motius. El segon té a veure amb el contingut. Ja s'ha exposat per part d'alguns portaveus, però crec que no podem oblidar el perquè de cada una d'aquestes incompatibilitats. La incompatibilitat de diputat conseller que es proposa té un origen, sobretot en el text de la reforma de l'Estatut d'Autonomia de 2007, on els consells insulars, per sort, adquireixen aquest protagonisme com a govern de cada una de les Illes, i allò que era llista única de diputat i conseller passen a ser llistes separades, com deia, a través d'aquesta modificació de l'Estatut i també de la Llei 7/2009, electoral dels consells insulars, que introdueixen també incompatibilitats però no hi ha aquesta; la incompatibilitat, per exemple, dels consellers amb el president de la comunitat autònoma, del Parlament, membres del Govern, etc.; i la llei de 2009 introdueix algunes incompatibilitats més. Ara volem que allò que és una possibilitat sigui impossible, per exemple que alguns grups polítics, per exemple el Partit Popular, decideix que el cap de llista al Parlament i al consell insular, a Menorca i a Eivissa, sigui el mateix; no és la nostra opció però és una opció; internament el partit ha decidit gestionar aquesta possibilitat d'aquesta manera, i res no té a veure amb els sous, té a veure amb una determinada visió del partit de com ha de lligar la tasca del Parlament amb la tasca del consell insular que, per cert, problema tenim quan cada dia hi ha més desconnexió, alguna cosa haurem de pensar, i per açò precisament l'Estatut d'Autonomia introdueix una nova figura que és la Comissió General de consells insulars.

Per tant tot té un perquè, i no és acumulació de càrrecs, ni acumulació de sous, sense cap dubte; és, en tot cas, de visió de com s'han de gestionar aquestes responsabilitats. I crec que darrere tenen molt a veure també amb la visió de les institucions. Per açò, insistesc, veure el consell insular com una diputació o veure el consell insular com un govern lògicament per a mi és molt important, perquè determina quina és la responsabilitat que hi volem donar i quin lligam d'institucions volem atorgar.

L'altra és la incompatibilitat entre el diputat i el regidor o batle. He de dir que en aquest cas és curiós, perquè les propostes que he vist que Ciutadans ha presentat a algunes comunitats autònomes se centre més en la incompatibilitat batlia i diputat, i en canvi a vegades és el Partit Socialista que l'amplia a regidor, però propostes a comunitats autònomes, no com a regulació interna, que açò és una altra qüestió. És necessària aquesta incompatibilitat?, resol alguna gran qüestió? La veritat és que... quina qüestió resol? Tema de sou?, torn repetir que no. Tema d'acumulació de càrrecs?, el que algú pot veure com un defecte té una part de virtut: la connexió de regidors, de l'activitat local amb l'activitat parlamentària, jo no la veig un problema; de fet aquesta desconnexió ha obligat a generar nous organismes, nous mecanismes de connexió precisament entre les dues institucions. Lògicament no entraré ja en qüestions resoltes en el tema..., bé, ja el Tribunal Constitucional ho ha deixat clar, el tema de no confondre la incompatibilitat de càrrecs amb la incompatibilitat de presentar-se a les dues llistes... Bé, en açò crec que no fa falta entrar-hi i és clar, però, que element de regeneració democràtica nosaltres

no el veim, no el veim. Estèticament potser sigui comunicable, però més enllà d'açò no l'hi veim.

I finalment la possibilitat que el senador autonòmic no sigui diputat del Parlament; perdó, també hauríem de fer història: abans era així, havia de ser diputat d'aquesta cambra; en un moment determinat, amb la modificació que es fa de l'Estatut, aquesta obligació s'abandona, es deslliga, i ara ho volem fer incompatible, i jo hi estic d'acord, però hem d'entendre una altra vegada el perquè, el perquè era -i el tenim, també, aquest problema- d'una relació, d'una exigència entre aquest parlament i el Senat. Fixin-se, si no, que amb la modificació del Reglament intentem recuperar el lligam entre el senador autonòmic i aquest parlament. És a dir, estam donant voltes sempre a la mateixa espiral: volem generar incompatibilitats però que al final ens duen a la mateixa desconexió d'aquest parlament amb les institucions tant locals com, en aquest cas, del Senat. Insistesc, en la del Senat és la que sense cap dubte més estaria d'acord.

Per tant, justificada aquesta proposta en el tema del sou no la veim, no és certa. Justificada en la interferència entre les dues tasques..., per temps, tampoc, perquè qüestionaria l'activitat privada, no és així, i en aquest cas creim que el Parlament va prendre una bona mesura a l'hora de permetre regular millor la compatibilitat entre l'activitat parlamentària i l'activitat privada o universitària o altres activitats, i regular-ho sempre amb aquest criteri d'evitar dos sous, dues retribucions, i fer-ho més just; però en aquest sentit hem fet feina, i crec que aquest parlament ho pot dir més que mai. I per raons de democràcia, de regeneració democràtica, creim que aquesta no és la mesura de regeneració; potser es pot introduir, però parlar de regeneració i parlar en aquest cas d'introduir alguna incompatibilitat, per a nosaltres és no només insuficient sinó desviar l'atenció. Regeneració democràtica passa perquè els partits facin una regeneració autèntica, i en aquest cas trobaríem massa exemples en què no es compleix. Per què no parlem també dels càrrecs, no només públics i els de partit; hi ha d'haver alguna incompatibilitat?, fins i tot de renovació de càrrecs. Parlàvem a l'anterior proposta de limitar el nombre de mandats i de legislatures; doncs als partits també, o açò és una regulació interna? Doncs nosaltres pensam que alguns d'aquests aspectes de regeneració democràtica passen pel compromís dels partits i que els partits comencin per assumir aquestes -si volen- incompatibilitats. Cada partit les ha gestionat de manera diferent depenent de la seva visió, i en aquest cas hem de dir que no compartim i creim que desvia l'atenció la proposta que en aquest cas avui presenta Ciutadans, i per açò no li donarem suport.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Nel Martí. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Maria José Camps.

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

Gràcies, president, senyores i senyors diputats. Ciudadanos, Grup Mixt, ens du a debat la proposició de llei sobre modificació de la Llei electoral de la comunitat autònoma per

establir aquesta incompatibilitat de què s'ha parlat fins ara, de la condició de diputat diputada autonòmica amb batle batlessa, regidor regidora, conseller consellera dels consells insulars. Concretament es proposa la modificació de l'article cinquè.

A l'exposició de motius el que ve a justificar aquesta incompatibilitat demanada és el fet precisament de contribuir a restaurar la confiança ciutadana en les institucions i enfortir el correcte funcionament de la democràcia representativa; aquest és l'objectiu d'aquesta proposició de llei o, almenys, aquest és el que el proponent ens diu que és. Així, diu que el desencant de la ciutadania amb la política i la percepció generalitzada de l'acumulació de càrrecs públics en una sola persona són circumstàncies que exigeixen afrontar -escolti bé, ho ha escrit vostè- canvis profunds en el sistema electoral que permetin recuperar el prestigi de les institucions i sobretot obtenir una major vinculació de la ciutadania en les decisions polítiques, per la qual cosa s'amplia aquesta reforma al règim d'incompatibilitats fent efectiu el principi d'una persona, un càrrec.

Em sembla fantàstic, està molt bé; jo crec que tothom estaria d'acord amb aquesta exposició de motius, però, Sr. Pericay, em permetrà que li digui que vostè també es fa trampes al solitari i que ens du aquí una operació jo diria de *make up*, de maquillatge, uns altres han dit d'estètica, o en estat gasós, hi ha diverses definicions per al que consideram que és aquesta proposició de llei que ens du avui a debat. I per tant, açò també li ho hauria de dir a la Sra. Maicas, votaran a favor perquè consideren que s'han de fer, i ho ha dit també amb aquestes paraules, "canvis profunds en el sistema electoral", però consideram que aquesta proposició en si mateix no és aquest canvi profund. O la Sra. Seijas, que es queixava que Podemos no hagués presentat aquesta proposició, o hi veia algunes deficiències a la proposició del Sr. Pericay, bé, doncs ella, com a diputada també, podria haver presentat la proposició que hagués considerat més adient.

La primera fal·làcia de la seva proposició, Sr. Pericay, s'ha d'afrontar... precisament és amb aquests canvis profunds del sistema electoral i vostè ens proposa només fer incompatibles els càrrecs de diputat autonòmic amb batle, regidor, o conseller dels consells insulars, una mesura que consideram extremadament aïllada i un canvi bastant poc profund del sistema electoral.

Més fal·làcies, creu vostè que el canvi que proposa afavoreix una major vinculació de la ciutadania amb les decisions polítiques? Realment creu que aquesta mesura du aquesta conseqüència que vostè demana? Si un ciutadà té un problema amb una beca, amb un canvi de circulació dels carrers del seu poble, amb l'assistència sanitària, jo crec que la primera persona a qui assistirà no serà a un diputat autonòmic, jo crec que assistirà al seu ajuntament, al seu batle o batlessa, al regidor, fins i tot a un conseller o consellera del consell insular, és a dir, demandarà ajuda a l'administració més propera. I anam una mica més enllà, aquest alcalde o alcaldessa, regidor, regidora, conseller o consellera, sigui diputat o no, li resta independència a l'hora d'exercir com a diputat? Podem entendre que vostè entén que hi ha un cert clientelisme que un batle sigui també diputat? Ho dic per allò dels interessos particulars que també diu a la seva exposició de

motius. Sincerament, crec que no, i vostè sap perfectament quines són les funcions d'un diputat autonòmic i vostè sap perfectament com funcionam en aquest Parlament. És a dir, és molt mal de fer importar aquells interessos particulars en el Parlament.

De salaris també n'hem parlat. Tenim en aquesta legislatura la possibilitat de tenir una dedicació exclusiva, o una dedicació parcial. La condició de diputat amb dedicació plena ja no existeix, per tant, el tema de salaris, jo crec que també ho han dit els altres portaveus, el tenim regulat.

I quant al rendiment, que a l'exposició de motius també s'hi fa referència, que el diputat pugui tenir tot el temps necessari per dedicar-se a la seva activitat parlamentària, bé, des del moment que permetem la compatibilitat amb l'activitat privada, jo crec que no hi ha cap problema en poder compatibilitzar també l'activitat de diputat, amb l'activitat de conseller, de regidor, o batle o batlessa.

A l'Assemblea de Madrid abans de debatre un text legislatiu semblant al que vostès ara ens presenten aquí, van fer una ponència d'estudi de l'oportunitat de dur o no a terme aquesta reforma del sistema electoral i dels seus efectes reals. Dic semblant, perquè a totes les normes que s'han anat aprovant de modificació de lleis autonòmiques electorals, les propostes que vénen per part de Ciudadanos no sempre són les mateixes, en algunes sí que demanen baixar el sostre del 5 al 3, en algunes no; aquí només demanen aquesta incompatibilitat entre diputats i batles, batlesses, regidors, regidores, consellers, conselleres i altres membres només de les corporacions locals. Bé, doncs les seves propostes han estat diverses.

Un dels ponents, he fet la feina de llegir unes quantes ponències que són prou interessants d'experts sobre modificacions, o sobre règim electoral, va ser Javier García Fernández, catedràtic de dret constitucional de la Universidad Complutense de Madrid, i va dir coses tan interessants com que els sistemes electorals mai no són neutrals i, per tant, manco neutrals són encara els canvis electorals els quals recomana es fonamentin sempre en criteris molt objectius, i només haurien de ser possibles quan existís un consens molt ampli, ja que si no aquests canvis ja neixen llastrats. Així, diu que el principi democràtic establert a l'article 1.1 de la Constitució, evidentment es desplega a tots els àmbits de la política i de la regulació jurídica i evidentment incideix també sobre el sistema electoral, exigint aquest principi democràtic que la legislació electoral s'adopti sempre en absolut consens, perquè les eleccions són un element clau per determinar la direcció política d'un país, a través de la configuració del sistema parlamentari.

I en relació amb la incompatibilitat que vostès proposen, quan l'analitza García Fernández, diu que els territoris molt petits i amb dinàmiques parlamentàries diferents de les actuals, que vostès no proposen canviar, sinó que mantenen, ja que proposen aquesta modificació puntual i aïllada i no el canvi profund del parlamentarisme actual, ens podríem trobar amb el que ell diu literalment "un personatge poderosíssim que seria l'alcalde-diputat". Ara bé, evidentment, i açò també és literal, "hi pot haver alcaldes que siguin diputats, però tenen una

dimensió diferent avui en dia com tenim el sistema parlamentari establert".

I li dic tot açò perquè ni molt manco el meu partit, el Partit Socialista, defensa aquesta duplicitat de càrrecs, ans el contrari, des del PSOE s'ha dut com a bandera aquest principi, un únic càrrec electe i així s'ha traslladat, que vostè recull a la seva exposició de motius, d'una persona un càrrec i així s'ha traslladat tant als estatuts dels partits, com al reglament orgànic que s'ha aprovat fa poques setmanes. Concretament la disposició addicional quarta d'aquest reglament disposa que els afiliats i afiliades no podran desenvolupar simultàniament més d'un càrrec institucional o públic d'elecció directa, excepte en casos excepcionals i motivats, pel que han dit els altres portaveus també.

I per tant, el convid que faci una ullada a la bancada socialista, cap dels diputats actualment compatibilitzen el càrrec de diputat amb batle, batlessa, regidor, regidora, o conseller, consellera del consell insular. Per tant, practicam allò en el que creiem, sense que sigui necessari que una llei ens obligui a fer-ho. I sí creiem que en casos concrets i justificats pot ser bo que existeixi la possibilitat de compatibilitzar almenys, tal i com està concebut actualment, el sistema electoral i el parlamentarisme, aquesta duplicitat. Els ho han explicat altres portaveus que han intervingut, la visió local, o la visió insular pot ser també prou enriquidora en aquest Parlament. Per tant, podria ser una mesura que podríem considerar oportuna dins d'un marc més ampli, però no només aquesta mesura.

I està clar que a aquesta reforma profunda en qualsevol cas s'hi han de sumar també les bones pràctiques, no n'hi ha prou amb la teoria, s'ha de ser molt curós també en la pràctica, i seguim amb el Sr. García Fernández, els citaré literal aquesta part de la seva intervenció, diu: "És veritat, hi ha una pèrdua d'imatge, hi ha una desafecció, els ciutadans es senten poc identificats. Però té a veure amb la crisi econòmica? Home, alguna cosa hi té a veure, però estic d'acord en què té a veure amb una altra cosa, els ciutadans, i ja no em refereixo a Espanya, però Espanya s'hi va sumar, des del 1945 almenys la meitat d'Europa occidental viu en un estat caracteritzat per l'únic contracte social que hi ha hagut en la història de la humanitat, és a dir, l'estat social, i el paradigma que significa l'estat social s'està rompent i és lògic que el ciutadà, és clar, se senti incòmode. El ciutadà veu que està perdent les seves beques, que està perdent els seus serveis sanitaris, l'assistència a la universitat resulta molt cara, que els seus drets laborals s'estan perdent". I jo hi afegiria: veu com estan perdent també les seves pensions i, com no, veu com la corrupció dels polítics està a l'ordre del dia. Aquesta incomoditat l'ha de pagar el sistema electoral? Jo crec que no, que hauríem de dur unes bones pràctiques a la vida política.

Miri Sr. Pericay, sincerament, no veig on és la seva coherència, la coherència del seu partit tant aquí com a nivell estatal quan presenten aquest tipus de proposicions de llei, per afavorir la regeneració democràtica. I resulta que estan donant suport al Govern de M. Rajoy, que, per una banda, ha estat minant lentament, però amb contundència, els drets fonamentals de la ciutadania, ara ja i tot la llibertat d'expressió amb censures incomprensibles; però no és nou, les pensions, els

drets laborals, els drets lingüístics, els drets de les persones LGTIB, la memòria històrica, els drets sanitaris i educatius, el dret a la igualtat de les dones, cosa que han demostrat que no donaran suport a la vaga de dia 8, a la que ni el Partit Popular, ni Ciudadanos no donaran suport, perquè no hi creuen, i crec que no creuen ni en la igualtat, ni tampoc en el dret a vaga.

(Remor de veus)

I per altra banda, també pertany el Sr. M. Rajoy al Partit Popular, que ha estat processat per corrupció. Com li dic, jo crec que coherència ben poca.

Ja sé que em dirà que a Andalusia el PSOE va votar a favor de la reforma que vostès proposen avui aquí, o a Múrcia, ja ho ha anunciat també a la seva primera intervenció, però com li he dit, les propostes a cadascuna d'aquestes comunitats no han estat les mateixes que la que fan aquí, que és la més aïllada i la que més..., la que menys incideix en la modificació de la Llei electoral.

I jo li vull parlar de València perquè, bé, comentant amb companys de partit de València, ens diuen que és ben curiós que ara Ciudadanos es vulgui desmarcar de la reforma de la seva llei electoral perquè sembla que ja, amb les expectatives que tenen de pujar en vots, baixar el sostre del 5 al 3% igual no els resulta tan favorable.

I m'agradaria també fer-li un comentari sobre els acords pel canvi, compromís també de regeneració democràtica que va assumir aquest govern presidit per Francina Armengol i els partits que li donen suport. I entre aquestes mesures hi ha els aforaments, que sí que es durà a terme, perquè ja hi ha un ampli consens, si no una unanimitat; s'està fent feina a modificar el Reglament del Parlament de les Illes Balears, també; la creació de l'Oficina Anticorrupció; el nivell 33, que vostè s'ha imputat, però que també era als acords pel canvi, és cert que vostè es va avançar i va dur aquí una proposició no de llei, i va sortir aprovada. Per tant, podem ser generosos i es pot imputar vostè aquesta... aquest llevar el nivell 33, però, en qualsevol cas són mesures que també afavoreixen aquesta regeneració democràtica.

Pensem que la igualtat també és una manera de regeneració democràtica i de conciliació de la ciutadania amb la política. Aquesta comunitat està orgullosa de ser pionera en les seves llistes cremallera i tenir una llei d'igualtat, i ho vull dir ben alt perquè ara s'atraca dia 8 de març i els que ara ens dediquem a la política hauríem de ser exemple que cada dia fos dia 8 de març, mentre no ens ho creguem no avançarem de forma sana i democràtica, real i igualitària i, com ja he dit abans, vostès crec que no estan per aquest camí.

Ja per acabar, el motiu real d'aquesta proposició no de llei, no ens enganem, és la necessitat de Ciudadanos de desmarcar-se el just i necessari del Partit Popular. Pensem que la presenta, com he dit abans, com a una operació de maquillatge o d'estètica o de gas, en estat gasós, i ha d'aparentar ser més radicalment democràtic que el seu... competidor, el Partit Popular, i ens fa aquestes iniciatives de *make up* amb canvis fàcils per la porta de darrere, vol ser més regenerador que tots, però, per altra banda, dona suport -com ja li he dit- al Govern

de M. Rajoy en totes les vergonyes que l'envolten. Per tant, ens demanam si la seva regeneració és guanyar part de l'electorat del Partit Popular.

Sr. Pericay, no es faci més trapes i sobretot no ens faci trapes tampoc aquí.

Res més, moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Camps. Toca el torn de rèplica del grup presentant de la iniciativa, pel Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans, té la paraula el Sr. Xavier Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

President, senyores i senyors diputats, bé, deixi'm dir d'entrada que crec que per ser un..., en fi, un tema que sobrava, que no feia falta dur aquí, ha estat fins ara una exposició prou rica, prou diversa tant respecte del que proposava la meua proposició de llei com respecte de múltiples coses que no eren a aquest text ni hi tenien de vegades res a veure, però tot això és bo, perquè, com a mínim, primer vostès s'han pogut esplanar, la Sra. Camps ha estat especulant aquí amb tot el que fem i deixam de fer, en fi, una bona estona, cosa que també és una cosa saludable, i bé, en general -insistesc- crec que el temps que haguem pogut passar avui aquí no l'hem perdut.

I bé... abans de res, agrair a Podem el seu suport a aquesta proposició de llei i a la diputada Seijas també el mateix, en aquesta proposició de llei, vull dir.

Mirin, entenc que hi hagi -el Sr. Martí ho ha dit- qui digui "estaria molt millor una visió de conjunt de tots aquests temes" i és ver que nosaltres hem presentat iniciatives diverses, però el que no pretenem de cap de les maneres, com s'ha dit aquí, és que això resolgui, això en concret, tot solet, agafat així aïlladament aquesta proposta, així resoldre els problemes que puguem tenir ni de regeneració democràtica ni de corrupció, és evident, en fi, el fet que haguem... i a més ho hem..., i jo ho he dit ben clar aquí, i em sembla que és evident, que això és una peça més que s'afegeix o s'hauria d'afegir a una sèrie de mesures que s'haurien de prendre al nostre entendre.

Per tant, això no resol els problemes de corrupció, però sí que contribueix, i jo m'he referit sobretot a la classe política i a la imatge de la classe política, i segueix creient que contribueix a donar una imatge de cara al ciutadà distinta. És a dir..., s'ha posat l'exemple de la persona, diguem, d'aquell diputat que compagina amb una activitat privada, no és compatible, no és comparable, vull dir, no és el mateix estar compatibilitzant des del punt de vista -insistesc- dels ciutadans una activitat pública amb una altra activitat pública que no pas una activitat pública amb una activitat privada.

No és exactament el mateix tema, perquè nosaltres el que plantejam aquí...

(Remor de veus)

... és un tema d'acapament, per dir-ho així, de càrrecs de representació pública, a això ens hem referit, i això continuem creient que no és una cosa positiva de cara al conjunt dels ciutadans.

Que això pugui ser, com s'ha dit, per quedar bé, com deia el Sr. Font, o que pugui ser... en fi, com a una operació estètica, com ha dit la Sra. Camps fa un moment, jo no sé exactament què és quedar bé, que és una operació estètica, tampoc no sé molt bé què és aquest estat gasós que m'atribueix el Sr. Font també. El que sé és el que he exposat i és el que defens aquí, la resta es troba al camp, evidentment, de la interpretació, de l'especulació i de tot el que vulguin, senyores i senyors diputats, afegir-hi.

Sr. Barceló, jo no m'he atribuït allò del nivell 33, he dit una cosa que vostè la pot comprovar perfectament al *Diari de Sessions*, que vàrem ser nosaltres els que vàrem dur la proposta; no vol dir, evidentment, jo ja sé positivament que tots els partits... -no, no, i als programes electorals seus i evidentment als acords de governabilitat, no ho he negat-, l'únic que he dit, he constatat això i he afegit, evidentment, que una majoria de grups s'hi varen afegir, tots els grups d'aquesta cambra, si no ho record malament, excepte el Partit Popular.

Però bé, en tot cas, és evident que no ens atribuïm tampoc cap mèrit específic en això que hem convengut d'anomenar regeneració democràtica, lluita contra la corrupció, el que vulguin, simplement hem dut una sèrie de qüestions, les hem dut, és ver, no totes a l'hora, sinó d'una en una, però en fi, això no crec que tampoc negui l'interès que pugui tenir un cert debat.

M'he referit abans justament al tema del 3%, però el tema del 3% evidentment si ja l'hem dut a debat aquí, tornar-lo debat, Sr. Font, sí, podem tornar-lo debat i el podem tornar dur, perfectament, i podem dur una visió de conjunt com demanava el Sr. Martí, però llavors sí que, per ventura, els ciutadans que ens puguin veure, escoltar o llegir l'endemà diran: "bé, i aquests tornen a parlar del mateix que han parlat?" Per tant, crec que quan les coses s'han plantejat i han tengut el resultat que han tengut, i desgraciadament ha estat aquest, és millor no insistir-hi perquè realment no només perdrem el temps, sinó que, a més, donarem la impressió d'estar-lo perdent que és una cosa molt pitjor.

Llistes obertes, és clar que sí, si n'hem parlat mil vegades, és als nostres programes, és a dir, podem discutir-ho, però evidentment això s'ha de discutir en aquest cas com a mínim al Congrés de Diputats, perquè això representa una modificació que no ens correspon a nosaltres.

I... sí, la Sra. Seijas em demanava per aquesta lletra f), aquesta lletra f) és ja..., no és una aportació nostra, això hi és ja, i em sembla que un diputat, que és també, en aquest cas, que és conseller, pugui, com diu aquest punt f), presidir consells d'administració, jo no crec que això sigui res incompatible amb el que diem, i no em sembla que sigui una cosa ni modificable ni plasmable, sinó una cosa lògica, ja que la condició de conseller no és incompatible amb la condició de diputat.

Respecte d'altres coses concretes que s'hagin pogut dir concretes, Sra. Maicas, només una precisió, jo no he dit mai la frase aquesta que m'atribueix, que al bàndol franquista hi havia demòcrates; he dit que, de la mateixa manera que hi havia demòcrates al bàndol franquista hi havia antidemòcrates a l'altre bàndol, i això referit a la Guerra Civil, eh?, a això. Per tant..., ho dic perquè ho ha fet venir bé...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pericay, per favor, vagi acabant.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

... per retreure'm això, però, evidentment, és important tenir present de vegades les idees generals i no únicament un trosset que ens pot fer quedar bé, per tant, el conjunt, diguem, del discurs.

En fi, res més, els agraeix, evidentment, el temps que han perdut debatent això aquí i preparant les seves intervencions, però, en tot cas, jo segueix creient que si algú de vostès l'ha perdut jo crec que el conjunt dels que som aquí no l'hem perdut, i vull creure que el conjunt dels ciutadans també agrairan el que s'ha discutit avui aquí.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pericay. Passam al torn de rèplica dels grups que han intervengut a favor de la proposició de llei. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula la Sra. Maicas.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Sr. President, si no li importa parlaré des de l'escó. Bé, de tot el que s'ha dit sabem que hi ha incompatibilitats reals molt més perilloses a la política, incompatibilitats que no es veuen i és on realment s'acumulen focus de poder i d'influència, incompatibilitats en càrrecs en conselleries, incompatibilitats en molts de llocs que no em dedicaré a anomenar i que esperem tinguem l'honestedat d'afrontar, perquè aquí sí que ens hi va la regeneració democràtica de la qual parlem.

És una llei d'alguna manera que es pot dir que està obsoleta i requereix d'una revisió i d'una renovació si fos necessària, per això coincidim que caldrà que tots els partits ens asseiem, cerquem punts d'entesa per adaptar-la als temps que vivim i a les demandes i exigències de la nostra societat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Maicas. Passam al torn dels que han intervengut en torn en contra. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Juan Manuel Lafuente.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Sr. President?

EL SR. PRESIDENT:

No, no té la paraula, Sra. Seijas.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gracias, Sr. Presidente, haré la intervención desde el escaño. Bien, en primer lugar, Sr. Pericay, yo le voy a utilizar un argumento que tiene tan poca lógica como el que ha argumentado la Sra. Camps, si quiere usted una medida de regeneración democrática lo que tiene que hacer es pedir a su partido que rompan el pacto en Andalucía, porque ahí se está en este momento juzgando el mayor caso de corrupción en el que hay dos ex presidentes...

(Remor de veus)

... dos ex presidentes autonómicos juzgados, veinte altos cargos, el Sr. Griñán, que es el padrino político de la actual presidenta; entonces, si quieren... le digo que no tiene ninguna lógica, pero, como lo han empleado, se lo empleo yo como argumento, ¡eh!, yo se lo empleo como argumento, porque lo ha empleado el Partido Socialista. Por tanto, el mayor caso de corrupción en cuantía y en número de políticos juzgados que se están juzgando en este momento en Andalucía, empleando el argumento del PSOE, rompan ustedes el pacto en Andalucía si quieren de verdad una medida de regeneración democrática en lugar de la que plantean en este momento.

Dicho esto, pues, bueno, el Partido Socialista nos ha dicho que, bueno, que ellos eso de la política de un cargo... de una persona un cargo, pero bueno hicieron dimitir a un diputado para que el presidente del consejo fuese diputado aquí, en el caso del Sr. Marc Pons, se lo recuerdo porque, bueno, la historia... es importante tener memoria, memoria histórica, ¿no?, que dicen ustedes, pues memoria histórica, en ese caso, pues eso es lo que hicieron.

Bueno, en principio, reitero, nuestra posición será votar en contra, creo que es una medida que quita flexibilidad, que realmente no aporta nada positivo, es bueno que haya una visión también y una coordinación entre el consell insular, si se considera oportuno por los partidos políticos. Lo que tiene que haber es, en todo caso, una decisión de los partidos políticos razonada de por qué se hace y ellos son los responsables en cada caso.

Y me parece una medida poco liberal, poco liberal y muy... que lo que hace precisamente es ir en contra de esa flexibilidad que en teoría tiene que ir en beneficio del servicio público.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Lafuente. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. Biel Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, gràcies, Sr. President. Sr. Pericay, a la seva segona intervenció ha tornat a reiterar que per a vostè no és el mateix la compaginació de l'activitat pública amb l'activitat privada, que això no passa res, i, en canvi, sí que li preocupa, i prou, aquesta compaginació de dos càrrecs públics, de dues activitats públiques.

Jo li tornaré a canviar l'argument, Sr. Pericay, ser regidor o regidora d'un municipi et dona una experiència impagable, pràcticament li diria que seria obligatori que qualsevol dels diputats i diputades hagués passat per una experiència municipal per poder tenir tota la visió que es té.

(Remor de veus)

I evidentment també, el fet de ser en aquests moments aquí un regidor o regidora i a la vegada ser diputat i regidor, com li he dit abans, a mi no em causa cap tipus de problemàtica, el contrari, crec que s'aprofita l'experiència d'aquesta persona. Sí que hi ha d'haver, evidentment, una incompatibilitat dels sous públics, però això li torn a insistir, aquí està ja solucionat.

No està en canvi en el Congrés dels Diputats solucionada la qüestió de la incompatibilitat del sou privat amb el sou públic, o més ben dit, es permet compaginar dos sous. I aquest és un problema, que vostè evidentment no veu. Per què? Perquè resulta que vas llavors a la llista dels diputats i diputades que en el Congrés dels Diputats compaginen les seves activitats privades amb el sou de diputat i en surten prou del seu grup, n'hi ha del Grup Popular, n'hi ha de Podemos, per cert, vostès tenen tot el dret avui de donar-los suport, però... però en fi..., i n'hi ha de Ciudadanos, justament, n'hi ha de Ciudadanos; no així de PNV, ni d'Esquerra Republicana, per exemple, ni d'EH Bildu, però, és clar, els seus diputats compaginen la feina d'administradors d'empreses amb la de cobrar el sou al Congrés dels Diputats, o de conferenciats o d'actors o despatxos oberts de professionals lliberals. Els ho permet la llei, em sembla molt bé, em sembla perfecte, però aquí, insistesc, aquí, insistesc, es permetia la dedicació plena i es va eliminar, precisament a proposta d'aquests dos grups la passada legislatura, i ara, en aquesta legislatura o temps de dedicació parcial o temps de dedicació exclusiva.

En canvi, crec que sí hi ha qüestions d'incompatibilitats que sí que s'hi hauria d'entrar i que sí que ens preocupen com a Grup de MÉS per Mallorca, per exemple tot el tema de les portes giratòries de determinats càrrecs públics, ministres, presidents, etc., que acaben en els consells d'administració de grans empreses energètiques, amb el dubte que ens queda a tots els ciutadans i ciutadanes, als contribuents, als que pagam, llavors, si aquesta defensa que es fa de determinades grans empreses, de determinades decisions que afecten aquestes empreses, si són coherents i compatibles amb el fet que llavors les persones que han hagut de decidir sobre, per exemple, tarifes elèctriques, acabin, després de ser ministres o presidents, acabin al consell d'administració d'aquestes grans empreses. Aquesta sí que seria una qüestió on s'hauria d'entrar evidentment i hauria d'acabar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Barceló. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS té la paraula el Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, president. Jo surt aquí perquè si no tindre raó, tota, quan he dit que som nosaltres mateixos que amb la nostra activitat desprestigiam els polítics, és a dir, facem-ho sencer, *hasta el rabo todo es toro*, eh!

Consentim un joc pervers electoral amb aquest debat, n'hi ha prou a veure, i no ho critic, eh!, que hi ha hagut companys que ja han parlat des de l'escó. Per què? Perquè no ni ha més suc, no hi ha més suc, és una situació de *postureo* electoral i polític per treure vots.

Però miri, jo vaig més lluny que el Sr. Barceló, i estic d'acord amb ell, això que hagin de ser regidors, nosaltres ho hem estat tots tres, però jo obligaria que de passada hagin estat regidors de festes o manteniment...

(Algunes rialles)

... que mai no ho fas bé per a ningú, mai no ho fas bé per a ningú; si no has viscut el mai no fer-ho bé per a ningú, difícilment pots interpretar com ho pots fer per a la gent.

Allò del senador seria discutible.

Dir que una persona que fa una activitat privada és compatible amb poder fer de diputat i que un regidor de Costitx, que té un ple cada tres mesos, no pugui ser diputat, crec que és l'exemple més clar que el que ha plantejat és un desbarat, un desbarat però molt gros, més gros que la mar, que fa forat i tapa.

Però fins i tot jo crec que hauríem de fer que els presidents i les presidentes dels consells fossin aquí. Per què? Per balearitat, pel que hem fallat, perquè facin de foners per a la seva illa, per no rebre pedrades en contra de la unió, si realment estimau Balears, si estimau només Mallorca o Eivissa o Formentera o Menorca, fills meus, anam malament, seguirem perdent davant Madrid, mentre no siguem un sol cos no triomfarem. I que hi hagi el president o la presidenta del consell aquí farà que no ens despistem cap a les illes,

I acab. Sr. Pericay, la seva proposta que ha fet és més cara -que això no ha sortit, bé, ha sortit tangencialment- és més cara que com ho tenim actualment; la seva proposta costaria més doblers als ciutadans d'aquesta terra. Amb la configuració que tenim avui de 59 diputades i diputats hi ha vuit persones aquí, dones i homes, que estarien en aquesta condició que vostè prohibiria; això implicaria que hi hauria vuit persones que ocuparien aquest lloc aquí o el lloc a l'ajuntament o al consell, o allà on sigui, i aquests cobrarien un sou. He anat per un sou baix: això com a mínim costaria cada any més als ciutadans de les Illes Balears, i jo crec que els ciutadans, si m'escolten ara, m'entenen bastant més que vostè; això que proposa el Sr. Pericay costaria 300.000 euros més, com a mínim, més cada

any; quatre anys, 1.200.000 euros més. No puc estar a favor d'una proposta de Ciutadans que vol fer pagar 200 milions de pessetes més del que paguen ara.

I li dic una cosa, Sr. Pericay, que és la darrera, la darrera...

(*Se sent una veu de fons inintel·ligible*)

... que vostè m'ha dit: "Si ja ho he presentat els ciutadans diran per què ho tornam presentar, i veuran que sempre estam presentant"; bé, li contaré: les nostres possibilitats d'èxit, Sr. Pericay, només resideixen a reintentar les coses. Si vostè reintenta les coses hi haurà el dia que ho aconseguirà, i li parl d'experiència.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula el Sr. Nel Martí. No vol fer ús de la paraula? Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Maria José Camps.

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

Gràcies, president. Molt breument, no sortiré perquè efectivament crec que ja no hi ha més suc, crec que ens quedam en aquest estat gasós i no val la pena invertir gaire més temps. Reintentar, si sempre fem el mateix tendrem els mateixos resultats, amb la qual cosa li recoman que si ho reintenten facin propostes realment realistes i assolibles, i que siguin realment sinceres, que es creguin que volen aquesta regeneració democràtica proposant canvis realment més profunds.

Al Sr. Lafuente simplement li he de dir que, bé, veig que m'ha escoltat amb molta atenció, no ha rebut res del que li he dit, i, bé... Molt bé.

Regeneració democràtica, Sr. Pericay, li ho he dit abans, teoria i també pràctica, és a dir, amb la teoria està molt bé, la teoria que vostè ens proposa avui aquí de modificar la Llei electoral només per incompatibilitzar el càrrec de diputat amb regidor, batle o conseller no és suficient, i aquí és on em referesc jo a aquesta operació de maquillatge, que realment vol demostrar que sí, que té molt d'interès en la regeneració democràtica, però si ho ben pensa, si ho analitza, veurà que aquesta incompatibilitat no aporta ni un plus a aquesta regeneració democràtica. Han de ser valents i han de ser realistes i coherents. I amb la pràctica em referesc també a açò: molta part de la desafecció que té la ciutadania cap a la classe política és perquè no han estat capaços d'atendre les seves necessitats, molts d'ells s'han sentit abandonats, molts d'ells han sentit que han perdut els seus drets en aquesta darrera legislatura del govern del Partit Popular a Espanya, i per tant crec que entre açò i tots els casos de corrupció que tenim cada dia als mitjans de comunicació es genera també part d'aquesta gran desafecció. Res més. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Doncs passam a la votació de si es pren o no en consideració la llei debatuda. Votam.

12 vots a favor; 44 en contra i cap abstenció.

Doncs no es prendrà en consideració aquesta llei debatuda.
Per tant...

Perdó, he de tornar repetir el resultat: són 12 vots a favor..., s'ha emès un vot telemàtic de la Sra. Sílvia Tur, diputada de Gent per Formentera, del Grup Parlamentari Mixt, per tant, són 12 vots a favor; 45 en contra i cap abstenció.

Doncs, com que no hi ha més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió. Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
